

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 2361

Warszawa, 13 listopada 2000 r.

III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-140-00

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku!

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 31 ust. 3b Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

projekt

USTAWA

z dnia

o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych.**Dział I
Przepisy ogólne****Art. 1.**

Ustawa określa zasady regulacji rynków:

- 1) mleka i przetworów mlecznych, w tym:
 - a) limitowania krajowej produkcji mleka,
 - b) zakupu i sprzedaży interwencyjnej niektórych przetworów mlecznych,
 - c) stosowania dopłat do przechowywania i konsumpcji przetworów mlecznych,
 - d) organizację i kompetencje Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych,
- 2) mięsa, w tym :
 - a) przyznawania i wypłaty płatności bezpośrednich za bydło oraz za owce i kozy,
 - b) zakupu i sprzedaży interwencyjnej niektórych rodzajów mięsa wołowego i wieprzowego,
 - c) stosowania dopłat do przechowywania niektórych rodzajów mięsa wołowego, wieprzowego i baraniego,
- 3) roślin uprawnych, w tym:
 - a) przyznawania i wypłaty płatności bezpośrednich do uprawy zbóż, roślin wysokobiałkowych i oleistych oraz do odłogowania gruntów,
 - b) zakupu i sprzedaży interwencyjnej pszenicy zwyczajnej, żyta, jęczmienia i kukurydzy.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) Agencja - Agencja Rynku Rolnego,
- 2) Agencja Restrukturyzacji - Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
- 3) gospodarstwo rolne - wszystkie nieruchomości rolne zarządzane przez tego samego posiadacza,
- 4) mleko - surowe mleko krowie,
- 5) dostawca hurtowy - osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, prowadząca produkcję mleka w posiadanym gospodarstwie rolnym i sprzedająca je podmiotom skupującym,
- 6) dostawca bezpośredni - osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej prowadząca produkcję mleka w posiadanym gospodarstwie rolnym i wprowadzająca do obrotu przetwory z tego mleka przeznaczone do bezpośredniego spożycia,
- 7) rok referencyjny - okres od dnia 1 kwietnia 2001 r. do dnia 31 marca 2002 r.,
- 8) rok kwotowy - okres od dnia 1 kwietnia danego roku kalendarzowego do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego,
- 9) rok gospodarczy - w odniesieniu do rynku:
 - a) mięsa - okres od pierwszego poniedziałku stycznia danego roku kalendarzowego do pierwszej niedzieli stycznia przyszłego roku kalendarzowego,
 - b) roślin uprawnych - okres od 1 lipca danego roku kalendarzowego do 30 czerwca przyszłego roku kalendarzowego,
- 10) referencyjna zawartość tłuszczu - średnia zawartość tłuszczu w mleku wyprodukowanym i wprowadzonym do obrotu przez dostawców hurtowych i dostawców bezpośrednich w roku referencyjnym, w skali kraju,
- 11) zakład przetwórczy - zakład, w którym dokonuje się przerobu mleka na przetwory mleczne,
- 12) podmiot skupujący - osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej prowadząca działalność w zakresie skupu mleka od dostawców hurtowych,
- 13) przetwory mleczne - mleko spożywcze, odtłuszczone mleko płynne przeznaczone do skarmiania zwierząt lub produkcji mieszanek paszowych, odtłuszczone mleko w proszku, maślanka, jogurt, kefir oraz inne produkty poddane procesowi fermentacji lub zakwaszenia mleka, nie zawierające dodatku w postaci cukru lub innych substancji słodzących, nie zawierające substancji smakowych lub zapachowych i nie zawierające dodatku w postaci owoców, orzechów lub kakao oraz masło, bezwodny tłuszcz mleczny, sery długodojrzewające,

- 14) płatności bezpośrednie - pomoc finansowa udzielana ze środków będących w dyspozycji Agencji Restrukturyzacji,
- 15) buhaj - nie poddany kastracji samiec bydła,
- 16) bydło - żywe zwierzęta z gatunków bydła domowego,
- 17) krowa-mamka - krowa lub cielna jałówka, należąca do rasy mięsnej lub urodzona z krzyżówki z rasą mięsną, ze stada utrzymywanego w celu chowu cieląt na produkcję mięsa,
- 18) wolec - wykastrowany samiec bydła,
- 19) owca-maciorka - samica z gatunku owca, która ukończyła co najmniej 12 miesięcy życia lub wykociła się co najmniej raz,
- 20) koza -reproduktorka - samica z gatunku koza, która ukończyła co najmniej 12 miesięcy życia lub wykociła się co najmniej raz,
- 21) producent rolny - posiadacz gospodarstwa rolnego,
- 22) działka rolna - zwarty obszar gruntu rolnego, wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego, na którym jest prowadzona jedna uprawa.

Art. 3.

1. Do postępowania w sprawach indywidualnych, związanych z limitowaniem krajowej produkcji mleka oraz przyznawaniem płatności bezpośrednich, rozstrzyganych przez Prezesa Agencji, dyrektora oddziału terenowego Agencji, Prezesa Agencji Restrukturyzacji lub dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.
2. Do działalności prowadzonej przez Agencję na podstawie ustawy nie stosuje się przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.
3. Do przetargów przeprowadzanych przez Agencję na podstawie ustawy nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Dział II

Rynek mleka i przetworów mlecznych

Rozdział 1

Limitowanie produkcji mleka

Art. 4.

1. Wprowadza się limitowanie krajowej produkcji mleka.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy mleka wyprodukowanego przez dostawców hurtowych i dostawców bezpośrednich, przeznaczonego na ich własne potrzeby, w tym na cele żywienia zwierząt.
3. Limitowanie, o którym mowa w ust. 1, polega na określeniu:
 - 1) maksymalnej ilości mleka o referencyjnej zawartości tłuszczu, jaka może być wyprodukowana w kraju i wprowadzona do obrotu w roku kwotowym, zwanej dalej „krajową kwotą mleczną”,
 - 2) maksymalnej ilości mleka o referencyjnej zawartości tłuszczu, jaka może być wyprodukowana i wprowadzona do obrotu w roku kwotowym przez poszczególnych dostawców hurtowych i dostawców bezpośrednich, zwanej dalej „indywidualną kwotą mleczną”.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, krajową kwotę mleczną z podziałem na krajową kwotę mleczną przeznaczoną dla dostawców hurtowych, krajową kwotę mleczną przeznaczoną dla dostawców bezpośrednich oraz krajową rezerwę krajowej kwoty mlecznej, biorąc za podstawę ilość mleka wyprodukowanego w kraju i wprowadzonego do obrotu w roku referencyjnym oraz przewidywany wzrost popytu na mleko i przetwory mleczne.

Art. 5.

Mleko może być wprowadzone do obrotu przez dostawcę hurtowego, a przetwory mleczne przez dostawcę bezpośredniego wyłącznie w ramach przysługującego mu prawa do indywidualnej kwoty mlecznej.

Art. 6.

1. Dostawcy hurtowi i dostawcy bezpośredni złożą wnioski o przyznanie im indywidualnych kwot mlecznych do dyrektorów oddziałów terenowych Agencji, właściwych ze względu na miejsca zamieszkania albo siedziby wnioskodawców, w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r.
2. Decyzje w sprawie przyznania indywidualnych kwot mlecznych dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji wydadzą w terminie do dnia 31 stycznia 2003 r.
3. Od decyzji dyrektora oddziału terenowego Agencji w sprawie przyznania indywidualnej kwoty mlecznej przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.
4. Indywidualną kwotę mleczną przyznaje się:
 - 1) dostawcy hurtowemu - w wysokości proporcjonalnej do ilości mleka sprzedanego podmiotom skupującym w roku referencyjnym i średniej ważonej zawartości tłuszczu w tym mleku,
 - 2) dostawcy bezpośredniemu - w wysokości proporcjonalnej do:
 - a) ilości mleka wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych przeznaczonych do bezpośredniego spożycia wprowadzonych do obrotu w roku referencyjnym,
 - b) średniej ważonej zawartości tłuszczu w mleku, o którym mowa w lit. a),
5. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie przyznania indywidualnej kwoty mlecznej zawiera w szczególności:
 - 1) w przypadku dostawcy hurtowego - określenie ilości mleka sprzedanego podmiotom skupującym w roku referencyjnym i średniej ważonej zawartości tłuszczu w tym mleku oraz powierzchni użytków rolnych gospodarstwa rolnego w hektarach.
 - 2) w przypadku dostawcy bezpośredniego - określenie:
 - a) ilości mleka wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych przeznaczonych do bezpośredniego spożycia, wprowadzonych do obrotu w roku referencyjnym,
 - b) średniej ważonej zawartości tłuszczu w mleku, o którym mowa w lit. a),
 - c) wielkości powierzchni użytków rolnych gospodarstwa rolnego w hektarach.
6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, należy dołączyć dowody sprzedaży lub inne dokumenty potwierdzające wprowadzenie do obrotu mleka albo przetworów mlecznych.
7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania indywidualnych kwot mlecznych, mając na względzie, że na każde 0,01% rzeczywistej zawartości tłuszczu w mleku, innej niż referencyjna zawartość tłuszczu, powinno przypadać 0,18% objętości mleka oraz biorąc pod uwagę wielkość kwot mlecznych, ustalonych zgodnie z art. 4 ust. 4.

Art. 7.

1. Działalność w zakresie skupu mleka od dostawców hurtowych jest dozwolona po wpisaniu danego podmiotu, na jego wniosek, do rejestru podmiotów skupujących prowadzonego przez Agencję.
2. Wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje Prezes Agencji po stwierdzeniu, że wnioskodawca dysponuje:
 - 1) elektronicznym systemem informatycznym gwarantującym prawidłowe prowadzenie ewidencji i przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 6,
 - 2) systemem badania zawartości tłuszczu w mleku.
3. Wniosek o wpis do rejestru podmiotów skupujących zawiera:
 - 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy,
 - 2) wskazanie miejsca prowadzenia działalności w zakresie skupu mleka,
 - 3) opis elektronicznego systemu informatycznego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1,
 - 4) opis systemu badania zawartości tłuszczu w mleku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.
4. Do wniosku dołącza się zaświadczenie o spełnianiu przez wnioskodawcę warunków weterynaryjnych i sanitarnych określonych w odrębnych przepisach.
5. Zamiar zaprzestania prowadzenia przez podmiot skupujący działalności podlega zgłoszeniu do rejestru w terminie co najmniej na 7 dni przed jej zaprzestaniem.
6. Podmioty skupujące są obowiązane do:
 - 1) prowadzenia ewidencji ilości mleka i zawartości tłuszczu w tym mleku, kupowanego od poszczególnych dostawców hurtowych,
 - 2) przekazywania dyrektorom oddziałów terenowych Agencji, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę dostawcy hurtowego, miesięcznych informacji o łącznej ilości mleka, z podaniem średniej zawartości tłuszczu w tym mleku, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, skupionego od poszczególnych dostawców hurtowych, w terminie do 14 dnia miesiąca następującego po upływie danego miesiąca,

3) przekazywania dostawcy hurtowemu informacji o ilości mleka, z podaniem średniej zawartości tłuszczu w tym mleku, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, kupionego od niego od początku roku kwotowego, w terminie do 14 dnia po upływie danego miesiąca.

7. Dokumentację związaną z prowadzeniem ewidencji, o której mowa w ust. 6 pkt 1 oraz kopie informacji, o których mowa w ust. 6 pkt 2 i 3, podmiot skupujący jest obowiązany przechowywać co najmniej przez 3 lata.

8. Prezes Agencji, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wpisania wnioskodawcy do rejestru podmiotów skupujących, jeżeli nie spełnia on wymagań, o których mowa w ust. 2-4.

9. Prezes Agencji, w drodze decyzji administracyjnej, skreśla podmiot skupujący z rejestru podmiotów skupujących, jeżeli:

1) przestał on spełniać wymogi niezbędne do wpisu lub

2) nie spełnia on obowiązków wynikających z ustawy.

10. Od decyzji, o których mowa w ust. 8 i 9, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 8.

1. Podmiot skupujący może kupować mleko wyłącznie od dostawców hurtowych.

2. Dostawca hurtowy może sprzedawać mleko wyłącznie jednemu podmiotowi skupującemu.

3. W przypadku zmiany podmiotu skupującego dostawca hurtowy jest obowiązany niezwłocznie powiadomić dyrektora właściwego oddziału terenowego Agencji.

4. W przypadku, gdy zmiana, o której mowa w ust. 3, następuje częściej niż raz w roku kwotowym, dyrektor oddziału terenowego Agencji, w drodze decyzji administracyjnej, zmniejsza każdorazowo dostawcy prawo do indywidualnej kwoty mlecznej o 5% z przeznaczeniem na powiększenie krajowej rezerwy krajowej kwoty mlecznej.

5. Decyzji, o której mowa w ust. 4, nie wydaje się, jeżeli zmiana podmiotu skupującego nastąpiła z przyczyny niezależnej od dostawcy hurtowego, a w szczególności w wyniku siły wyższej lub likwidacji podmiotu skupującego.

6. Dostawca hurtowy, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia sprzedaży mleka nowemu podmiotowi skupującemu, jest obowiązany przedłożyć temu podmiotowi zaświadczenie, wydane przez dotychczasowy podmiot skupujący, o ilości mleka kupionego od tego dostawcy hurtowego w danym roku kwotowym, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu.

7. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 6, podmiot skupujący wydaje dostawcy hurtowemu na jego wniosek w terminie nie dłuższym niż 5 dni.

8. W razie nieprzedłożenia zaświadczenia w terminie, o którym mowa w ust. 6, podmiot skupujący wstrzymuje kupno mleka od dostawcy hurtowego, chyba że nieprzedłożenie zaświadczenia w terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od dostawcy hurtowego.

Art. 9.

1. Krajową rezerwą krajowej kwoty mlecznej dysponują dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji w granicach limitów przyznanych im przez Prezesa Agencji.

2. Krajowa rezerwa krajowej kwoty mlecznej może być przeznaczona w szczególności na:

1) przyznanie lub zwiększenie indywidualnych kwot mlecznych rolnikom, którzy nie ukończyli 35 roku życia, rozpoczynającym lub rozwijającym produkcję mleka w posiadanych przez nich gospodarstwach rolnych,

2) zwiększenie indywidualnych kwot mlecznych dostawcom hurtowym lub dostawcom bezpośrednim specjalizującym się w produkcji mleka,

3) uwzględnienie odwołań, o których mowa w art. 6 ust. 3,

4) zabezpieczenie przed ewentualnym przekroczeniem krajowej kwoty mlecznej.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady dysponowania krajową rezerwą krajowej kwoty mlecznej, mając na względzie potrzebę restrukturyzacji gospodarstw rolnych, w których produkowane jest mleko wprowadzane do obrotu, uwzględnienie odwołań oraz zabezpieczenie przed przekroczeniem kwoty krajowej.

Art. 10.

1. W razie zbycia gospodarstwa rolnego przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego, na nabywcę tego gospodarstwa przechodzi przyznane im prawo do indywidualnej kwoty mlecznej.

2. Dyrektor oddziału terenowego Agencji stwierdza przejście prawa do indywidualnej kwoty mlecznej na nabywcę gospodarstwa rolnego, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, wydawanej na wniosek nabywcy tego gospodarstwa.

Art. 11.

1. Prawo do przyznanej indywidualnej kwoty mlecznej lub jej części może być zbywane lub wydierżawiane, w drodze umowy, wyłącznie posiadaczowi gospodarstwa rolnego, z tym że umowa dzierżawy jest zawierana na pełne lata kwotowe, nie później niż do dnia 1 marca danego roku kwotowego.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej i dla swej ważności wymagają zarejestrowania przez dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zbywcy albo wydierżawiającego.

3. Po zarejestrowaniu umowy dyrektor oddziału terenowego Agencji dokonuje adnotacji na każdym egzemplarzu umowy oraz zmiany wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 22.

4. Dostawca hurtowy jest obowiązany powiadomić podmiot skupujący o zbyciu lub wydierżawieniu przyznanej mu indywidualnej kwoty mlecznej.

Art. 12.

1. Prawo do przyznanej indywidualnej kwoty mlecznej jest przedmiotem dziedziczenia, z tym że dziedziczy je osoba, która odziedziczyła gospodarstwo rolne.

2. Do czasu wydania prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po spadkodawcy będącym dostawcą hurtowym lub dostawcą bezpośrednim, uprawnienia spadkobierców do indywidualnej kwoty mlecznej wykonuje upoważniony przez nich spadkobierca.

3. Spadkobierca, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia otwarcia spadku, przedstawić dokument upoważnienia dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania spadkodawcy.

4. W terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, spadkobierca dziedziczący gospodarstwo rolne po spadkodawcy będącym dostawcą hurtowym lub dostawcą bezpośrednim, jest obowiązany powiadomić o tym dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania spadkodawcy.

Art. 13.

Następca prawny osoby prawnej będącej dostawcą hurtowym lub dostawcą bezpośrednim jest obowiązany powiadomić dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na siedzibę tej osoby, o nabyciu prawa do indywidualnej kwoty mlecznej, w terminie 3 miesięcy od dnia nabycia tego prawa.

Art. 14.

1. W razie wykorzystania przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego przyznanej mu indywidualnej kwoty mlecznej poniżej 70%, dyrektor oddziału terenowego Agencji, w drodze decyzji administracyjnej, może zmniejszyć indywidualną kwotę mleczną o jej niewykorzystaną część, chyba że niewykorzystanie kwoty spowodowane było siłą wyższą lub innymi niezależnymi od dostawcy hurtowego lub dostawcy bezpośredniego przyczynami albo prawo do indywidualnej kwoty mlecznej zostało wydierżawione.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

3. Część, o którą zmniejszono indywidualną kwotę mleczną powiększa krajową rezerwę krajowej kwoty mlecznej.

Art. 15.

1. W przypadku przekroczenia krajowej kwoty mlecznej, dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który wprowadził do obrotu mleko lub przetwory mleczne w ilości przekraczającej przysługującą mu indywidualną kwotę mleczną w danym roku kwotowym, jest obowiązany do wniesienia na wyodrębniony rachunek Agencji, kwoty pieniężnej, zwanej dalej „opłatą”, w wysokości stanowiącej iloczyn:

1) ilości mleka wprowadzonego do obrotu ponad przysługującą mu indywidualną kwotę mleczną, w tym mleka wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu,

2) różnicy liczby 100 i krajowego współczynnika realokacji, o którym mowa w art. 19 ust. 2,

3) 115% docelowej ceny mleka, o której mowa w art. 29 ust. 1.

2. Na poczet opłaty dostawca hurtowy jest obowiązany do wnoszenia zaliczki w wysokości 30 groszy za każdy litr mleka przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, wprowadzony do obrotu ponad przysługującą mu indywidualną kwotę mleczną.

Art. 16.

1. Zaliczka, o której mowa w art. 15 ust. 2, jest obliczana przez podmiot skupujący i potrącana przy zapłacie należności za mleko sprzedane przez dostawcę hurtowego, od dnia stwierdzenia przez podmiot skupujący przekroczenia przez danego dostawcę przysługującej mu indywidualnej kwoty mlecznej.

2. Podmioty skupujące przekazują kwoty pobranych zaliczek na poczet opłaty, w terminie do 14 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na wyodrębniony rachunek oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu skupującego.

Art. 17.

1. W terminie określonym w art. 16 ust. 2, podmioty skupujące są obowiązane przesłać:

1) dostawcom hurtowym - imienne informacje o ilości kupionego od nich mleka, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, ponad przysługującą im indywidualną kwotę mleczną oraz o kwocie potrąconych zaliczek,

2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu skupującego - zbiorcze deklaracje, które zawierają dane o łącznej ilości mleka, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, kupionego od dostawców hurtowych ponad przysługujące im indywidualne kwoty mleczne oraz kwotę potrąconych zaliczek.

2. W terminie do dnia 15 maja roku następującego po roku kwotowym, podmioty skupujące są obowiązane przesłać:

1) dostawcom hurtowym imienne informacje o łącznej ilości mleka skupionego od nich w danym roku kwotowym, z podaniem średniej zawartości tłuszczu w tym mleku, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, a także o pobranych i przekazanych na rachunek oddziału terenowego Agencji zaliczkach na poczet opłaty,

2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, imienne informacje o łącznej ilości mleka skupionego w danym roku kwotowym od poszczególnych dostawców hurtowych, z podaniem średniej zawartości tłuszczu w tym mleku, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, a także o pobranych i przekazanych na rachunek oddziału terenowego Agencji zaliczkach na poczet opłaty.

Art. 18.

1. Dostawcy bezpośredni prowadzą rejestr, w którym wpisuje się ilości:

1) wyprodukowanego mleka,

2) mleka wykorzystanego do produkcji przetworów przeznaczonych do bezpośredniego spożycia, wprowadzonych do obrotu.

2. Dostawcy bezpośredni są obowiązani do przekazywania dyrektorom oddziałów terenowych Agencji właściwych ze względu na siedzibę dostawcy, kwartalnych informacji o ilości mleka:

1) wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych przeznaczonych do bezpośredniego spożycia wprowadzonych do obrotu, przeliczonego na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu,

2) wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych przeznaczonych do bezpośredniego spożycia, wprowadzonego do obrotu ponad indywidualną kwotę mleczną

- w terminie 14 dni po upływie danego kwartału.

3. Dostawca bezpośredni jest obowiązany do przechowywania dowodów sprzedaży lub innych dokumentów potwierdzających wprowadzenie do obrotu przetworów mlecznych przez okres 5 lat.

4. Dostawca bezpośredni traci prawo do indywidualnej kwoty mlecznej, jeżeli nie spełnił obowiązków, o których mowa w ust. 1-3.

5. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję administracyjną w sprawie utraty prawa do indywidualnej kwoty mlecznej. Od decyzji w sprawie utraty prawa do indywidualnej kwoty mlecznej przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór rejestru, o którym mowa w ust. 1, szczegółowe zasady jego prowadzenia oraz wzór informacji kwartalnej, o której mowa w ust. 2, mając na uwadze potrzebę zapewnienia bieżącej informacji o stopniu wykorzystania krajowej kwoty mlecznej.

Art. 19.

1. Prezes Agencji na podstawie informacji, o których mowa w art. 17 ust. 2 pkt 2 oraz art. 18 ust. 2, ustala stopień wykorzystania krajowej kwoty mlecznej.

2. W przypadku przekroczenia krajowej kwoty mlecznej Prezes Agencji ustala wyrażony w procentach krajowy współczynnik realokacji stanowiący iloczyn:

1) ilorazu sumy niewykorzystanych indywidualnych kwot mlecznych i krajowej rezerwy krajowej kwoty mlecznej oraz sumy przekroczeń indywidualnych kwot mlecznych,

2) liczby 100.

3. Wysokość krajowego współczynnika realokacji ogłasza się w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 20.

1. Rozliczenia wykorzystania poszczególnych indywidualnych kwot mlecznych, zaliczek na poczet opłaty oraz ustalenia wysokości opłaty za dany rok kwotowy dokonują, w drodze decyzji administracyjnych, dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji, właściwi ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego lub dostawcy bezpośredniego, w terminie do dnia 1 czerwca roku następującego po zakończeniu danego roku kwotowego.

2. W wyniku rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, dostawca hurtowy:

1) otrzymuje zwrot kwot wpłaconych w ramach zaliczek, jeżeli krajowa kwota mleczna nie została przekroczona,

2) otrzymuje zwrot części kwot wpłaconych w ramach zaliczek, jeżeli należna opłata jest niższa od sumy kwot wpłaconych tytułem zaliczek,

3) jest obowiązany do zapłaty określonej kwoty pieniężnej tytułem dopłaty do należnej opłaty, jeżeli opłata ta jest wyższa niż suma kwot wpłaconych tytułem zaliczek.

3. Kwotę z tytułu zwrotu zaliczki, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lub jej części, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przekazuje się dostawcy hurtowemu w terminie do dnia 1 września roku następującego po zakończeniu danego roku kwotowego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, dostawca hurtowy jest obowiązany należną kwotę wpłacić na rachunek właściwego oddziału terenowego Agencji w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania decyzji dyrektora oddziału terenowego Agencji nakazującej wniesienie tej kwoty pieniężnej tytułem dopłaty do należnej opłaty.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.

6. Na wniosek dostawcy hurtowego, dyrektor oddziału terenowego Agencji może przedłużyć termin wpłaty należności, o której mowa w ust. 4, lub rozłożyć tę należność na raty.

7. W sprawach nie uregulowanych w ust. 1-4 i 6 oraz w art. 15, 16 i 18 ust. 3 i 4 do opłaty i zaliczek na poczet opłaty stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95).

Art. 21.

Wpływy z tytułu opłat, wynikające z rozliczeń, o których mowa w art. 20 ust. 1, Agencja przekazuje na rachunek dochodów budżetu państwa w terminie do dnia 1 września roku następującego po zakończeniu danego roku kwotowego.

Art. 22.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji prowadzi rejestr dostawców hurtowych i dostawców bezpośrednich, którym przysługują indywidualne kwoty mleczne, zwany dalej „rejestrem dostawców”.

2. Rejestr dostawców jest jawny.

3. Rejestr dostawców może być prowadzony w formie elektronicznych nośników informacji.

4. Rejestr dostawców zawiera:

- 1) imiona i nazwiska albo nazwy oraz adresy zamieszkania albo siedzib dostawców hurtowych i dostawców bezpośrednich,
 - 2) numery dostawców hurtowych i numery dostawców bezpośrednich niepowtarzalne w skali kraju, nadane przez dyrektora oddziału terenowego Agencji przy wpisie do rejestru,
 - 3) wielkość indywidualnych kwot mlecznych przysługujących poszczególnym dostawcom hurtowym i dostawcom bezpośrednim,
 - 4) numery decyzji administracyjnych, na podstawie których przyznano indywidualne kwoty mleczne,
 - 5) informacje o podstawie, z której wynika prawo dostawcy hurtowego lub dostawcy bezpośredniego do indywidualnej kwoty mlecznej, jeżeli prawo to nie wynika z decyzji, o której mowa w pkt 4.
5. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 4, wymagają zgłoszenia do rejestru dostawców.
6. Dla każdego dostawcy hurtowego i dostawcy bezpośredniego prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, które obejmują dokumenty stanowiące podstawę wpisu, w tym dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2 oraz inne dokumenty składane dyrektorowi oddziału terenowego na podstawie przepisów ustawy.
7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wzory formularzy do przekazywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 6 pkt 2 i 3 oraz w art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, a także deklaracji, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2,
 - 2) sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 7 ust. 6 pkt 1,
 - 3) szczegółowe zasady prowadzenia rejestru podmiotów skupujących i rejestru dostawców - mając na względzie zapewnienie danych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu limitowania produkcji mleka.

Art. 23.

1. Agencja sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy przez dostawców hurtowych, dostawców bezpośrednich i podmioty skupujące w zakresie wykonywania przez te podmioty obowiązków związanych z limitowaniem produkcji mleka, a w szczególności w zakresie zgodnego z prawem:
 - 1) wykonywania prawa do indywidualnej kwoty mlecznej,
 - 2) zbywania i wydzierżawiania prawa do indywidualnej kwoty mlecznej,
 - 3) prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 7 ust. 6 pkt 1,
 - 4) przekazywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 6 pkt 2 i 3 oraz art. 17 i 18 .
2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, upoważnieni przez Prezesa Agencji pracownicy Agencji lub inne upoważnione osoby mają prawo do:
 - 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanych podmiotów,
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli,
 - 3) żądania okazywania i udostępniania dokumentów, związanych z przedmiotem kontroli,
 - 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań na zawartość tłuszczu w mleku.

Rozdział 2 Zakup i sprzedaż interwencyjna

Art. 24.

1. Agencja może dokonywać interwencyjnego zakupu i sprzedaży:
 - 1) masła produkowanego z pasteryzowanej śmietany w zakładzie przetwórczym wpisanym do rejestru zakładów przetwórczych prowadzonego przez Agencję, zwanego dalej „rejestrem zakładów”,
 - 2) odtłuszczonego mleka w proszku wyprodukowanego metodą rozpyłową z mleka odtłuszczonego o minimalnej zawartości białka w suchej masie beztłuszczowej 31,4%, pozyskanego bezpośrednio z mleka, w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego, w zakładach przetwórczych wpisanych do rejestru zakładów.
2. Przetwory mleczne, o których mowa w ust. 1, powinny być wyprodukowane z surowców krajowych.
3. Zakład przetwórczy wpisuje się do rejestru zakładów na wniosek tego zakładu, po przedłożeniu zaświadczenia powiatowego lekarza weterynarii o spełnianiu warunków weterynaryjnych określonych odrębnymi przepisami.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe przetworów mlecznych, o których mowa w ust. 1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 25.

1. Agencja dokonuje zakupu interwencyjnego masła na rynku krajowym, w ramach limitu ustalonego przez Radę Ministrów, jeżeli przeciętna cena rynkowa masła, w okresie ustalonym przez Prezesa Agencji w porozumieniu z Komisją Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych, nie krótszym jednak niż 14 dni, jest niższa niż 92% ceny interwencyjnej masła.

2. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu masła w drodze przetargu.

3. Cena masła zakupywanego przez Agencję:

1) nie może być niższa niż 90% ceny interwencyjnej masła,

2) obejmuje koszty dostarczenia masła do magazynów Agencji, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Jeżeli masło jest dostarczane do magazynów Agencji położonych w odległości większej od ustalonej przez Prezesa Agencji w porozumieniu z Komisją Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych, Agencja pokrywa koszty transportu ponad tę odległość według stawek określonych przez Prezesa Agencji w porozumieniu z Komisją Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych, za zgodą ministra właściwego do spraw transportu.

5. Jednorazowa partia masła zakupywanego w ramach działalności interwencyjnej nie może być mniejsza niż 10 ton.

6. Interwencyjny zakup masła jest wstrzymywany, jeżeli średnia cena rynkowa masła, w okresie ustalonym przez Prezesa Agencji w porozumieniu z Komisją Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych, nie krótszym jednak niż 14 dni, jest równa lub wyższa od 92% ceny interwencyjnej masła.

7. Rada Ministrów, w terminie do dnia 31 maja, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, limit zakupu interwencyjnego masła dokonywanego przez Agencję, na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego, mając na względzie zapewnienie stabilizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz zapewnienie odpowiedniego poziomu dochodów dostawców hurtowych i bezpośrednich z produkcji mleka.

Art. 26.

1. Masło zakupione przez Agencję w ramach zakupu interwencyjnego może być sprzedane:

1) na rynku krajowym lub,

2) za granicę, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Decyzję o sprzedaży masła na rynku krajowym podejmuje Prezes Agencji, po zasięgnięciu opinii Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych.

3. Sprzedaż masła na rynku krajowym jest dokonywana w drodze przetargów, przy czym jego cena wywoławcza nie może być niższa niż 90% ceny interwencyjnej masła.

Art. 27.

1. Agencja dokonuje zakupu interwencyjnego odtłuszczonego mleka w proszku na rynku krajowym w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego, w ramach limitu ustalonego przez Radę Ministrów.

2. Rada Ministrów, w terminie do dnia 1 lutego, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, limit, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie stabilizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz zapewnienie odpowiedniego poziomu dochodów dostawców hurtowych i bezpośrednich z produkcji mleka.

3. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu odtłuszczonego mleka w proszku w drodze przetargów.

4. Agencja dokonuje zakupu odtłuszczonego mleka w proszku po cenach interwencyjnych, z tym że jeżeli mleko to zawiera mniej niż 35,6% białka w suchej masie beztłuszczowej, cena zakupywanego odtłuszczonego mleka w proszku powinna być pomniejszona o 1,7% za każdy punkt procentowy, o który zawartość białka jest niższa niż 35,6%.

5. Cena, o której mowa w ust. 4, obejmuje koszty dostarczenia odtłuszczonego mleka w proszku do magazynów Agencji, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. Jeżeli odtłuszczone mleko w proszku jest dostarczane do magazynów Agencji położonych w odległości większej od ustalonej przez Prezesa Agencji w porozumieniu z Komisją Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych, Agencja pokrywa koszty transportu ponad tę odległość, według stawek określonych

przez Prezesa Agencji w porozumieniu z Komisją Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych, za zgodą ministra właściwego do spraw transportu.

7. Jednorazowa partia odtłuszczonego mleka w proszku zakupywanego w ramach działalności interwencyjnej nie może być mniejsza niż 40 ton.

8. W razie wyczerpania limitu, o którym mowa w ust. 1, Agencja może, w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego, dokonywać, za zgodą ministra właściwego do spraw rynków rolnych wydaną w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, zakupu interwencyjnego odtłuszczonego mleka w proszku po cenach ustalonych w drodze przetargów.

Art. 28.

1. Odtłuszczone mleko w proszku zakupione przez Agencję w ramach zakupu interwencyjnego może być sprzedane:

- 1) na rynku krajowym lub,
- 2) za granicę, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Do sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku na rynku krajowym stosuje się odpowiednio przepisy art. 26 ust. 2 i 3, z tym że cena wywoławcza odtłuszczonego mleka w proszku nie może być niższa niż cena interwencyjna tego mleka.

Art. 29.

1. Rada Ministrów, w terminie do dnia 31 maja, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, docelową cenę mleka o zawartości tłuszczu 3,7%, na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego, mając na względzie, że jest to cena, do której osiągnięcia dąży się w skupie mleka na rynku krajowym i która jest podstawą do ustalania cen interwencyjnych na masło i odtłuszczone mleko w proszku.

2. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, ceny interwencyjne masła i odtłuszczonego mleka w proszku, na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego, biorąc pod uwagę docelową cenę mleka.

3. Rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, są wydawane na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych, składany po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji i Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych.

Rozdział 3

Dopłaty do przechowywania i konsumpcji przetworów mlecznych

Art. 30.

W razie wystąpienia na rynku mleka i przetworów mlecznych sytuacji wskazującej na możliwość wystąpienia poważnych zakłóceń równowagi rynkowej, Agencja może stosować dopłaty do przechowywania następujących przetworów mlecznych, wyprodukowanych przez zakłady przetwórcze wpisane do rejestru zakładów :

- 1) masło nie solone, produkowane ze śmietany lub mleka o minimalnej zawartości tłuszczu w maśle 82% i maksymalnej zawartości wody nie przekraczającej 16%,
- 2) odtłuszczone mleko w proszku,
- 3) sery o co najmniej trzymiesięcznym okresie dojrzewania (sery długodojrzewające).

Art. 31.

1. Dopłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1, są stosowane po zatwierdzeniu przez Radę Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych, rocznego programu przechowywania przetworów mlecznych przez zakłady przetwórcze.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany przez Agencję i zawiera w szczególności:

- 1) rodzaj przetworów mlecznych objętych dopłatami do przechowywania, z podaniem ich ilości i jakości,
- 2) maksymalny okres przechowywania przetworów mlecznych,

- 3) maksymalną wysokość dopłat do przechowywania przetworów mlecznych, które mogą być udzielone jednemu podmiotowi,
- 4) limit środków przeznaczonych na dopłaty do przechowywania przetworów mlecznych.

Art. 32.

1. Agencja udziela dopłat do przechowywania przetworów mlecznych po zawarciu umowy z zakładem przetwórczym, określającej w szczególności:
 - 1) rodzaj, ilość i jakość przetworów mlecznych objętych dopłatą do ich przechowywania,
 - 2) wysokość dopłaty,
 - 3) okres i warunki przechowywania przetworów mlecznych,
 - 4) możliwość zmiany jej warunków w razie, gdy będzie to niezbędne dla przeciwdziałania destabilizacji rynku mleka i przetworów mlecznych.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, jest zawierana w drodze przetargu.

Art. 33.

1. Agencja może stosować dopłaty do:
 - 1) spożycia przez uczniów szkół podstawowych: mleka spożywczego oraz maślanki, jogurtu, kefiru i innych przetworów mlecznych poddanych procesowi fermentacji lub zakwaszenia, nie zawierających dodatku w postaci cukru lub innych substancji słodzących, nie zawierających substancji smakowych lub zapachowych i nie zawierających dodatku w postaci owoców, orzechów lub kakao,
 - 2) zakupu masła lub bezwodnego tłuszczu mlecznego, dokonywanego przez producentów wyrobów cukierniczych, piekarniczych i lodów,
 - 3) zakupu masła dokonywanego przez szkoły, przedszkola, żłobki, domu pomocy społecznej, placówki opiekuńczo-wychowawcze, ośrodki adaptacyjno-opiekuńcze, szpitale i zakłady karne,
 - 4) zakupu bezwodnego tłuszczu mlecznego dokonywanego przez zakłady żywienia zbiorowego,
 - 5) zakupu mleka odtłuszczonego płynnego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego do skarmiania zwierząt lub do produkcji mieszanek paszowych.
2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, mogą być stosowane wyłącznie w razie zaistnienia nadmiernej podaży przetworów mlecznych na rynku krajowym, grożącej destabilizacją rynku mleka i przetworów mlecznych, a także w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu dochodów dostawców hurtowych i bezpośrednich z produkcji mleka.

Art. 34.

1. Dopłaty, o których mowa w art. 33, są stosowane po zatwierdzeniu przez Radę Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych, rocznego programu stosowania dopłat do konsumpcji przetworów mlecznych.
2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany przez Agencję i zawiera w szczególności:
 - 1) rodzaj przetworów mlecznych objętych dopłatami, z podaniem ich ilości i jakości,
 - 2) maksymalny okres stosowania dopłat,
 - 3) maksymalną wysokość dopłat, które mogą być udzielone jednemu podmiotowi,
 - 4) limit środków przeznaczonych na dopłaty.

Art. 35.

1. Agencja udziela dopłat, o których mowa w art. 33, po zawarciu umowy określającej w szczególności:
 - 1) rodzaj, ilość i jakość przetworów mlecznych objętych dopłatą,
 - 2) wysokość dopłaty,
 - 3) okres i warunki stosowania dopłaty,
 - 4) możliwość zmiany jej warunków w razie, gdy będzie to niezbędne dla przeciwdziałania destabilizacji rynku mleka i przetworów mlecznych.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, jest zawierana w drodze przetargu.

Rozdział 4
Komisja Porozumiewawcza do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych

Art. 36.

Tworzy się Komisję Porozumiewawczą do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych, zwaną dalej „Komisją”.

Art. 37.

Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących rynku mleka i przetworów mlecznych, z wyjątkiem projektów aktów normatywnych, o których mowa w art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 7,
- 2) opiniowanie programów, o których mowa w art. 21 ust. 2, 31 ust. 1 oraz 34 ust. 1,
- 3) podejmowanie uchwał w sprawach, o których mowa w art. 25 ust. 4 i 6, art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 6,
- 4) wydawanie opinii w sprawie propozycji ceny interwencyjnej masła i odtłuszczonego mleka w proszku oraz w sprawie propozycji docelowej ceny mleka.

Art. 38.

1. Komisja składa się z 15 członków powoływanych przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych, z tym że:

- 1) 6 członków, będących dostawcami hurtowymi, jest powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez organizacje zrzeszające dostawców hurtowych,
- 2) 3 członków jest powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez branżowe organizacje producentów i przetwórców,
- 3) 6 członków jest powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez zakłady przetwórcze.

2. Kadencja Komisji trwa 4 lata.

3. Członek Komisji może być odwołany na wniosek organizacji, której jest przedstawicielem.

Art. 39.

1. Komisja działa na podstawie uchwalonego przez nią regulaminu, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności sposób podejmowania uchwał i tryb zwoływania posiedzeń Komisji.

3. Komisja wybiera ze swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.

4. Członkowie Komisji pełnią swoje funkcje bezpłatnie.

5. Obsługę organizacyjną i biurową Komisji zapewnia Agencja.

Dział III
Rynek mięsa

Rozdział 1
Płatności bezpośrednie za bydło

Art. 40.

1. Producentom rolnym utrzymującym bydło w celu produkcji mięsa, zwanym dalej „producentami bydła”, przysługują następujące płatności bezpośrednie:

- 1) premia specjalna,
- 2) premia pozasezonowa,
- 3) premia za krowy - mamki,
- 4) premia za ekstensyfikację produkcji,
- 5) premia za ubój,
- 6) premia dodatkowa.

2. Płatności bezpośrednie wymienione w ust. 1, przysługują wyłącznie za zwierzęta oznakowane i zarejestrowane w systemie identyfikacji zwierząt prowadzonym przez Agencję Restrukturyzacji.

3. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, wydaje decyzje w sprawie wypłacenia premii, o których mowa w ust. 1.

4. Od decyzji, o których mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.
5. W razie złożenia wniosku o wypłatę premii, o których mowa w ust.1, po terminie określonym w przepisach niniejszego rozdziału, dokonuje się redukcji przysługującej premii o 1% za każdy dzień roboczy opóźnienia, z tym że jeżeli opóźnienie wynosi więcej niż 25 dni wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w złożeniu wniosku w terminie spowodowane zostało siłą wyższą.

Art. 41.

1. Premia specjalna przysługuje producentowi bydła za każdego:
 - 1) buhaja w wieku powyżej 9 miesięcy,
 - 2) wolca po osiągnięciu wieku 9 miesięcy i powtórnie po osiągnięciu wieku 21 miesięcy - nie więcej jednak niż za 90 sztuk zwierząt rocznie w każdej grupie wiekowej, utrzymywanych w gospodarstwie danego producenta, z zastrzeżeniem art. 62.
2. Premii specjalnej nie można wypłacić, jeżeli za to samo zwierzę:
 - 1) wypłacono uprzednio premię specjalną - w odniesieniu do buhajów,
 - 2) wypłacono premię specjalną za dany okres wiekowy - w odniesieniu do wolców.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii specjalnej, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 42.

1. Wypłatę premii specjalnej dokonuje się na wniosek producenta bydła, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji.
2. Wniosek o wypłatę premii specjalnej może dotyczyć wyłącznie zwierząt, które w dniu złożenia wniosku mają co najmniej:
 - 1) buhaje – 8 miesięcy,
 - 2) wolce – 7 miesięcy i nie więcej niż 19 miesięcy albo co najmniej 20 miesięcy.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być złożony w terminie do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, za który przysługuje premia i zawierać w szczególności:
 - 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby producenta bydła,
 - 2) liczbę i oznaczenie zwierząt, z podaniem ich numerów identyfikacyjnych w systemie, o którym mowa w art. 40 ust. 2,
 - 3) miejsce przetrzymywania zwierząt.
4. Premia specjalna może być wypłacona wyłącznie w przypadku utrzymywania zwierzęcia w gospodarstwie producenta bydła przez okres dwóch miesięcy od dnia złożenia przez niego wniosku o jej wypłatę.

Art. 43.

Po sprawdzeniu danych zawartych we wniosku o wypłatę premii specjalnej, a w razie konieczności po dokonaniu oględzin w gospodarstwie producenta bydła, nie wcześniej jednak niż po dniu 16 października roku, za który przysługuje premia specjalna, producentowi bydła wypłaca się zaliczkę w wysokości 60% przysługującej mu premii specjalnej.

Art. 44.

1. Jeżeli liczba zwierząt podana we wszystkich wnioskach producentów bydła o wypłatę premii specjalnej, złożonych w danym roku kalendarzowym, przekracza w skali kraju liczbę zwierząt, za które może być wypłacona premia specjalna, ustalona przez właściwe władze Unii Europejskiej, Agencja Restrukturyzacji dokonuje proporcjonalnej redukcji liczby zwierząt podanych we wniosku każdego producenta bydła.
2. Jeżeli w wyniku redukcji, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się liczbę zwierząt, za które przysługuje premia specjalna, mniejszą od liczby całkowitej, przy obliczaniu wysokości premii specjalnej uwzględnia się dziesiątą część tej liczby.
3. Zwierzęta objęte redukcją, o której mowa w ust. 1, albo które nie zostały zakwalifikowane do wypłaty premii specjalnej zgodnie z art. 62, uważa się za zwierzęta, za które wypłacono premię specjalną.

Art. 45.

1. Wypłata premii specjalnej za dany rok kalendarzowy następuje w terminie do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego następującego po roku, za który przysługuje premia.

2. Premii specjalnej nie wypłaca się w razie niespełnienia warunków określonych w ustawie, a ponadto jeżeli:
- 1) producent bydła stosował w chowie zwierząt:
 - a) substancje zabronione, określone odrębnymi przepisami lub,
 - b) substancje lub produkty, których użycie wymaga zezwolenia - bez tego zezwolenia lub
 - c) określone substancje lub produkty w sposób niezgodny z odrębnymi przepisami,
 - 2) utrudniał przeprowadzenie kontroli przez Agencję Restrukturyzacji lub Inspekcję Weterynaryjną.
3. W razie odmowy wypłaty premii specjalnej, zaliczka wypłacona na poczet tej premii podlega zwrotowi. Do zwrotu zaliczki stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.
4. W razie powtarzających się naruszeń prawa, o których mowa w ust. 2, producent bydła nie może ubiegać się o premię specjalną przez okres 5 lat.

Art. 46.

1. Producentowi bydła przysługuje premia pozasezonowa za każdego wolca ubitego w okresie pierwszych 23 tygodni roku kalendarzowego, za którego uprzednio wypłacono premię specjalną, jeżeli:
- 1) liczba walców ubitych w kraju:
 - a) w danym roku kalendarzowym przekroczy 60% łącznej liczby samców bydła ubitych w okresie drugiego roku poprzedzającego ten rok, oraz
 - b) w okresie od dnia 1 września do dnia 30 listopada danego roku kalendarzowego, przekroczy 35% łącznej liczby samców bydła ubitych w okresie drugiego roku poprzedzającego ten rok,
 - 2) jako ostatni chował wolca przed ubojem.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii pozasezonowej w zależności od terminu dokonania uboju wolca, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, powinno określać wysokość premii:
- 1) w okresie pierwszych 15 tygodni danego roku,
 - 2) w 16 i 17 tygodniu danego roku,
 - 3) w okresie od 18 do 21 tygodnia danego roku,
 - 3) w 22 i 23 tygodniu danego roku.

4. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b), nie zostanie spełniony premię pozasezonową wypłaca się w wysokości 60% kwoty premii określonej przez Radę Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, a producenci bydła, którzy otrzymali już tę premię w pełnej wysokości są obowiązani do zwrotu 40% otrzymanej premii pozasezonowej.

Art. 47.

1. Wypłat premii pozasezonowej dokonuje się na wniosek producenta bydła, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji.
2. Wniosek o wypłatę premii pozasezonowej powinien być złożony w terminie 6 miesięcy od dnia dokonania uboju wolca.
3. Wniosek o wypłatę premii pozasezonowej powinien zawierać dane, o których mowa w art. 42 ust. 3.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:
 - 1) wymagany odrębnymi przepisami dokument identyfikacyjny zwierzęcia,
 - 2) zaświadczenie z rzeźni o dokonaniu uboju wolca zawierające:
 - a) nazwę i adres rzeźni,
 - b) datę uboju wolca,
 - c) numer identyfikacyjny oraz numer ubojowy wolca.

Art. 48.

Premia pozasezonowa jest wypłacana niezwłocznie po złożeniu wniosku o jej wypłatę, nie później jednak niż w terminie do dnia 15 października roku kalendarzowego następującego po roku, w którym został złożony ten wniosek. Przepisy art. 45 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 49.

1. Premia za krowy-mamki przysługuje producentowi bydła w każdym roku kalendarzowym, za utrzymywanie każdej krowy-mamki, w ramach przysługującego mu indywidualnego limitu, określającego maksymalną liczbę krów-mamek, za które producent może otrzymać tę premię, zwanego dalej „limitem indywidualnym”.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii za krowy-mamki, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 50.

1. Producenci bydła, w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r., złożą wnioski o przyznanie im limitów indywidualnych do dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji, właściwych ze względu na miejsca zamieszkania albo siedziby wnioskodawców.
2. Decyzje w sprawie przyznania limitów indywidualnych dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji wydadzą w terminie do dnia 31 marca 2003 r.
3. Od decyzji dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji w sprawie przyznania limitu indywidualnego przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.
4. Z zastrzeżeniem art. 51, limit indywidualny przyznaje się producentowi bydła w wysokości odpowiadającej liczbie krów - mamek utrzymywanych w gospodarstwie tego producenta w dniu 30 czerwca 2002 r., pomniejszonej o 3% z przeznaczeniem na rezerwę, o której mowa w art. 52 ust. 1.
5. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie przyznania limitu indywidualnego zawiera w szczególności:
 - 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby producenta bydła,
 - 2) określenie liczby krów-mamek utrzymywanych w gospodarstwie wnioskodawcy w dniu 30 czerwca 2002 r. z podaniem oznaczenia każdej krowy-mamki i jej numeru identyfikacyjnego w systemie, o którym mowa w art. 40 ust. 2.
6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się:
 - 1) dokumenty potwierdzające, że dana krowa lub cielna jałówka, należy do rasy mięsnej lub została urodzona z krzyżówki z rasą mięsną,
 - 2) oświadczenie producenta bydła, że dana krowa lub cielna jałówka należy do stada utrzymywanego w celu wychowu cieląt na produkcję mięsa.
7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, rasy krów, których nie uznaje się za krowy ras mięsnych, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 51.

Jeżeli ustalona przez właściwe władze Unii Europejskiej liczba zwierząt, za które może być przyznana premia za krowy-mamki w skali kraju będzie mniejsza niż liczba krów - mamek utrzymywanych w kraju w dniu 30 czerwca 2002 r., limit indywidualny przyznaje się uwzględniając stosunek procentowy tych wielkości .

Art. 52.

1. Tworzy się rezerwę krajową praw do premii za krowy-mamki w wysokości stanowiącej 3% ogólnej liczby krów – mamek, utrzymywanych w kraju w dniu 30 czerwca 2002 r., zwaną dalej „krajową rezerwą”.
2. Krajową rezerwą dysponują dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji, w granicach przyznanych im przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji limitów.
3. Krajowa rezerwa może być przeznaczona w szczególności na:
 - 1) przyznanie lub zwiększenie limitów indywidualnych rolnikom, którzy nie ukończyli 35 roku życia albo rolnikom rozpoczynającym lub rozwijającym produkcję bydła w posiadanych przez nich gospodarstwach rolnych, w celu produkcji mięsa,
 - 2) zwiększenie limitów indywidualnych producentom bydła specjalizującym się w produkcji bydła.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady dysponowania krajową rezerwą, mając na względzie zrównoważenie produkcji mięsa wołowego na terenie kraju.

Art. 53.

1. Prawo do limitu indywidualnego lub jego części może być zbywane lub wdzierżawiane na podstawie pisemnej umowy, wyłącznie producentowi bydła, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Jeżeli producent bydła zbywa prawo do limitu indywidualnego jednocześnie z gospodarstwem rolnym, nabywcą prawa do tego limitu może być podmiot nie będący producentem bydła.

3. W przypadku zbycia prawa do limitu indywidualnego, bez jednoczesnego zbycia gospodarstwa rolnego, 10% zbywanego limitu indywidualnego nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę.
4. Umowy, o których mowa w ust. 1 i 2, dla swej ważności wymagają zarejestrowania przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zbywcy albo wydzierżawiającego. Odmowa zarejestrowania umowy następuje w drodze decyzji administracyjnej, od której służy odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.
5. Po zarejestrowaniu umowy dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji dokonuje adnotacji na każdym egzemplarzu umowy oraz zmiany wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 59.
6. Prawo do limitu indywidualnego przyznane z krajowej rezerwy nie może być zbyte lub wydzierżawione w okresie 3 lat od dnia przyznania tego prawa.

Art. 54.

1. Umowa dzierżawy prawa do limitu indywidualnego może być zawarta jedynie na pełne lata kalendarzowe, a czas jej trwania nie może przekraczać 3 kolejnych lat.
2. Po zakończeniu każdego okresu dzierżawy następną umowę dzierżawy może być zawarta po upływie 2 lat, w okresie których producent bydła powinien samodzielnie wykorzystywać prawo do premii za krowy-mamki.

Art. 55.

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, jeżeli producent bydła w okresie roku kalendarzowego nie wykorzysta prawa do premii za krowy - mamki w wysokości co najmniej 70% przysługującego mu limitu indywidualnego, niewykorzystana część tego limitu nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę, chyba że niewykorzystanie to spowodowane było siłą wyższą lub innymi niezależnymi od producenta bydła przyczynami.
2. Jeżeli producent bydła posiada prawo do limitu indywidualnego nie więcej niż na 7 krow-mamek i limitu tego nie wykorzystał co najmniej w 70% w okresie 2 kolejnych lat kalendarzowych, krajową rezerwę powiększa nieodpłatnie część limitu indywidualnego nie wykorzystana w drugim roku kalendarzowym.

Art. 56.

1. W przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 3 oraz w art. 55 dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, stwierdza w drodze decyzji administracyjnej przejście odpowiedniej części limitu indywidualnego do krajowej rezerwy oraz określa wysokość limitu indywidualnego przysługującego danemu producentowi bydła.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

Art. 57.

1. Prawo do limitu indywidualnego jest przedmiotem dziedziczenia, z tym, że dziedziczy je osoba, która odziedziczyła gospodarstwo rolne.
2. Do czasu wydania prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po spadkodawcy, któremu przysługiwało prawo do limitu indywidualnego, uprawnienia spadkobierców do limitu indywidualnego wykonuje upoważniony przez nich spadkobierca.
3. Spadkobierca, o którym mowa w ust. 2, składając wniosek o przyznanie premii za krowy-mamki, jest obowiązany przedstawić dokument upoważnienia.
4. W terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, spadkobierca dziedziczący gospodarstwo rolne po spadkodawcy, któremu przysługiwało prawo do limitu indywidualnego jest obowiązany powiadomić o tym dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania spadkodawcy.

Art. 58.

Następca prawny osoby prawnej, której przysługiwało prawo do limitu indywidualnego, jest obowiązany powiadomić dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę tej osoby, o nabyciu tego prawa w terminie 3 miesięcy od dnia jego nabycia.

Art. 59.

1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji prowadzi rejestr producentów bydła, którym przysługują limity indywidualne, zwany dalej „rejestrem limitów”. Rejestr limitów jest jawny.
2. Rejestr limitów może być prowadzony w formie elektronicznych nośników informacji.
3. Rejestr limitów zawiera:
 - 1) imiona i nazwiska albo nazwy oraz adresy zamieszkania albo siedzib producentów bydła,
 - 2) numery producentów bydła niepowtarzalne w skali kraju, nadane przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji przy wpisie do rejestru,
 - 3) wielkość limitów indywidualnych przysługujących poszczególnym producentom bydła,
 - 4) numery decyzji administracyjnych, na podstawie których przyznano limity indywidualne,
 - 5) informacje o podstawie, z której wynika prawo producenta bydła do limitu indywidualnego, jeżeli prawo to nie wynika z decyzji, o której mowa w pkt 4.
4. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 3, wymagają zgłoszenia do rejestru limitów.
5. Dla każdego producenta bydła prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, które obejmują dokumenty stanowiące podstawę wpisu, w tym dokumenty, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 2 oraz inne dokumenty składane dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji na podstawie przepisów ustawy.

Art. 60.

1. Premię za krowy-mamki wypłaca się, jeżeli producent bydła:
 - 1) nie wprowadzał do obrotu mleka lub przetworów mlecznych przez okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wypłatę premii, z wyjątkiem
 - a) przetworów mlecznych wprowadzanych do obrotu przez dostawcę bezpośredniego, lub
 - b) mleka lub przetworów mlecznych wprowadzanych do obrotu w ramach przysługującej mu indywidualnej kwoty mlecznej nie przekraczającej 120.000 kg,
 - 2) utrzymywał krowy-mamki w swoim gospodarstwie przez okres co najmniej 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wypłatę tej premii.

Art. 61.

1. Wypłatę premii za krowy-mamki dokonuje się na wniosek producenta bydła, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji.
2. Wniosek o wypłatę premii za krowy-mamki oprócz danych, o których mowa w art. 42 ust. 3, powinien zawierać:
 - 1) określenie wysokości indywidualnej kwoty mlecznej przysługującej producentowi bydła w dniu 31 marca roku kalendarzowego, w którym jest składany wniosek,
 - 2) zobowiązanie producenta bydła do niezwiększania przysługującej mu indywidualnej kwoty mlecznej powyżej 120.000 kg, w okresie 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku.
3. Jałówki objęte wnioskiem o wypłatę premii za krowy-mamki mogą stanowić nie więcej niż 20% zwierząt, których dotyczy ten wniosek.
4. Wniosek o wypłatę premii za krowy-mamki składa się od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, za który przysługuje premia.

Art. 62.

1. Łączna liczba zwierząt, za które może być wypłacona premia specjalna lub premia za krowy-mamki za dany rok kalendarzowy, nie może być większa od dwóch jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym producenta bydła.
2. Dla celów obliczania jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego, o których mowa w ust. 1, należy uwzględnić buhaje, wolce, krowy-mamki, owce i kozy, w odniesieniu do których został złożony wniosek o przyznanie płatności bezpośredniej, a także krowy mleczne w ilości niezbędnej do wyprodukowania ilości mleka równej wysokości przysługującej producentowi bydła indywidualnej kwoty mlecznej.
3. Liczbę krów mlecznych niezbędną do wyprodukowania ilości mleka równej wysokości przysługującej producentowi bydła indywidualnej kwoty mlecznej wylicza się dzieląc wysokość indywidualnej kwoty mlecznej przez przeciętną wydajność mleczną krów ustaloną przez właściwe władze Unii Europejskiej.
4. Do powierzchni paszowej, o której mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności powierzchnię trwałych użytków zielonych oraz użytków rolnych wykorzystywanych do uprawy roślin przeznaczonych na pasze dla bydła, owiec i kóz.
5. Producenci bydła zamierzający ubiegać się w danym roku kalendarzowym o premię specjalną i premię za krowy-mamki są obowiązani, w terminie do dnia 15 maja tego roku, złożyć do dyrektora oddziału regionalnego

Agencji Restrukturyzacji oświadczenie o wielkości powierzchni paszowej, o której mowa w ust. 1 i 4, w posiadanym gospodarstwie rolnym.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady obliczania jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym oraz zaliczania gruntów do powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 63.

1. Po sprawdzeniu danych, zawartych we wniosku o wypłatę premii za krowy-mamki, a w razie konieczności po dokonaniu oględzin w gospodarstwie producenta bydła, nie wcześniej jednak niż po dniu 16 października roku, za który przysługuje premia za krowy-mamki, producentowi bydła wypłaca się zaliczkę w wysokości 60% przysługującej mu premii za krowy-mamki.

2. Wypłata premii za krowy mamki za dany rok kalendarzowy następuje w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego. Przepisy art. 45 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

3. Przy ustalaniu limitu indywidualnego, jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego, o których mowa w art. 62 ust. 1, oraz obliczaniu wysokości premii za krowy-mamki stosuje się odpowiednio art. 44 ust. 2.

Art. 64.

1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może ustalić, w drodze rozporządzenia, dodatkową płatność do premii za każdą krowę-mamkę, jeżeli w okresie 2 kolejnych lat poprzedzających ustalenie tej płatności:

1) średnie pogłowie krów-mamek w kraju stanowiło co najmniej 30% łącznej liczby krów w kraju oraz

2) średnio 30% ubitych w kraju samców bydła miało klasę jakości S lub E.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych będzie miał na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 65.

1. Producentowi bydła otrzymującemu premię specjalną lub premię za krowy-mamki, przysługuje do każdej z tych premii, premia za ekstensyfikację produkcji, jeżeli w danym roku kalendarzowym łączna liczba jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym tego producenta nie jest większa od 1,4. Art. 62 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

2. Obszar powierzchni paszowej, o której mowa w ust. 1, powinien obejmować co najmniej 50% trwałych użytków zielonych.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii za ekstensyfikację produkcji, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 66.

1. Wniosek o wypłatę premii za ekstensyfikację produkcji składa się na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji, łącznie z wnioskiem o wypłatę premii specjalnej lub premii za krowy-mamki.

2. Producenci bydła zamierzający ubiegać się w danym roku kalendarzowym o premię za ekstensyfikację produkcji są obowiązani, w terminie do dnia 15 maja tego roku, złożyć do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji oświadczenie o wielkości powierzchni paszowej, o której mowa w art. 65 ust. 1 i 2, w posiadanym gospodarstwie rolnym.

3. Wypłata premii za ekstensyfikację produkcji jest dokonywana wraz z wypłatą premii specjalnej lub premii za krowy-mamki. Przepisy 45 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

4. Przy ustalaniu jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego, o których mowa w art. 65 ust. 1, oraz obliczaniu wysokości premii za ekstensyfikację produkcji stosuje się odpowiednio art. 44 ust. 2.

Art. 67.

1. Premia za ubój przysługuje producentowi bydła za każde ubite albo wyeksportowane zwierzę należące do kategorii:

1) buhaje, wolce, krowy, jałówki - po ukończeniu 8 miesiąca życia ,

2) cielęta w wieku od 1 do 7 miesięcy i o masie tuszy poniżej 160 kg albo o masie ciała poniżej 290 kg.

2. Premia za ubój przysługuje wyłącznie producentowi bydła, który utrzymywał zwierzę przez co najmniej 2 miesiące bezpośrednio przed dniem uboju lub wyeksportowania zwierzęcia, za które ma być wypłacona premia.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii za ubój dla każdej z kategorii zwierząt, o której mowa w ust. 1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 68.

1. Wypłaty premii za ubój dokonuje się na wniosek producenta bydła, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji.

2. Wniosek o wypłatę premii za ubój powinien być złożony w terminie 6 miesięcy od dnia dokonania uboju zwierzęcia lub opuszczenia przez niego polskiego obszaru celnego i nie później niż do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, za który ma być wypłacona ta premia.

3. Wniosek o wypłatę premii za ubój zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby producenta bydła,

2) oznaczenie zwierzęcia, z podaniem:

a) numeru identyfikacyjnego w systemie, o którym mowa w art. 40 ust. 2,

b) kategorii zwierząt, o której mowa art. 67 ust. 1,

c) płci i wieku zwierzęcia, a w przypadku cieląt masy tuszy albo masy ciała w chwili uboju lub opuszczenia polskiego obszaru celnego,

3) w przypadku eksportu - imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby eksportera.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

1) wymagany odrębnymi przepisami dokument identyfikacyjny zwierzęcia,

2) w przypadku uboju - zaświadczenie z rzeźni o dokonaniu uboju zwierzęcia zawierające:

a) nazwę i adres rzeźni,

b) datę uboju,

c) numer identyfikacyjny oraz numer ubojowy zwierzęcia,

d) masę tuszy - w przypadku cieląt.

3) w przypadku eksportu zwierzęcia - zaświadczenie wydane przez organ celny o opuszczeniu przez zwierzę polskiego obszaru celnego zawierające:

a) nazwę i adres eksportera,

b) datę opuszczenia przez zwierzę polskiego obszaru celnego,

c) numer identyfikacyjny zwierzęcia,

d) masę ciała - w przypadku cieląt.

Art. 69.

Po sprawdzeniu danych zawartych we wniosku o wypłatę premii za ubój, nie wcześniej jednak niż w dniu 16 października roku, za który przysługuje ta premia, producentowi bydła wypłaca się zaliczkę w wysokości 60% przysługującej mu premii za ubój.

Art. 70.

Jeżeli liczba zwierząt danej kategorii, o której mowa w art. 67 ust. 1, podana we wnioskach producentów bydła o wypłatę premii za ubój za dany rok kalendarzowy, przekracza w skali kraju liczbę zwierząt tej samej kategorii, za które może być wypłacona premia za ubój, ustaloną przez właściwe władze Unii Europejskiej, Agencja Restrukturyzacji dokonuje proporcjonalnej redukcji liczby zwierząt z tej kategorii, podanych we wniosku każdego producenta bydła. Przepis art. 44 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 71.

Wypłata premii za ubój, za dany rok kalendarzowy, następuje nie później niż do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego. Przepisy art. 45 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 72.

1. Producentom bydła, którym przyznano premię za ubój zwierząt należących do kategorii, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1, przysługuje premia dodatkowa.

2. Wypłatę premii dodatkowej za dany rok kalendarzowy dokonuje się łącznie z premią za ubój.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie do dnia 30 kwietnia, na wniosek Prezesa Agencji Restrukturyzacji, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wysokość premii dodatkowej, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Rozdział 2

Płatności bezpośrednie za owce i kozy

Art. 73.

Producentom rolnym utrzymującym owce przysługują płatności bezpośrednie w formie rocznej premii za utrzymywane owce - maciorki, zwane dalej "premią za owce-maciorki" w ramach indywidualnego limitu, określającego maksymalną liczbę owiec-maciorek, za które producent może otrzymać tę premię, zwanego dalej „limitem na owce”.

Art. 74.

1. Producentom rolnym utrzymującym kozy w gospodarstwach rolnych, położonych na terenach górskich i podgórszych, gdzie:

1) kozy są utrzymywane głównie w celu produkcji mięsa koziego,
2) metody utrzymywania kóz są podobne do metod utrzymywania owiec,
- przysługują płatności bezpośrednie, w formie rocznej premii, za utrzymywane kozy-reproduktorki, zwane dalej "premią za kozy-reproduktorki" w ramach indywidualnego limitu, określającego maksymalną liczbę kóz-reproduktorek, za które producent może otrzymać tę premię, zwanego dalej „limitem na kozy”.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tereny, o których mowa w ust. 1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 75.

1. Producenci rolni utrzymujący owce, zwani dalej „producentami owiec” oraz producenci rolni utrzymujący kozy, zwani dalej „producentami kóz”, w terminie do dnia 31 sierpnia 2002 r., złożą wnioski o przyznanie im limitów na owce lub limitów na kozy do dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji, właściwych ze względu na miejsca zamieszkania albo siedziby wnioskodawców.

2. Decyzje w sprawie przyznania limitów na owce i limitów na kozy dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji wydadzą do dnia 30 września 2002r.

3. Od decyzji dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji w sprawie przyznania limitu na owce lub limitu na kozy przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

4. Z zastrzeżeniem art. 76, limit na owce oraz limit na kozy przyznaje się odpowiednio producentowi owiec lub producentowi kóz w wysokości odpowiadającej liczbie owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek, utrzymywanych w gospodarstwie tego producenta w dniu 1 lipca 2002 r., pomniejszonej o 3% z przeznaczeniem na rezerwę, o której mowa w art. 77 ust. 1, z tym że limit ten powinien dotyczyć co najmniej 10 zwierząt.

5. Grupie producentów rolnych przyznaje się łączny limit na owce lub limit na kozy odpowiadający liczbie owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek, utrzymywanych w gospodarstwach członków tej grupy w dniu 1 lipca 2002 r., pomniejszonej zgodnie z ust. 4.

6. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie przyznania limitu na owce i limitu na kozy zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy,
2) określenie liczby owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek, utrzymywanych w gospodarstwie wnioskodawcy w dniu 1 lipca 2002 r.

Art. 76.

Jeżeli ustalona przez właściwe władze Unii Europejskiej liczba zwierząt, za które może być przyznana premia za owce-maciorki lub premia za kozy-reproduktorki w skali kraju będzie mniejsza niż liczba owiec-macierek lub kóz-reproduktorek utrzymywanych w kraju w dniu 1 lipca 2002 r., limit na owce lub limit na kozy przyznaje się uwzględniając odpowiednio stosunek procentowy tych wielkości .

Art. 77.

1. Tworzy się rezerwę krajową praw do premii za owce-maciorki i praw do premii za kozy-reproduktorki w wysokości stanowiącej 3% ogólnej liczby owiec-macierek i kóz-reproduktorek utrzymywanych w kraju w dniu 1 lipca 2002 r., zwaną dalej „krajową rezerwą praw do premii za owce i kozy”.
2. Krajową rezerwą praw do premii za owce i kozy dysponują dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji w granicach przyznanych im przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji limitów.
3. Krajowa rezerwa praw do premii za owce i kozy może być przeznaczona w szczególności na:
 - 1) przyznanie lub zwiększenie limitów na owce lub limitów na kozy rolnikom, którzy nie ukończyli 35 roku życia albo rolnikom rozpoczynającym lub rozwijającym produkcję owiec lub kóz w posiadanych przez nich gospodarstwach rolnych w celu produkcji mięsa,
 - 2) zwiększenie limitów na owce lub kozy producentom owiec lub kóz specjalizującym się w tej produkcji na terenach o trudnych warunkach gospodarowania.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady dysponowania krajową rezerwą praw do premii za owce i kozy, mając na względzie tereny, na których chów i hodowla owiec lub kóz jest szczególnie ważna dla gospodarki.

Art. 78.

1. Prawo do limitu na owce lub limitu na kozy może być zbywane lub wydzierżawiane na podstawie pisemnej umowy, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku zbywania lub wydzierżawiania prawa do części limitu na owce lub części limitu na kozy bez jednoczesnego zbycia lub wydzierżawienia gospodarstwem rolnym, części te nie mogą obejmować mniej niż:
 - 1) 10 % liczby zwierząt, w stosunku do których przysługuje prawo do limitu, nie więcej jednak niż 50 zwierząt - w przypadku gdy zbywca lub wydzierżawiający posiada limit na co najmniej 50 zwierząt,
 - 2) 5 zwierząt, w stosunku do których przysługuje prawo do limitu - w przypadku gdy zbywający lub wydzierżawiający posiada limit na co najmniej 20 zwierząt i nie więcej niż na 49 zwierząt.
3. W przypadku zbycia prawa do limitu na owce lub limitu na kozy bez jednoczesnego zbycia gospodarstwa rolnego, z wyjątkiem zbywania tego prawa pomiędzy członkami grupy producentów rolnych, 15% zbywanego limitu nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę praw do premii za owce i kozy.
4. Umowa, o której mowa w ust. 1, dla swej ważności wymaga zarejestrowania przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zbywcy albo wydzierżawiającego.
5. Wniosek o zarejestrowanie umowy, o którym mowa w ust. 4, należy złożyć w terminie do dnia 1 września roku gospodarczego poprzedzającego rok gospodarczy, za który ma być wypłacona premia za owce-maciorki lub premia za kozy-reproduktorki, której dotyczy dana umowa.
6. Umowę, o której mowa w ust. 1, należy zarejestrować do dnia 1 listopada roku gospodarczego poprzedzającego rok gospodarczy, za który ma być wypłacona premia za owce-maciorki lub premia za kozy-reproduktorki, której dotyczy dana umowa.
7. Po zarejestrowaniu umowy dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji dokonuje adnotacji na każdym egzemplarzu umowy oraz zmiany wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 84.
8. Odmowa zarejestrowania umowy następuje w drodze decyzji administracyjnej, od której służy odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

Art. 79.

1. Prawo do limitu na owce lub limitu na kozy przyznane z krajowej rezerwy praw do premii za owce i kozy nie może być zbyte lub wydzierżawione w okresie 3 lat od dnia przyznania tego prawa.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli producent owiec lub producent kóz w ciągu 3 kolejnych lat kalendarzowych nie wykorzysta, przyznanego mu z krajowej rezerwy praw do premii za owce i kozy, limitu na owce lub limitu na kozy, niewykorzystana część tego limitu, odpowiadająca średniej liczbie zwierząt, za które nie wykorzystał prawa do premii w okresie 3 lat, nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę praw do premii za owce i kozy.

3. Jeżeli producent owiec lub producent kóz w ciągu 2 kolejnych lat kalendarzowych nie wykorzysta, przyznanego mu z krajowej rezerwy praw do premii za owce i kozy, limitu na owce lub limitu na kozy co najmniej w 50%, niewykorzystana w ciągu drugiego roku część tego limitu, nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę praw do premii za owce i kozy, chyba że niewykorzystanie to spowodowane było siłą wyższą lub innymi niezależnymi od producenta przyczynami.

Art. 80.

1. Umowa dzierżawy prawa do limitu na owce lub prawa do limitu na kozy może być zawarta jedynie na pełne lata kalendarzowe.

2. W okresie 5 lat od dnia obowiązywania pierwszej umowy dzierżawy, o której mowa w ust. 1, wdzierżawiający powinien samodzielnie wykorzystywać przysługujące mu prawo do premii za owce-maciorki lub prawo do premii za kozy-reproduktorki, co najmniej przez okres 2 lat kalendarzowych.

Art. 81.

1. W przypadkach, o których mowa w art. 78 ust. 3 oraz w art. 79 ust. 2 i 3, dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, przejście odpowiedniej części limitu na owce lub limitu na kozy do krajowej rezerwy praw do premii za owce i kozy oraz określa wysokość limitu na owce lub limitu na kozy przysługującego danemu producentowi owiec lub kóz.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

Art. 82.

1. Prawo do limitu na owce i prawo do limitu na kozy jest przedmiotem dziedziczenia, z tym, że dziedziczy je osoba, która odziedziczyła gospodarstwo rolne.

2. Do czasu wydania prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po spadkodawcy, któremu przysługiwało prawo do limitu na owce lub prawo do limitu na kozy, uprawnienia spadkobierców do tego limitu wykonuje upoważniony przez nich spadkobierca.

3. Spadkobierca, o którym mowa w ust. 2, składając wniosek o przyznanie premii za owce-maciorki lub premii za kozy-reproduktorki jest obowiązany przedstawić dokument upoważnienia.

4. W terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, spadkobierca dziedziczący gospodarstwo rolne po spadkodawcy, któremu przysługiwało prawo do limitu na owce lub prawo do limitu na kozy jest obowiązany powiadomić o tym dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania spadkodawcy.

Art. 83.

Następca prawny osoby prawnej, której przysługiwało prawo do limitu na owce lub limitu na kozy, jest obowiązany powiadomić dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę tej osoby, o nabyciu tego prawa w terminie 3 miesięcy od dnia jego nabycia.

Art. 84.

1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji prowadzi rejestr producentów owiec i producentów kóz, którym przysługują limity na owce i limity na kozy, zwany dalej „rejestrem limitów na owce i kozy”. Rejestr limitów na owce i kozy jest jawny.

2. Rejestr limitów na owce i kozy może być prowadzony w formie elektronicznych nośników informacji.

3. Rejestr limitów na owce i kozy zawiera:

1) imiona i nazwiska albo nazwy oraz adres zamieszkania albo siedzib producentów owiec i kóz,

2) numery producentów owiec i producentów kóz niepowtarzalne w skali kraju, nadane przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji przy wpisie do rejestru,

3) wielkość limitów na owce i limitów na kozy przysługujących poszczególnym producentom,

4) numery decyzji administracyjnych, na podstawie których przyznano limity na owce i limitów na kozy,

5) informacje o podstawie, z której wynika prawo producenta owiec lub producenta kóz do limitu na owce lub limitu na kozy, jeżeli prawo to nie wynika z decyzji, o której mowa w pkt 4.

4. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 3, wymagają zgłoszenia do rejestru limitów na owce i kozy.

5. Dla każdego producenta owiec i producenta kóz prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, które obejmują dokumenty stanowiące podstawę wpisu, w tym dokumenty, o których mowa w art. 78 ust. 1 oraz inne dokumenty składane dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji na podstawie przepisów ustawy.

Art. 85.

1. Producentowi owiec, który nie wprowadza do obrotu mleka owczego lub produktów z mleka owczego, premia za owce-maciorki przysługuje, w pełnej wysokości, za każdą utrzymywaną owcę-maciorkę.
2. Producentowi owiec, który wprowadza do obrotu mleko owcze lub produkty z tego mleka, premia za owce-maciorki przysługuje za każdą utrzymywaną owcę-maciorkę w wysokości 80 % premii, o której mowa w ust. 1.
3. Premia za owce-maciorki przysługuje w pełnej wysokości również producentowi rolnemu utrzymującemu owce, który wprowadza mleko owcze lub produkty z tego mleka do obrotu, jeżeli co najmniej 40% jagniąt urodzonych w jego gospodarstwie w danym roku gospodarczym było opasanych przez okres co najmniej 45 dni od daty zakończenia żywienia mlekiem owiec-matek oraz których masa ciała po zakończeniu opasu wynosi co najmniej 25 kg.
4. Premia, o której mowa w ust. 3, przysługuje za owce maciorki w liczbie równej liczbie jagniąt spełniających warunki określone w tym przepisie.
5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii za owce-maciorki mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
6. Premia za kozy-reproduktorki wynosi 80% wysokości premii za owce-maciorki.

Art. 86.

1. Premia za owce-maciorki przysługuje producentowi rolnemu, który utrzymuje w danym roku gospodarczym co najmniej 10 owiec-maciorek,
2. Premia za kozy-reproduktorki przysługuje producentowi rolnemu, który utrzymuje w roku gospodarczym co najmniej 10 kóz-reproduktorek albo łącznie 10 kóz reproduktorek lub owiec – maciorek, na terenach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów, o którym mowa w art. 74 ust. 2.

Art. 87.

1. Jeżeli pogłowie zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie producenta owiec lub producenta kóz przekracza:
 - 1) 1000 owiec- maciorek lub kóz - reproduktorek, na obszarze o trudnych warunkach gospodarowania,
 - 2) 500 owiec- maciorek lub kóz - reproduktorek, na obszarach innych niż określone w pkt 1- premię za owce - maciorki i premię za kozy - reproduktorki przysługującą za zwierzęta powyżej tych limitów wypłaca się w wysokości zmniejszonej o 50 %.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, obszary o trudnych warunkach gospodarowania, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 88.

1. Producentowi owiec i producentowi kóz przysługuje specjalny dodatek do premii za owce-maciorki lub premii za kozy-reproduktorki, jeżeli:
 - 1) gospodarstwo rolne producenta jest położone na terenie obszarów o trudnych warunkach gospodarowania, lub
 - 2) co najmniej 50% powierzchni gospodarstwa rolnego przeznaczonej do wypasu owiec maciorek lub kóz-reproduktorek lub produkcji pasz dla tych zwierząt znajduje się na obszarach o trudnych warunkach gospodarowania, lub
 - 3) co najmniej 90 % owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek jest wypasanych przez co najmniej 90 kolejnych dni na obszarach o trudnych warunkach gospodarowania, lub
 - 4) gospodarstwo rolne producenta znajduje się na obszarach, na których z uwagi na niedobory paszy zielonej na terenach przeznaczonych do wypasu, konieczne jest przepędzanie owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek na inne tereny.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość specjalnego dodatku, o którym mowa w ust.1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 89.

Producent owiec i producent kóz posiadający limit na owce lub limit na kozy jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia ewidencji zwierząt należących do stada owiec i kóz, z uwzględnieniem zmian w zakresie liczebności tego stada,
- 2) udostępniania informacji o przeznaczeniu użytków rolnych znajdujących się w jego gospodarstwie, ze szczególnym uwzględnieniem powierzchni przeznaczonej do wypasu owiec i kóz lub produkcji pasz dla tych zwierząt.

Art. 90.

1. Wypłat premii za owce-maciorki i kozy-reproduktorki oraz dodatku specjalnego, o którym mowa w art. 88, dokonuje dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji na wniosek zainteresowanego producenta owiec lub producenta kóz, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji; przepisy art. 40 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.
2. Wniosek o wypłatę premii, o których mowa w ust. 1, powinien dotyczyć co najmniej 10 owiec-macierek lub kóz-reproduktorek.
3. Wniosek o wypłatę premii, o których mowa w ust. 1, powinien być złożony w okresie od dnia 1 listopada roku poprzedzającego rok gospodarczy do dnia 30 kwietnia roku gospodarczego, za który ma być wypłacona dana premia.
4. Wniosek o wypłatę premii, o których mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:
 - 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy,
 - 2) oznaczenie zwierzęcia w ewidencji, o której mowa w art. 89 pkt 1,
 - 3) liczbę utrzymywanych owiec-macierek i kóz-reproduktorek, z określeniem rodzaju obszaru, na których są one utrzymywane.
5. Do wniosku dołącza się:
 - 1) w przypadku, o którym mowa w art. 85 ust. 3, oświadczenie producenta owiec lub inne dokumenty potwierdzające, że co najmniej 40% jagniąt urodzonych w danym roku gospodarczym w jego gospodarstwie było opasanych przez okres co najmniej 45 dni od daty zakończenia żywienia mlekiem owiec-matek oraz których masa ciała po zakończeniu opasu wynosiła 25 kg,
 - 2) w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1, oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu warunków określonych w tym przepisie.
6. Premia za owce-maciorki i premia za kozy-reproduktorki może być wypłacona wyłącznie w przypadku, gdy zwierzę, za które ma być ona wypłacona jest utrzymywane w gospodarstwie producenta rolnego przez okres 100 dni liczonych od dnia 1 maja roku gospodarczego, za który ma być wypłacona premia.

Art. 91.

1. Po otrzymaniu wniosków o wypłatę premii za owce-maciorki i kozy-reproduktorki, nie wcześniej jednak niż po dniu 1 lipca roku gospodarczego, za który przysługuje dana premia, producentowi rolnemu wypłaca się zaliczkę w wysokości 60% przysługującej mu premii.
2. Wypłata pozostałej części premii za owce-maciorki i kozy-reproduktorki za dany rok gospodarczy następuje w terminie do dnia 15 października następnego roku gospodarczego.

Art. 92.

W razie odmowy wypłaty premii za owce-maciorki i kozy-reproduktorki, zaliczka wypłacona na poczet tych premii podlega zwrotowi. Do zwrotu zaliczki stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Rozdział 3

Zakup i sprzedaż interwencyjna oraz prywatne przechowywanie

Art. 93.

1. Agencja może dokonywać interwencyjnego zakupu i sprzedaży mięsa wołowego i wieprzowego.
2. Mięso, o którym mowa w ust. 1, oprócz wymagań określonych odrębnymi przepisami, powinno:
 - 1) pochodzić od zwierząt, których chów lub hodowla miały miejsce w kraju,
 - 2) w przypadku mięsa wołowego:
 - a) spełniać wymagania jakości handlowej dla klasy R₂, R₃, O₂ lub O₃,
 - b) pochodzić z tusz, których waga nie przekracza 340 kg,
 - 3) w przypadku mięsa wieprzowego spełniać wymagania jakości handlowej dla klasy E, U lub R.

3. Mięso pochodzące ze zwierząt, których ubój nastąpił z konieczności nie może być przedmiotem zakupu interwencyjnego.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje mięsa, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 94

1. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu mięsa wołowego na rynku krajowym, w ramach limitu ustalonego przez Radę Ministrów, jeżeli w ciągu kolejnych dwóch tygodni przeciętna cena rynkowa mięsa wołowego utrzymuje się na poziomie niższym od ceny minimalnej.

2. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu mięsa wieprzowego na rynku krajowym, w ramach limitu ustalonego przez Radę Ministrów, jeżeli przeciętna cena rynkowa wieprzowiny spadnie poniżej 103% ceny bazowej i istnieje prawdopodobieństwo, że pozostanie na tym poziomie.

3. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu mięsa w drodze przetargu.

4. Przedmiotem przetargu jest cena interwencyjnego zakupu i ilość mięsa oferowanego przez przedsiębiorców do sprzedaży na rzecz Agencji.

5. Do przetargu, o którym mowa w ust. 3, mogą przystępować wyłącznie krajowi przedsiębiorcy, którzy dokonują uboju zwierząt na własny rachunek, są podatnikami od towarów i usług oraz wpłacili wadium przetargowe. Oferty składane przez przedsiębiorców nie są ważne, jeżeli dotyczą mniej niż 10 ton mięsa.

6. Cena mięsa kupowanego przez Agencję w ramach interwencji :

1) w przypadku wołowiny nie może być wyższa od przeciętnej ceny rynkowej w dniu złożenia ofert przetargowych, powiększonej o 10,00 zł na 100 kg mięsa,

2) w przypadku wieprzowiny powinna kształtować się w przedziale pomiędzy 78% a 92% ceny bazowej,

3) obejmuje koszty dostarczenia mięsa do wskazanych przez Agencję chłodni i jego rozładunku, z zastrzeżeniem ust. 7.

7. Jeżeli mięso jest dostarczane do chłodni położonych w odległości większej niż 200 km, Agencja pokrywa koszty transportu ponad tę odległość według stawek określonych przez Prezesa Agencji.

8. Prezes Agencji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rynków rolnych, może wstrzymać interwencyjny zakup mięsa, jeżeli przez okres co najmniej jednego tygodnia nie zachodzą warunki określone w ust. 1 i 2.

9. Rada Ministrów, w terminie dnia 31 maja, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, limit, o którym mowa w ust. 1 i 2, na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku, mając na względzie zapewnienie stabilizacji rynku mięsa wołowego i wieprzowego.

Art. 95.

1. Przeciętna cena rynkowa mięsa wołowego, o której mowa w art. 94 ust. 1, odpowiadająca przeciętnej cenie rynkowej mięsa wołowego klasy R₃ w kraju, jest obliczana na podstawie procentowego udziału uboju objętych interwencją klas jakościowych wołowiny w całkowitej ilości ubojów w kraju.

2. Przeciętna cena rynkowa mięsa wołowego, o której mowa w ust.1, obejmuje krajowe ceny poubojowe każdej uprawnionej do interwencji klasy jakościowej, przeliczane na cenę ekwiwalentu tusz R₃.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania przeciętnej ceny rynkowej mięsa wołowego, w tym współczynniki służące do przeliczania krajowych cen mięsa wołowego na cenę ekwiwalentu tusz R₃, mając na względzie zapewnienie jednolitego systemu ustalania cen rynkowych mięsa wołowego.

Art. 96

1. Mięso zakupione przez Agencję w ramach zakupu interwencyjnego może być sprzedane:

1) na rynku krajowym lub

2) za granicę, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Decyzję o sprzedaży mięsa na rynku krajowym podejmuje Prezes Agencji, uwzględniając potrzebę stabilizacji rynku, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

3. Sprzedaż mięsa na rynku krajowym jest dokonywana w drodze przetargu.

Art. 97.

1. Agencja może dokonywać sprzedaży posiadanych zapasów mięsa wołowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1, domom pomocy społecznej, placówkom opiekuńczo-wychowawczym, ośrodkom adaptacyjno-opiekuńczym, szpitalom oraz zakładom karnym, zwanym dalej „instytucjami”.
2. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona po z góry ustalonych, obniżonych cenach, a minimalna sprzedawana ilość mięsa wołowego wynosi 500 kg.
3. Instytucja ubiegająca się o zakup wołowiny, o której mowa w ust. 1, składa w Agencji wniosek wraz z zabezpieczeniem pieniężnym oraz zawiera umowę, w której zobowiązuje się, że w ciągu sześciu miesięcy od dnia jej zawarcia, wykorzysta zakupione mięso wołowe jedynie w postaci przygotowanych posiłków dostępnych wyłącznie dla osób, które pozostają na utrzymaniu lub pod opieką tej instytucji.
4. Instytucja prowadzi ewidencję, na podstawie której możliwe jest ustalenie przeznaczenia i wykorzystania wołowiny, o której mowa w ust. 1.
5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, cenę wołowiny sprzedawanej instytucjom oraz wysokość zabezpieczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 98.

1. Agencja może stosować dopłaty do przechowywania w magazynach prywatnych:
 - 1) świeżego lub chłodzonego mięsa pochodzącego z dorosłych sztuk bydła w formie tusz, półtuszy, ćwiartek przednich i tylnych oraz ćwiartek kompensowanych, sklasyfikowanych zgodnie ze skalą oceny jakości określoną w odrębnych przepisach,
 - 2) świeżego lub chłodzonego mięsa wieprzowego w formie tusz i półtuszy wieprzowych sklasyfikowanego zgodnie ze skalą oceny jakości określoną w odrębnych przepisach,
 - 3) świeżego lub chłodzonego mięsa baraniego w formie tusz i półtuszy jagnięcych, których jakość odpowiada wymaganiom określonym w odrębnych przepisach.
2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznawane wyłącznie do prywatnego przechowywania mięsa pochodzącego ze zwierząt, których chów lub hodowla miały miejsce w kraju, ubitych nie wcześniej niż na 10 dni przed datą oddania do przechowywania mięsa, pochodzącego z tych zwierząt.

Art. 99.

1. Agencja dokonuje dopłat do prywatnego przechowywania mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 1, jeżeli przeciętna cena rynkowa mięsa wołowego, notowana w oparciu o skalę klasyfikacji tusz wołowych, określoną w odrębnych przepisach, spadnie poniżej 103% ceny bazowej i istnieje prawdopodobieństwo, że pozostanie na tym poziomie.
2. Agencja dokonuje dopłat do prywatnego przechowywania mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2, jeżeli przeciętna cena rynkowa mięsa wieprzowego, notowana w oparciu o skalę klasyfikacji tusz wieprzowych, określoną w odrębnych przepisach, spadnie poniżej 103% ceny bazowej i istnieje prawdopodobieństwo, że pozostanie na tym poziomie.
3. Agencja dokonuje dopłat do prywatnego przechowywania mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 3, jeżeli przeciętna cena rynkowa świeżych lub chłodzonych tusz baranich, w ciągu kolejnych dwóch tygodni utrzymuje się poniżej 70% ceny bazowej.
4. Dopłaty, o których mowa w art. 98 ust. 1, są stosowane po zatwierdzeniu przez Radę Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych, rocznego programu przechowywania mięsa w prywatnych magazynach.
5. Program, o którym mowa w ust. 4, jest sporządzany przez Agencję i zawiera w szczególności:
 - 1) rodzaj, ilość i jakość mięsa, objętego dopłatami do przechowywania,
 - 2) minimalny i maksymalny okres przechowywania,
 - 3) minimalną ilość dostawy,
 - 4) maksymalną wysokość dopłaty, która może być udzielona do przechowywania określonego rodzaju mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1,
 - 5) limit środków przeznaczonych na dopłaty do przechowywania.
6. Po okresie przechowywania mięso może być sprzedawane:
 - 1) na rynku krajowym lub
 - 2) za granicę, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 100.

1. Agencja udziela dopłat do przechowywania mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1, po zawarciu umowy z przedsiębiorcą, określającej w szczególności:

- 1) rodzaj, ilość i jakość mięsa, objętego dopłatami do przechowywania,
- 2) okres i warunki przechowywania mięsa,
- 3) wysokość dopłaty.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, jest zawierana w drodze przetargu.

3. Przedmiotem przetargu, o którym mowa w ust. 2, jest wysokość dopłaty oraz ilość określonego w art. 98 ust. 1 rodzaju mięsa, za którego przechowywanie przedsiębiorcy ubiegają się o dopłaty.

4. Do przetargu, o którym mowa w ust. 2, mogą przystępować krajowi przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie przechowywania określonego rodzaju mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1, przez okres 12 miesięcy przed przystąpieniem do przetargu.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną ilość mięsa, która może być objęta umową, o której mowa w ust. 1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 101.

1. Umowy, o których mowa w art. 100 ust. 1:

1) mogą odnosić się tylko do jednego rodzaju mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1,

2) zawierają zobowiązanie przedsiębiorcy do przechowywania ilości mięsa, określonej w umowie, na własny koszt i ryzyko.

2. Warunkiem zawarcia z Agencją umowy, o której mowa w art. 100 ust. 1, jest złożenie przez przedsiębiorcę zabezpieczenia pieniężnego w wysokości stanowiącej iloczyn stawki zabezpieczenia i ilości mięsa objętego umową.

3. Zabezpieczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, nie może przewyższyć 30% kwoty dopłaty o jaką ubiega się przedsiębiorca.

4. Zabezpieczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, zostaje zwrócone przedsiębiorcy po wypełnieniu przez niego warunków umowy. W przypadku nie wywiązania się przedsiębiorcy z warunków umowy kwota zabezpieczenia pieniężnego może ulec częściowemu lub całkowitemu przepadkowi na rzecz Agencji.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki zabezpieczenia pieniężnego, o której mowa w ust. 2, dla danego produktu w złotych na 100 kg oraz szczegółowe zasady przepadku tego zabezpieczenia na rzecz Agencji, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 102.

1. Dopłata do przechowywania mięsa jest wypłacana przedsiębiorcy wyłącznie za przechowywanie mięsa w ilości objętej umową.

2. Dopłata do przechowywania mięsa przysługuje przedsiębiorcy po spełnieniu warunków umowy, o której mowa w art. 100 ust. 1. W przypadku nie wywiązania się przez przedsiębiorcę z warunków umowy dopłata nie jest wypłacana.

Art. 103.

1. Przedsiębiorca, który zawarł z Agencją umowę, o której mowa w art. 100 ust. 1, jest obowiązany:

1) informować Agencję o każdej partii dostawy mięsa, która została oznakowana i przyjęta do przechowywania, dacie umieszczenia mięsa w chłodni i miejscu jego przechowywania ,

2) informować Agencję o terminie wydania mięsa z chłodni, po upływie terminu jego przechowywania,

3) do przechowywania dokumentacji związanej z prywatnym przechowywaniem przez okres 5 lat, od daty zawarcia umowy.

2. Agencja ma prawo do kontroli należytego przestrzegania warunków realizacji umów o przechowywanie mięsa, w tym także kontroli dokumentów, które są bezpośrednio związane z realizacją umowy.

3. Koszty wynikające z działalności kontrolnej, o której mowa w ust. 2, ponosi przedsiębiorca.

Art. 104.

1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Prezesa Agencji, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) cenę minimalną i cenę bazową wołowiny,
 - 2) cenę bazową wieprzowiny,
 - 3) cenę bazową baraniny.
2. Ceny, o których mowa w ust. 1, obowiązują w okresie od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określając wysokość ceny minimalnej i ceny bazowej, o których mowa w ust. 1, uwzględnia:
 - 1) konieczność ich utrzymywania na poziomie przyczyniającym się do stabilizacji cen rynkowych tak, aby nie prowadziło to do tworzenia nadwyżek strukturalnych mięsa w kraju,
 - 2) przewidywany poziom cen krajowych oraz cen w imporcie,
 - 3) możliwości finansowe Agencji .

Dział IV

Rynek roślin uprawnych

Rozdział 1

Płatności bezpośrednie

Art. 105.

1. Producentom rolnym uprawiającym rośliny uprawne, zwanym dalej „producentami roślin”, przysługują następujące roczne płatności bezpośrednie:
 - 1) dopłaty do powierzchni uprawy roślin, zwane dalej „dopłatami do uprawy”,
 - 2) dopłaty do powierzchni odłogowania gruntów, zwane dalej „dopłatami do odłogowania”.
2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, przysługują producentom roślin, posiadającym nieruchomości rolne zarejestrowane w systemie ewidencji gospodarstw rolnych prowadzonym przez Agencję Restrukturyzacji.
3. Wykaz roślin uprawnych objętych dopłatami do uprawy, określa załącznik do ustawy.

Art. 106.

1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, podejmuje decyzję w sprawie wypłacenia płatności bezpośrednich wymienionych w art. 105 ust. 1.
2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.
3. W razie złożenia wniosku o wypłatę dopłaty do uprawy lub dopłaty do odłogowania po terminie określonym w przepisach niniejszego rozdziału, dokonuje się redukcji przysługującej dopłaty o 1% za każdy dzień roboczy opóźnienia, z tym że jeżeli opóźnienie wynosi więcej niż 25 dni wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w złożeniu wniosku w terminie spowodowane zostało siłą wyższą.

Art. 107.

1. Dopłata do uprawy przysługuje jeżeli:
 - 1) wysiane zostały rośliny uprawne, o których mowa w art. 105 ust. 3,
 - 2) powierzchnia działki rolnej wynosi co najmniej 0,10 ha,
 - 3) producent roślin uprawnych odłoguje część posiadanych gruntów ornych, zgodnie z warunkami określonymi w art. 108 i 110,
 - 4) wysiew został dokonany w terminie do dnia 10 czerwca danego roku, z zachowaniem wymagań agrotechnicznych a rośliny uprawne, z zastrzeżeniem pkt 5, były uprawiane przynajmniej do początku okresu kwitnienia, z tym że w przypadku roślin oleistych, białkowych oraz lnu były one uprawiane do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego dany rok gospodarczy, chyba że są one zebrane w fazie pełnej dojrzałości przed tą datą,
 - 5) rośliny białkowe nie były zebrane przed osiągnięciem fazy dojrzałości mlecznej,
 - 6) do zasiewu rzepaku i rzepiku został użyty materiał siewny odmian dwuzerowych wpisanych do Wspólnotowego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Uprawnych,
 - 7) do zasiewu łubinu słodkiego użyto materiału siewnego zawierającego nie więcej niż 5 % ziarna gorzkiego.
2. Dopłata do uprawy przysługuje do co najmniej 0,30 ha powierzchni uprawy roślin uprawnych.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi metodę oznaczania zawartości ziarna gorzkiego w łubinie,
- 2) może określić inne kategorie materiału siewnego rzepaku i rzepiku niż wymienione w ust. 1 pkt 6, którego wysiew uprawnia do uzyskania dopłaty do uprawy oraz warunki tego wysiewu - mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 108.

1. Obowiązek odłogowania, o którym mowa w art. 107 ust. 1 pkt 3, nie dotyczy producentów roślin, którzy ubiegają się o dopłaty do uprawy o powierzchni mniejszej niż potrzebna do wyprodukowania 92 ton zbóż, wyliczonej z uwzględnieniem plonu ustanowionego dla Rzeczypospolitej Polskiej w przepisach Unii Europejskiej, zwanego dalej „plonem referencyjnym”.
2. Powierzchnię gruntów przeznaczonych do obowiązkowego odłogowania wylicza się jako procent powierzchni gruntów, na które producent roślin ubiega się o dopłatę do uprawy oraz gruntów odłogowanych, o których mowa w ust 3.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, procent gruntów przeznaczonych do obowiązkowego odłogowania, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 109.

Producent roślin może przeznaczyć do dobrowolnego odłogowania do 10% powierzchni gruntów, na które złożono wniosek o dopłatę do uprawy.

Art. 110.

1. Dopłata do odłogowania przysługuje, jeżeli spełnione zostały warunki do uzyskania dopłaty do uprawy określone w art. 107 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 4-7, a ponadto jeżeli do odłogowania przeznaczone zostały działki gruntów:
 - 1) które w poprzednich latach były przeznaczone pod uprawy lub odłogowane zgodnie z ustawą,
 - 2) o powierzchni co najmniej 0,30 ha i szerokości 20 m, z wyjątkiem działek:
 - a) o mniejszej powierzchni ze stałymi granicami, w szczególności takimi, jak mury, żywopłoty lub ciek wodne,
 - b) węższych niż 20 m - w regionach, w których takie działki tradycyjnie występują,
 - c) o szerokości co najmniej 10 m, usytuowanych wzdłuż stałych cieków wodnych lub jezior,
 - 3) z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, są odłogowane co najmniej od dnia 15 stycznia do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego i utrzymywane w sposób umożliwiający podjęcie na nich produkcji rolnej po zakończeniu odłogowania albo są wykorzystywane wyłącznie:
 - a) do produkcji roślin lub ich części stanowiących surowce do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, lub
 - b) do prowadzenia działalności zarobkowej niewpływającej niekorzystnie na uprawę roślin na tych gruntach w latach następnych lub na sąsiednie uprawy.
2. Producent roślin uprawnych może dokonać wysiewu roślin uprawnych na gruntach odłogowanych od dnia 15 lipca danego roku, jeżeli zbiory tych roślin nastąpią w roku przyszłym.
3. Grunty odłogowane mogą być obsiane roślinami tworzącymi zieloną okrywę, z tym że rośliny te nie mogą być:
 - 1) uprawiane z przeznaczeniem na produkcję nasion,
 - 2) przeznaczone na cele związane z produkcją rolną przed dniem 31 sierpnia danego roku,
 - 3) zebrane przed dniem 15 stycznia w roku następnym w celu ich sprzedaży.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady udzielania dopłat do odłogowania, w przypadku wykorzystania gruntów w sposób określony w ust. 1 pkt 3 lit. a), a w szczególności:
 - 1) rośliny lub ich części, które mogą być surowcami do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta,
 - 2) produkty finalne, które mogą być wytworzone z surowców, o których mowa w pkt 1,
 - 3) warunki zbywania surowców, o których mowa w pkt 1,
 - 4) warunki, które powinien spełniać podmiot skupujący lub przetwarzający surowce, o których mowa w pkt 1 - mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 111.

1. Producenci roślin mogą otrzymać dopłatę do odłogowania w ramach wieloletniego odłogowania gruntów przez okres do 5 lat.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania dopłat do odłogowania, o którym mowa w ust.1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 112.

1. Dopłata do uprawy przysługuje producentowi roślin w wysokości stanowiącej iloczyn kwoty bazowej, plonu referencyjnego i powierzchni jego gruntów pod uprawą roślin uprawnych.
2. Dopłata do odłogowania przysługuje producentowi roślin w wysokości stanowiącej iloczyn kwoty bazowej, plonu referencyjnego i powierzchni odłogowanych przez niego gruntów.
3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia, wysokość kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 113.

1. Wyплаты dopłat do uprawy i dopłat do odłogowania dokonuje się na wniosek producenta roślin, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji.
2. Wniosek o wypłatę dopłat do uprawy i dopłat do odłogowania składa się w terminie do dnia 15 maja roku gospodarczego poprzedzającego rok gospodarczy, za który przysługuje dopłata.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby producenta roślin,
 - 2) oznaczenie gospodarstwa rolnego w systemie ewidencji, o którym mowa w art. 105 ust. 2,
 - 3) powierzchnię gospodarstwa rolnego producenta roślin, z podaniem numerów ewidencyjnych działek, wchodzących w skład jego gospodarstwa,
 - 4) dane umożliwiające identyfikację działek rolnych i gruntów odłogowanych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego producenta roślin, a w szczególności ich:
 - a) powierzchnię z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku,
 - b) lokalizację,
 - c) sposób wykorzystywania.
4. W danym roku gospodarczym, w odniesieniu do jednej działki rolnej lub gruntu odłogowanego, może być złożony tylko jeden wniosek o dopłatę do uprawy lub dopłatę do odłogowania.

Art. 114.

1. Jeżeli suma powierzchni gruntów podanych we wnioskach producentów roślin o wypłatę dopłat do uprawy i dopłat do odłogowania oraz powierzchni paszowej, o której mowa w art. 65, przekracza w skali kraju powierzchnię bazową ustaloną przez właściwe władze Unii Europejskiej, Agencja Restrukturyzacji dokonuje proporcjonalnej redukcji powierzchni podanej we wniosku każdego producenta roślin.
2. Przy ustalaniu sumy powierzchni, o której mowa w ust.1, nie uwzględnia się powierzchni podanych we wnioskach, które zostały pozostawione bez rozpoznania.

Art. 115.

Wyплата dopłaty do uprawy i dopłaty do odłogowania za dany rok gospodarczy następuje w okresie od dnia 16 listopada do dnia 31 stycznia roku gospodarczego, za który przysługuje dopłata, z tym że w przypadku odłogowania, o którym mowa w art. 110 ust. 1 pkt 3 lit. a) wypłata dopłaty do odłogowania następuje w okresie od dnia 16 listopada do dnia 31 marca tego roku.

Rozdział 2

Interwencyjny zakup i sprzedaż zbóż

Art. 116.

1. Agencja prowadzi działalność interwencyjną na rynku zbóż poprzez interwencyjny zakup i sprzedaż pszenicy zwyczajnej, żyta, jęczmienia i kukurydzy, zwanych dalej „zbożami”, zebranych na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej.
2. Działalność interwencyjna Agencji jest prowadzona w oparciu o centra interwencyjne, stanowiące zespół magazynów zlokalizowanych na obszarze co najmniej jednej gminy.
3. Centra interwencyjne dla poszczególnych gatunków zbóż powinny być usytuowane w regionach o produkcji przekraczającej stale lub okresowo lokalne potrzeby lub w których istnieją niezbędne zdolności magazynowe.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Prezesa Agencji określi, w drodze rozporządzenia, centra interwencyjne, mając na względzie lokalizację magazynów, ich wyposażenie techniczne oraz dogodne połączenia komunikacyjne umożliwiające przyjmowanie i wydawanie znacznych ilości zbóż.

Art. 117.

1. Agencja może zawierać umowy o przechowywanie zbóż zakupywanych w ramach działań interwencyjnych wyłącznie z przedsiębiorcami prowadzącymi magazyny, których wyposażenie i stan techniczny umożliwiają sprawne przyjmowanie i wydawanie zbóż oraz przechowywanie zbóż w sposób umożliwiający zachowanie wymagań jakościowych.
2. Przedsiębiorcy, z którymi są zawierane umowy, o których mowa w ust. 1, są wyłaniani w drodze przetargów, z zastrzeżeniem art. 122 ust. 4
3. Umowy o przechowywanie zbóż zawierane przez Agencję z przedsiębiorcami prowadzącymi magazyny powinny określać w szczególności:
 - 1) gatunek przechowywanych zbóż,
 - 2) procedury przyjmowania, przechowywania i wydawania zbóż w tym ważenia i dokonywania oceny jakościowej,
 - 3) zasady odpowiedzialności przechowującego w razie stwierdzenia niezgodności prowadzonej dokumentacji ze stanem faktycznym, w szczególności dotyczącej ilości i jakości zboża,
 - 4) szczegółowe zasady sporządzania i przekazywania sprawozdań dotyczących przyjmowania, przechowywania i wydawania zboża na podstawie prowadzonej dokumentacji.

Art. 118.

Przedsiębiorca, z którym Agencja zawarła umowę o przechowywanie zbóż, jest obowiązany:

- 1) prowadzić dokumentację przyjęcia, przechowywania oraz wydawania zboża,
 - 2) przysyłać Agencji miesięczne i roczne sprawozdania z realizacji umowy o przechowywaniu zboża.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady sporządzania i przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mając na względzie umożliwienie Agencji określenia miejsca i ilości przechowywanych zbóż.

Art. 119.

1. Agencja prowadzi listę przedsiębiorców, z którymi podpisano umowy o przechowywanie zbóż, zawierające:
 - 1) oznaczenie przedsiębiorcy,
 - 2) rodzaj magazynu prowadzonego przez danego przedsiębiorcę, jego lokalizację i pojemność z podziałem na hale, silosy i komory przechowalnicze wraz z ich numerami identyfikacyjnymi.
2. Do listy, o której mowa w ust. 1, dołącza się plany magazynów z oznaczeniem numerów hal, silosów i komór przechowalniczych.
3. Agencja, co najmniej raz w roku, przeprowadza kontrolę u przedsiębiorców, z którymi zawarła umowę o przechowywaniu zbóż, w zakresie realizacji tej umowy.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 3, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 120.

1. Interwencyjny zakup zbóż jest dokonywany od dnia 1 listopada do dnia 31 maja następnego roku.
2. Agencja może dokonywać interwencyjnego zakupu zbóż, jeżeli do sprzedaży została zaofiarowana jednorodna partia zbóż, o masie nie mniejszej niż 80 ton.
3. Zakupem interwencyjnym są objęte zboża:

- 1) o odpowiedniej jakości, a w szczególności zdrowe, o typowym dla danego gatunku kolorze, wolne od obcych zapachów oraz wolne od żywych szkodników na każdym etapie ich rozwoju,
- 2) o radioaktywności nie przekraczającej dopuszczalnego poziomu, określonego odrębnymi przepisami.
4. Badanie poziomu radioaktywności, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, przeprowadza się jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że dana partia zboża może być napromieniowana.
5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania jakościowe, jakie powinny spełniać zboża zakupywane przez Agencję oraz metody ich oceny, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
6. Agencja wyłania, w drodze przetargu, laboratoria, które będą dokonywać oceny jakości zboża zakupywanego w ramach działań interwencyjnych na podstawie dostarczonych próbek przy zastosowaniu metod, o których mowa w ust. 5
7. Wykaz laboratoriów, o których mowa w ust. 6, jest udostępniany w siedzibie Agencji i w jej oddziałach terenowych oraz w centrach interwencyjnych.

Art. 121.

1. Oferta składana Agencji na dokonanie interwencyjnego zakupu zboża powinna zawierać w szczególności:
 - 1) imię i nazwisko albo nazwę oferenta oraz miejsce jego zamieszkania albo siedzibę,
 - 2) gatunek zboża oferowanego do interwencyjnego zakupu,
 - 3) oznaczenie miejsca przechowywania oferowanego zboża,
 - 4) wielkość oferowanej partii zboża, parametry jakościowe zboża dotyczące wilgotności, gęstości w stanie zsypowym, poziomu zanieczyszczeń i zdrowotności oraz rok zbioru,
 - 5) oznaczenie centrum interwencyjnego, do którego oferent zamierza dostarczyć zboże.
2. Do oferty, o której mowa w ust. 1, należy dołączyć oświadczenie oferenta, że zboże zostało zebrane na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej.
3. Ofertę, o której mowa w ust. 1, należy złożyć na formularzu wydanym przez Agencję lub za jej zgodą w innej pisemnej formie.
4. Zgodę o której mowa w ust. 3, Agencja może uzależnić od złożenia w terminie późniejszym wypełnionego formularza.

Art. 122.

1. Agencja odrzuca ofertę jeżeli:
 - 1) nie zostały spełnione warunki, określone w art. 121 ust. 1-3,
 - 2) wynika z niej, że nie zostaną spełnione warunki określone w ustawie, dotyczące w szczególności minimalnej wielkości partii zboża oraz jego jakości.
2. Agencja informuje oferenta o odrzuceniu oferty w terminie 5 dni roboczych od dnia jej otrzymania.
3. Przyjmując ofertę Agencja, z zastrzeżeniem ust. 4, niezwłocznie wskazuje oferentowi magazyn, do którego ma być dostarczone zboże oraz określa harmonogram dostaw.
4. Za zgodą oferenta i przedsiębiorcy prowadzącego magazyn, w którym oferent przechowuje zboża w dniu składania oferty, Agencja może przechowywać zboże w tym magazynie.
5. Harmonogram dostaw zbóż może być zmieniony na wniosek oferenta lub przedsiębiorcy prowadzącego magazyn.
6. Ostatnia dostawa zboża może być zrealizowana najpóźniej na koniec czwartego miesiąca upływającego po miesiącu, w którym została złożona oferta, nie później jednak niż do dnia 31 lipca danego roku.
7. Po przyjęciu oferty nie można zmienić miejsca przechowywania zboża bez zgody Agencji.

Art. 123.

1. Warunkiem przyjęcia zboża do magazynu jest:
 - 1) pobranie próbki z dostarczonego zboża do oceny jego jakości,
 - 2) dokonanie wstępnej oceny jakości zboża,
 - 3) zważenie zboża.
2. Ważenia zboża i pobrania próbek dokonuje pracownik Agencji lub inna osoba upoważniona przez Agencję w obecności oferenta lub osoby przez niego upoważnionej.
3. Osobą upoważnioną przez Agencję może być w szczególności osoba będąca kierownikiem magazynu, do którego jest dostarczane zboże.

Art. 124.

1. Z każdej dostawy pobiera się jedną próbkę, nie mniej jednak niż jedną próbkę na 60 ton zboża.
2. Każdą pobraną próbkę dzieli się na trzy próbki, z których jedną otrzymuje oferent.
3. Po pobraniu próbek przedsiębiorca prowadzący magazyn dokonuje wstępnej oceny jakości zboża.
4. Wstępna ocena jakości zboża obejmuje co najmniej ocenę:
 - 1) koloru,
 - 2) zapachu,
 - 3) obecności żywych szkodników,
 - 4) wilgotności,
 - 5) temperatury,
 - 6) gęstości w stanie zsypanym.
5. Jeżeli w wyniku wstępnej oceny jakości ustalono, że zboże nie spełnia wymagań jakościowych, przedsiębiorca prowadzący magazyn odmawia przyjęcia zboża do magazynu.
6. W razie odmowy przyjęcia zboża do magazynu oferent może niezwłocznie, na formularzu wydanym przez Agencję, zażądać przeprowadzenia badania pobranej próbki w jednym z laboratoriów wskazanych przez Agencję.
7. Jeżeli oferent nie zażądał przeprowadzenia badań, o których mowa w ust. 6 lub wynik tych badań potwierdził, że zboże nie spełnia wymagań jakościowych Agencja może odstąpić od umowy.
8. Jeżeli wyniki badań, o których mowa w ust. 6:
 - 1) potwierdzą wstępną ocenę jakości zboża - oferent ponosi koszty tych badań,
 - 2) nie potwierdzą wstępnej oceny jakości zboża - koszty tych badań oraz koszty transportu zboża ponosi przedsiębiorca.

Art. 125.

1. Z próbek pobranych z każdej dostawy sporządza się próbę reprezentatywną, którą należy zbadać w ciągu 20 dni od dnia jej sporządzenia w jednym z laboratoriów, o których mowa w art. 120 ust. 7.
2. Oferent ponosi koszty badania próby reprezentatywnej związane z oznaczeniem aktywności alfaamylazy, zawartości białka w pszenicy zwyczajnej, kleistości oraz wskaźnika sedymentacji Zeleny'ego.
3. Jeżeli oferent nie zgadza się z wynikami badań, o których mowa w ust. 1, może zażądać, w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania, ponownej oceny jakości zboża w Centralnym Laboratorium Technologii Przetwórstwa i Przechowalnictwa Zbóż w Warszawie na podstawie badań próby reprezentatywnej, sporządzonej z próbek będących w jego posiadaniu.
4. Jeżeli ponowna ocena jakości zboża potwierdzi wyniki badań próby reprezentatywnej, o których mowa w ust. 1, koszty ponownej oceny jakości zboża ponosi oferent.
5. Jeżeli w wyniku badań zostanie ustalone, że zboże nie spełnia wymagań jakościowych, oferent jest obowiązany wycofać zboże z magazynu na swój koszt oraz pokryć inne koszty z tym związane.

Art. 126.

1. Jeżeli osobą upoważnioną przez Agencję do ważenia zboża jest kierownik magazynu, do którego jest dostarczane zboże, Agencja przeprowadza w ciągu 45 dni od dnia przyjęcia zboża do magazynu kontrolę obejmującą co najmniej sprawdzenie metodą wolumetryczną masy dostarczonego zboża.
2. Jeżeli masa zboża stwierdzona podczas kontroli metodą wolumetryczną różni się od masy zboża stwierdzonej podczas ważenia przy przyjmowaniu zboża do magazynu i określonej w dokumentacji magazynowej o więcej niż 5%, dokonuje się ponownego ważenia zboża.
3. Przedsiębiorca przechowujący zboże ponosi koszty ponownego ważenia zboża, jeżeli masa zważonego zboża jest niższa od masy zboża określonej w dokumentacji magazynowej.
4. W przypadku, o którym mowa w art. 122 ust. 4, przyjmuje się masę zboża określoną w dokumentacji magazynowej pod warunkiem, że:
 - 1) zboże zostało zważone w okresie 10 miesięcy przed dniem złożenia oferty,
 - 2) w dniu ważenia zboża zostały określone i zamieszczone w dokumentacji magazynowej jego fizyczne parametry jakościowe dotyczące w szczególności wilgotności, gęstości w stanie zsypanym oraz poziomu zanieczyszczeń,
 - 3) w dokumentacji magazynowej są zawarte informacje dotyczące przemieszczania zboża pomiędzy pomieszczeniami magazynowymi oraz o wykonanych zabiegach konserwacyjnych zboża,
 - 4) przedsiębiorca prowadzący magazyn złożył oświadczenie o zgodności oferowanej partii zboża z danymi zawartymi w dokumentacji magazynowej,
 - 5) parametry jakościowe, o których mowa w pkt 2, są zgodne z parametrami ustalonymi po przeprowadzeniu badań.

5. Masę zboża określoną w dokumentacji magazynowej, o której mowa w ust. 4, koryguje się o różnicę wynikającą z poziomu wilgotności i zanieczyszczeń w chwili ważenia po przeprowadzeniu badań przez Agencję.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania masy zboża, o której mowa w ust. 5, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

7. Po ustaleniu masy zboża zgodnie z ust. 5, Agencja dokonuje określenia masy zboża metodą wolumetryczną; przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

Art. 127.

1. Po dokonaniu czynności warunkujących przejęcie danej partii zboża zakupionego w ramach interwencji, Agencja sporządza protokół przejęcia zboża określający:

- 1) miejscowość i datę sporządzenia protokołu,
- 2) masę zboża i datę jej ustalenia,
- 3) datę dokonania ostatecznej oceny jakościowej zboża,
- 4) liczbę próbek pobranych do utworzenia próby reprezentatywnej,
- 5) stwierdzone cechy fizyczne zboża,
- 6) laboratorium przeprowadzające badania, na podstawie których dokonano ostatecznej oceny jakości zboża oraz wyniki tej oceny.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje Agencja i przedsiębiorca prowadzący magazyn.

Art. 128.

1. Ceną płaconą oferentowi za zboże zakupywane w ramach działalności interwencyjnej, jest cena interwencyjna ustalona przez właściwe władze Unii Europejskiej, obowiązująca w dniu określonym przez Agencję jako dzień pierwszej dostawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli w dniu pierwszej dostawy zboża cena interwencyjna jest niższa od ceny interwencyjnej w dniu przyjęcia oferty, oferentowi płacona jest cena wyższa.

3. Cena, o której mowa w ust. 1, może ulec podwyższeniu lub obniżeniu w zależności od jakości dostarczonego zboża.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zwiększania i obniżania ceny płaconej oferentowi, odnoszącej się do standardowej jakości zboża, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 129.

Agencja dokonuje zapłaty za daną partię zboża zakupioną w ramach działalności interwencyjnej w terminie pomiędzy 30 a 35 dniem od dnia sporządzenia protokołu, o którym mowa w art. 127 ust. 1.

Art. 130.

1. Oferent ponosi koszty transportu zboża z miejsca jego przechowywania do centrum interwencyjnego, do którego może być ono przetransportowane po najniższych kosztach.

2. Jeżeli Agencja wskazuje inne miejsce niż centrum interwencyjne, do którego zboże może być przetransportowane po najniższych kosztach, ponosi ona koszty transportu w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy szacunkowymi kosztami transportu zboża najkrótszą drogą z miejsca jego przechowywania do miejsca przyjęcia a kosztami, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli Agencja przyjmuje zboże do magazynów, o których mowa w art. 122 ust. 4, od należności przysługującej za sprzedawane zboże odlicza się koszty, o których mowa w ust. 1, oraz szacunkowe koszty załadunku zboża.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady obliczania kosztów transportu i załadunku zboża, określając w szczególności stawkę szacowanych kosztów za transport 1 tony zboża na odcinku 1 kilometra oraz stawkę załadunku 1 tony zboża, biorąc pod uwagę średnie koszty, jakie są ponoszone w transporcie i załadunku.

Art. 131.

1. Zboża zakupione w ramach działalności interwencyjnej Agencji mogą być sprzedane:

- 1) na zaopatrzenie rynku Unii Europejskiej lub,
 - 2) z przeznaczeniem na eksport - na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
2. Sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się w drodze przetargu ustnego lub pisemnego.

Art. 132.

1. Agencja ogłasza zawiadomienie o przetargu, jeżeli w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich została opublikowana decyzja właściwych władz Unii Europejskiej o otwarciu przetargu.
2. Przepis ust 1, nie dotyczy przetargu na sprzedaż zboża o masie mniejszej niż 2000 ton.
3. Zawiadomienie o przetargu określa w szczególności:
 - 1) gatunki zbóż objęte sprzedażą,
 - 2) formę przeprowadzenia przetargu,
 - 3) masę poszczególnych gatunków zbóż objętych przetargiem,
 - 4) w przypadku przetargu pisemnego:
 - a) termin lub terminy składania ofert,
 - b) szczegółowe warunki, jakie powinna spełniać oferta,
 - 5) minimalną masę zboża, której może dotyczyć oferta,
 - 6) miejsce przechowywania zboża oraz oznaczenie przedsiębiorcy przechowującego zboże,
 - 7) parametry jakościowe dla różnych partii zboża przeznaczonego do sprzedaży określone w protokole, o którym mowa w art. 127, lub stwierdzone przez Agencję podczas ostatnio przeprowadzonej kontroli,
 - 8) miejsce i termin przeprowadzenia przetargu,
 - 9) wysokość, formę i termin wniesienia wadium.
4. Wysokość wadium, o którym mowa w ust. 3 pkt 9, stanowi równowartość od 5 do 10 EURO na tonę zboża, określoną w złotych na tonę, według kursu Narodowego Banku Polskiego z dnia poprzedzającego dzień ogłoszenia zawiadomienia o przetargu.

Art. 133.

1. Zawiadomienie o przetargu ogłasza się co najmniej na 8 dni przed:
 - 1) terminem przeprowadzenia przetargu ustnego,
 - 2) upływem terminu do składania ofert – w przypadku przetargu pisemnego.
2. Zawiadomienie o przetargu:
 - 1) wywiesza się w siedzibie Agencji i jej oddziałach terenowych oraz
 - 2) zamieszcza się na stronach internetowych Agencji lub
 - 3) zamieszcza się, w miarę możliwości, w środkach masowego przekazu.

Art. 134.

1. Ofertę sporządza się na kupno zboża o standardowej jakości, określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 128 ust. 4.
2. Złożone oferty nie mogą być zmienione ani wycofane.
3. Agencja umożliwia zainteresowanym dokonanie oceny jakości oferowanego zboża przed złożeniem ofert.

Art. 135.

1. Przetarg wygrywa osoba, która zaoferuje najwyższą cenę.
2. Cena zboża sprzedawanego w drodze przetargu przez Agencję nie może być niższa od:
 - 1) ceny ustalonej dla zboża podobnej jakości i reprezentatywnej ilości, oferowanego na rynku właściwym ze względu na miejsce przechowywania zboża przeznaczonego do sprzedaży, a jeżeli jest to niemożliwe na rynku najbliższym, z uwzględnieniem kosztów transportu oraz,
 - 2) ceny interwencyjnej obowiązującej w ostatnim dniu składania ofert, z zastrzeżeniem ust. 3 albo,
 - 3) ceny, innej niż ceny, o których mowa w pkt 1 i 2, określonej przez właściwe władze Unii Europejskiej, w związku z zakłóceniami w funkcjonowaniu wspólnej organizacji rynku.
3. W razie, gdy oferta została złożona w okresie:

- 1) pierwszych dwóch miesięcy roku gospodarczego na zakup pszenicy zwyczajnej, żyta i jęczmienia, cena sprzedaży nie może być niższa od ceny interwencyjnej obowiązującej w jedenastym miesiącu poprzedniego roku gospodarczego zwiększonej o kwotę dodatku miesięcznego ustalonego przez właściwe władze Unii Europejskiej, obowiązującego w poprzednim roku gospodarczym,
- 2) trzech pierwszych miesięcy roku gospodarczego na zakup kukurydzy, cena sprzedaży nie może być niższa od ceny interwencyjnej obowiązującej w jedenastym miesiącu poprzedniego roku gospodarczego zwiększonej o kwotę dodatku miesięcznego ustalonego przez właściwe władze Unii Europejskiej, obowiązującego w poprzednim roku gospodarczym,
- 3) dwunastego miesiąca roku gospodarczego na zakup zbóż cena sprzedaży nie może być niższa od ceny interwencyjnej obowiązującej w okresie jedenastego miesiąca tego roku powiększonej o kwotę dodatku miesięcznego.

Art. 136.

1. Po zakończeniu przetargu Agencja niezwłocznie informuje wszystkich zainteresowanych o jego wynikach oraz powiadamia osoby, które wygrały przetarg o terminie i miejscu odbioru zboża, jego cenie oraz wskazuje rachunek, na który ma być wpłacona należność za sprzedane zboże.
2. Jeżeli jakość sprzedawanego zboża różni się od jakości standardowej, stosuje się odpowiednio przepis art. 128 ust. 3.
3. Nabywca dokonuje zapłaty za zakupione zboże przed jego odbiorem, nie później jednak niż w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania powiadomienia o wygraniu przetargu.
4. Jeżeli nabywca nie odbierze zboża w terminie, ponosi koszty jego składowania.
5. Wadium podlega zwrotowi w razie:
 - 1) nie przyjęcia oferty,
 - 2) dokonania zapłaty za zboże,
 - 3) gdy w wyniku przeprowadzonej oceny jakościowej stwierdzono, że zboże nie nadaje się do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

Dział V Nadzór nad płatnościami bezpośrednimi

Art. 137.

1. Agencja Restrukturyzacji sprawuje nadzór na przestrzeganiem przez producentów rolnych przepisów ustawy, dotyczących płatności bezpośrednich.
2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, upoważnieni przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji pracownicy tej Agencji mają prawo:
 - 1) wstępu na grunty i do pomieszczeń kontrolowanych producentów rolnych oraz rzeźni - w przypadku kontroli związanej z przyznawaniem premii za ubój,
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli,
 - 3) żądania okazania zwierząt,
 - 4) żądania okazywania i udostępniania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli.

Art. 138.

1. Kontrole przeprowadzane przez Agencję Restrukturyzacji w gospodarstwach rolnych powinny obejmować co najmniej sprawdzenie danych podanych we wnioskach o wypłatę płatności bezpośrednich w:
 - 1) 10% gospodarstw rolnych producentów rolnych, którzy złożyli wnioski o płatności bezpośrednie za bydło oraz za owce i kozy,
 - 2) 5% gospodarstw rolnych producentów rolnych, którzy złożyli wnioski o dopłaty do uprawy i dopłaty do odłogowania.
2. Wyboru gospodarstw rolnych objętych kontrolą dokonuje się na podstawie analizy ryzyka oraz ich reprezentatywności.

Art. 139.

1. W zależności od wyników kontroli dokonuje się:
 - 1) wypłaty płatności bezpośredniej,
 - 2) obniżenia wysokości płatności bezpośredniej w stosunku do złożonego wniosku,

3) odmowy wypłaty płatności bezpośredniej.

2. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone, że producent rolny подаł we wniosku o wypłatę płatności bezpośredniej dane niezgodne ze stanem faktycznym, nie może on ubiegać się o płatności bezpośrednie w następnym roku.

Art. 140.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli przez Agencję Restrukturyzacji oraz dokonywania obniżek, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 2, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Dział VI Przepisy karne, przejściowe i końcowe

Rozdział 1 Przepisy karne

Art. 141.

1. Kto:

1) wprowadza do obrotu mleko lub przetwory mleczne, nie mając prawa do indywidualnej kwoty mlecznej,

2) skupuje mleko od podmiotów nie mających prawa do indywidualnej kwoty mlecznej,

3) skupuje mleko bez dopełnienia obowiązku wpisania do rejestru podmiotów skupujących

-podlega grzywnie.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1, następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 2 Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 142.

1. W okresie do dnia 1 stycznia 2003 r. Agencja Restrukturyzacji udziela dostawcom hurtowym dopłat do mleka „Ekstra”, sprzedanego podmiotom skupującym w wysokości 7 groszy za 1 litr mleka.

2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, są udzielane za okresy miesięczne, na podstawie wykazu dostawców hurtowych oraz ilości sprzedanego przez nich mleka „Ekstra”, przekazanego Agencji Restrukturyzacji przez podmiot skupujący w terminie 2 tygodni po upływie danego okresu.

3. Środki finansowe na wypłatę dopłat, Agencja Restrukturyzacji przekazuje na rachunki podmiotów skupujących w terminie 4 tygodni po upływie okresu, za który przysługuje dopłata.

4. Dopłaty są wypłacane przez podmioty skupujące za okresy miesięczne, w terminie 6 tygodni po upływie danego okresu.

Art. 143.

1. Podmioty skupujące, prowadzące działalność w dniu 1 stycznia 2001 r., tracą prawo do dalszego prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie do dnia 30 czerwca 2002 r. nie wystąpią z wnioskiem o wpis do rejestru podmiotów skupujących.

2. Do dnia 31 grudnia 2001 r. Agencja może dokonywać interwencyjnego zakupu i sprzedaży oraz stosować dopłaty do przechowywania przetworów mlecznych, wyprodukowanych przez zakłady przetwórcze nie wpisane do rejestru zakładów.

Art. 144.

Ustawa wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, z wyjątkiem przepisów:

- 1) Działu I, Działu II art. 4, 6 i 7, art. 9-32, art. 33 ust. 1 pkt 1 oraz art. 34-39, Działu III rozdziału 3 - w zakresie mięsa wieprzowego i baraniego oraz Działu VI, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.,
- 2) Działu III art. 50 - 59 oraz art. 75 - 84, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Wykaz roślin uprawnych objętych dopłatami do uprawy

Kod PCN	Opis
I. Zboża	
1001 90	Inne gatunki pszenicy niz pszenica durum
1002 00 00	Żyto
1003 00	Jęczmień
1004 00 00	Owies
1005	Kukurydza
1008	Gryka, proso, mozga kanaryjska, inne zboża
0709 90 60	Kukurydza cukrowa
II. Oleiste	
1201 00	Soja
Ex 1205 00	Rzepak, rzepik
Ex 1206 00 10	Ziarno słonecznika
III. Rośliny wysokobiałkowe	
0713 10	Groch
0713 50	Bób, bobik
Ex 1209 29 50	Łubin słodki
IV. Len	
Ex 1204 00	Len (<i>Linum usitatissimum L.</i>)
Ex 5301 10 00	Len, surowy lub rozszony, uprawiany na włókno (<i>Linum usitatissimum L.</i>)
V. Konopie	
Ex 5302 10 00	Konopie, surowe lub roszone, uprawiane na włókno (<i>Cannabis sativa L.</i>)

UZASADNIENIE

Jedną z trzech podstawowych zasad **Wspólnej Polityki Rolnej**, której podstawową częścią pozostają regulacje rynkowe, jest **zasada jedności rynku**, która obok solidarności finansowej oraz preferencji dla produktów Wspólnoty decyduje o skuteczności wspólnotowych regulacji rynkowych. Jedność rynku oznacza jednolite dla całej Wspólnoty zasady interwencji, jednolite ceny instytucjonalne, swobodny obrót towarowy produktami rolnymi między państwami członkowskimi oraz stosowanie wspólnych zasad wobec importu z krajów trzecich.

Wspólnotowe regulacje rynkowe obejmują różnorodne mechanizmy interwencji wewnętrznej i ochrony granicznej. Tworzą one wewnętrznie spójny system oddziaływania na poszczególne rynki, gdzie poszczególne środki w zależności od ich specyfiki wzajemnie się uzupełniają i wspomagają, zapewniając stabilizację rynków oraz wskazany poziom dochodów rolniczych. Zboża i ich przetwory, mleko i produkty jego przerobu, wołowina, baranina i mięso kozie, obok cukru i skrobi, zaliczane są do rynków szczególnie wrażliwych, dla których systemy regulacji są najsilniej rozbudowane. Dla ich regulacji stosowane są ceny instytucjonalne, zakupy i sprzedaże interwencyjne, dopłaty do eksportu, pozwolenia eksportowe i importowe, dopłaty do prywatnego przechowywania, dopłaty do przetwórstwa, dopłaty do spożycia dla organizacji *non profit*, dopłaty kompensacyjne (tzw. płatności bezpośrednie), rekompensaty.

W Polsce **interwencję na rynku zbóż, mięsa i mleka regulują obecnie następujące akty prawne:**

1. ustawa z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz.U. z 1997 r. Nr 142, poz.951 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550).
2. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1996 r. w sprawie nadania statutu Agencji Rynku Rolnego (Dz.U. Nr 138, poz.641 z późn. zm.).

Polska aspirując do Unii Europejskiej zobowiązana jest, tak jak każdy kraj członkowski, do wdrożenia przepisów Unii Europejskiej regulujących rynki objęte Wspólną Polityką Rolną. Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie prawa polskiego do przepisów unijnych, obejmujących obowiązujące na rynku wewnętrznym, regulacje rynku mleka, mięsa i zbóż oraz pozostałych roślin uprawnych.

Kwestie związane z regulacjami handlu zagranicznego towarami rolno-spożywczymi objęte przepisami Unii Europejskiej zostaną określone w odrębnej ustawie.

I. Rynek mleka

Rynek mleka i jego przetworów w Unii Europejskiej regulują rozporządzenia bazowe: Rozp. Rady nr 1255/99/WE dotyczące wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mleczarskich, Rozp. Rady nr 3950/92/EWG ustanawiające dodatkowy podatek w sektorze mleka i produktów mleczarskich, znowelizowane Rozp. Rady nr 1256/99 WE, Rozp. Komisji nr 536/93/EEC ustalające szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania dodatkowego podatku od mleka i produktów mleczarskich. Rozporządzenia te regulują między innymi: maksymalną wielkość produkcji mleka surowego (kwoty mleczne), ceny rynkowe, mechanizmy interwencji na rynku (zakupy masła i mleka odtłuszczonego w proszku, wspieranie prywatnego przechowywania

produktów mlecznych, dotacje i subwencje programów spożycia mleka i wybranych produktów mlecznych), opłaty importowe i eksportowe, dopłaty do eksportu praktycznie wszystkich artykułów mleczarskich oraz system licencji importowych i eksportowych.

Porównując obecnie stosowane instrumenty interwencji na rynku mleka do instrumentów stosowanych w Unii Europejskiej, uwidacznia się głęboki dystans zarówno w odniesieniu do rodzaju różnych form interwencji, jak i do zakresu poziomu wsparcia. Interwencja na rynku mleka w Polsce ogranicza się do zakupów interwencyjnych masła i odtuszczonego mleka w proszku oraz subwencji do eksportu OMP, a polski rynek chroniony jest systemem ceł. W Unii Europejskiej interwencja na rynku wewnętrznym oraz system regulacji handlu zagranicznego – stymulujące popyt wewnętrzny i eksportowy - są znacznie bardziej rozbudowane. W polskim systemie prawnym brak jest natomiast regulacji dotyczących kwotowania, tzn. administracyjnego ograniczania produkcji mleka. Dystans ten powinien maleć w okresie przedakcesyjnym, tak aby umożliwić pełne wdrożenie unijnego systemu regulacji rynku mleka z dniem akcesji, a także przyczynić się do rozwoju produkcji mleczarskiej dla poprawienia pozycji negocjacyjnej Polski.

Problem tkwi nie tyle w trudnościach natury technicznej, takich jak budowa, i dostosowanie instytucji zarządzających całym skomplikowanym systemem regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych (zwłaszcza przy dużym rozdrobnieniu polskiego sektora mleczarskiego), ale przede wszystkim w potrzebie zwiększenia finansowego wsparcia producentów mleka w kontekście konieczności podniesienia standardów higienicznych i bezpieczeństwa zdrowotnego produkcji i przetwórstwa mleka oraz utrzymania konkurencyjności cenowej produkcji przy zmieniających się uwarunkowaniach rynkowych.

Niska opłacalność produkcji mleka sprawiła, że zdecydowana większość polskich rolników nie posiada wystarczających środków własnych koniecznych do sfinansowania inwestycji niezbędnych dla unowocześnienia i poprawy efektywności produkcji mleczarskiej. Bez tego zaś utrzymanie zdolności konkurencyjnych po przystąpieniu Polski do UE nie będzie możliwe.

Malejąca opłacalność jest przyczyną zahamowania tendencji rozwojowych produkcji mleka, jaka była obserwowana w latach 1995 – 1998. W 1999r. skup mleka zmniejszył się aż o 8,1 %. Utrzymanie się tych tendencji w najbliższym okresie może postawić pod znakiem zapytania przyznanie Polsce narodowej kwoty mlecznej w wysokości proponowanej w stanowisku negocjacyjnym. Ograniczy to możliwości rozwojowe polskiego mleczarstwa w zjednoczonej Europie, mimo posiadania warunków sprzyjających produkcji mleczarskiej. Kwota produkcyjna postulowana w stanowisku negocjacyjnym jest niezbędna dla odbudowy i rozwoju sektora mleczarskiego w odniesieniu do przewidywanego wzrostu konsumpcji artykułów mlecznych w najbliższych latach, a także utrzymania pozycji eksportera netto produktów mleczarskich. Rozwój produkcji mleczarskiej do postulowanego poziomu przyczynić się może także do zmniejszenia bezrobocia na wsi. Uzyskanie przez Polskę kwoty produkcyjnej niższej od spodziewanej konsumpcji oznaczać będzie natomiast utratę samowystarczalności kraju i ujemne saldo w obrocie produktami mleczarskimi z zagranicą.

Ustawa przewiduje stopniowe wdrożenie instrumentów wsparcia rynku mleka i przetworów w celu uniknięcia dalszego pogłębiania się kryzysu w sektorze mleczarskim, umożliwienie rozwoju tego sektora oraz płynnego dostosowania się polskiego systemu interwencji na rynku mleka i przetworów do obowiązującego w UE. Projekt ustawy wprowadza limitowanie produkcji mleka surowego w Polsce od 1 stycznia 2003 r., to jest od dnia

zakładanego przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Limitowanie to będzie polegało na ustaleniu przez Radę Ministrów maksymalnej ilości mleka o ustalonej zawartości tłuszczu, jaka może być wyprodukowana w kraju w ciągu roku, która będzie odzwierciedleniem krajowej kwoty mlecznej ustalonej w wyniku negocjacji z Unią Europejską. W projekcie założono, że podstawą do rozdziału kwot będzie wielkość krajowej produkcji mleka surowego w okresie od 1 kwietnia 2001 r. do 31 marca 2002 r. (rok referencyjny). Krajowa kwota mleczna będzie obejmować maksymalną ilość mleka, jaka może być wyprodukowana i wprowadzona do obrotu przez posiadaczy gospodarstw rolnych dostarczających mleko do mleczarni i punktów skupu oraz sprzedających mleko i przetwory mleczne bezpośrednio na rynek w ramach indywidualnych kwot mlecznych, przydzielanych w drodze decyzji administracyjnych przez właściwych dyrektorów oddziałów terenowych Agencji Rynku Rolnego (ARR), w wysokości proporcjonalnej do ilości mleka wprowadzonego do obrotu w roku referencyjnym. Decyzje te będą stanowić podstawę pierwotnego nabycia prawa do indywidualnej kwoty mlecznej. Przewiduje się, że prawo to będzie mogło być zbywane w drodze umów cywilnoprawnych jedynie posiadaczom gospodarstw rolnych, a ponadto, że będzie mogło być wdzierżawiane tym posiadaczom. Prawo to będzie również przedmiotem dziedziczenia, z tym że będzie je dziedziczyć osoba dziedzicząca gospodarstwo rolne.

W celu kontroli właściwego wykorzystywania indywidualnych kwot mlecznych, projekt ustawy nakłada szereg obowiązków w zakresie informowania Agencji Rynku Rolnego przez podmioty, którym przysługują indywidualne kwoty mleczne oraz przez podmioty prowadzące skup mleka. Analogicznie do przepisów prawa Unii Europejskiej projekt zakłada, że w przypadku przekroczenia krajowej kwoty mlecznej, podmioty, które przekroczyły przysługujące im indywidualne kwoty mleczne, będą obowiązane do wnoszenia opłat w wysokości wynikającej z Rozp. Rady nr 3950/92/EWG.

Zakłada ono, że każdy kraj członkowski obowiązany jest do wniesienia na rzecz budżetu Unii Europejskiej opłaty stanowiącej iloczyn 115% docelowej ceny mleka w Unii i ilości mleka wprowadzonego w danym kraju do obrotu ponad przysługującą mu krajową kwotę mleczną.

Przepisy wymienionego rozporządzenia Rady dopuszczają możliwość ustanowienia krajowej rezerwy produkcji mleka. Projekt ustawy, nawiązując do tej zasady, przewiduje utworzenie takiej rezerwy przez Radę Ministrów. Stosownie do art. 8 ust. 2 projektu ustawy rezerwa ta będzie mogła być przeznaczona w szczególności na przyznanie lub zwiększenie indywidualnych kwot mlecznych rolnikom, którzy nie ukończyli 35 roku życia, rozpoczynającym lub rozwijającym produkcję mleka w posiadanych przez nich gospodarstwach rolnych oraz zwiększenie indywidualnych kwot mlecznych dostawcom hurtowym lub dostawcom bezpośrednim, specjalizującym się w produkcji mleka. Jednocześnie przewiduje się powiększanie krajowej rezerwy mleka poprzez potrącanie 5 % indywidualnej kwoty mlecznej w przypadkach zmian przez dostawców hurtowych podmiotów skupujących, mających miejsce częściej niż raz w roku. Wprowadzony mechanizm powinien ograniczyć zbyt częste przenoszenie się dostawców hurtowych w zależności np. od chwilowych zmian koniunktury cenowej na mleko w skupie, co w przypadku rozdrobnienia produkcji mleka w Polsce stworzyłoby duże trudności w administrowaniu systemem kwot. Ułatwiać będzie także niezbędną koncentrację bazy surowcowej.

Przewiduje się, że działalność w zakresie interwencyjnego zakupu masła i odtłuszczonego mleka w proszku prowadzona będzie po zaistnieniu określonej sytuacji na rynku tych produktów, w ramach limitów określanych corocznie przez Radę Ministrów. Pozostałe instrumenty interwencyjne Agencja będzie natomiast podejmowała na podstawie programów opracowywanych przez Agencję i

zatwierdzanych przez Radę Ministrów.

Projekt ustawy przewiduje powołanie Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych w celu utworzenia przedstawicielstwa całej branży mleczarskiej, reprezentującego jej interesy wobec administracji. Utworzenie Komisji powinno być zacznym powstania silnej organizacji samorządowej. Członków tej komisji będzie powoływał minister właściwy do spraw rynków rolnych spośród kandydatów zgłoszonych przez organizacje zrzeszające producentów mleka oraz zakłady przetwórcze. Jest to rozwiązanie wykraczające poza regulacje rynku mleka, jednakże zachowujące zgodność z praktyką działania w Krajach Członkowskich UE, gdzie organizacje samorządowe odgrywają znaczną rolę w systemie regulacji rynku mleka.

Rozwiązania przyjęte w projektowanej ustawie zarówno w zakresie limitowania produkcji mleka, jak również działań interwencyjnych na rynku mleka i jego przetworów są w pełni zgodne z zasadami obowiązującymi w tym zakresie w przepisach Unii Europejskiej.

Ponadto strona polska w stanowisku negocjacyjnym zobowiązała się do spełnienia wymogów jakościowych obowiązujących w UE (zgodnie z dyrektywą 92/46) w tym dotyczących jakości mleka surowego do skupu oraz warunków produkcji. W praktyce oznacza to potrzebę modernizacji bazy surowcowej na olbrzymią skalę. Wygospodarowanie środków na te cele przez producentów z bieżącej sprzedaży mleka, przy aktualnych poziomach cen, jest w praktyce niemożliwe i wymagać będzie zaciągania przez producentów kredytów, których spłata będzie zwiększać koszty pozyskania mleka najwyższej jakości. Dlatego też projekt ustawy przewiduje dopłaty do mleka w klasie ekstra w okresie przedakcesyjnym. Byłby to ważny element motywujący dla gospodarstw specjalizujących się w produkcji mleka oraz zapobiegający wycofywaniu się z tej produkcji.

Zagrożenie zmniejszeniem zainteresowania produkcją mleka najwyższej jakości (o unijnych standardach) narasta w miarę wzrostu ilości tego mleka na rynku. Na początku wdrażania systemu klasyfikacji mleka w oparciu o ilościowe oznaczanie drobnoustrojów i komórek somatycznych (obowiązującego od 1 stycznia 1998) udział klasy ekstra w skupie był stosunkowo niewielki (około 30%) i mleczarnie mogły płacić za mleko najwyższej jakości ceny gwarantujące opłacalność produkcji. W ciągu ostatnich dwóch lat realne ceny rynkowe produktów mleczarskich rosły wolniej niż udział klasy ekstra w skupie (aktualnie ok. 45%). Niestety praktyczny efekt pożądanego procesu poprawy jakości jest taki, że im większy udział w skupie mleka najwyższej jakości tym producenci specjalizujący się w produkcji takiego mleka otrzymują niższą zapłatę. Polski sektor mleczarski stoi przed trudnym zadaniem doprowadzenia do skupowania po akcesji (z ewentualnym 2 - 3 letnim okresem dostosowawczym) całości mleka klasy ekstra. Nie będzie to możliwe bez wsparcia w postaci bezpośrednich dotacji do produkcji takiego mleka w okresie przedakcesyjnym.

Koszty wsparcia sektora mleczarskiego poprzez wprowadzenie nowych instrumentów stymulujących spożycie mleka i poprawę jego jakości w okresie przedakcesyjnym obciążające budżet wyniosą 376,25 mln zł, w tym dotyczące budowy systemu administrowania kwotami mlecznymi 5 mln zł, które nie obciążają budżetu, gdyż stanowią część kosztów dostosowania Agencji Rynku Rolnego do pełnienia roli agencji płatniczej i interwencyjnej w rozumieniu przepisów UE.

II. Rynek mięsa

Podstawowe zasady stosowania mechanizmów funkcjonujących w ramach Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) na rynku mięsa, tj. uruchamiania i prowadzenia działań interwencyjnych, wspierania prywatnego przechowywania oraz stosowania dopłat do eksportu mięsa i jego przetworów zawarte są w rozporządzeniach

bazowych: Rozp. Rady nr 1254/1999/WE w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, Rozp. Rady nr 2759/1975/EWG w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny, Rozp. Rady nr 2467/1998/WE w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego. Projekt ustawy o organizacji rynku mięsa ma na celu dostosowanie do wymogów unijnych zakresu oraz zasad dokonywania interwencyjnych zakupów i sprzedaży mięsa, a także przygotowanie do wdrożenia w Polsce systemu udzielania dopłat bezpośrednich do prywatnego przechowywania mięsa wieprzowego, wołowego i baraniny oraz systemu sprzedaży wołowiny niedochodowym instytucjom i organizacjom charytatywnym zwanym organizacjami typu non-profit.

Porównując obecnie stosowane krajowe instrumenty interwencji na rynku mięsa do instrumentów stosowanych w Unii Europejskiej, uwidaczniają się znaczne różnice zarówno w odniesieniu do form interwencji, jak również zakresu oraz poziomu wsparcia. W Polsce dominującą rolę na rynku mięsa odgrywa wieprzowina. Znajduje to odzwierciedlenie zarówno w strukturze spożycia mięsa, jak i poziomie jej cen, który przewyższa ceny pozostałych rodzajów mięsa. Działania interwencyjne na tym rynku, polegające na wykupie półtuszy (w okresach nadprodukcji) oraz ich sprzedaży na rynku krajowym (w okresach niedoborów podażowych) lub zagranicznym, realizowane są przez Agencję Rynku Rolnego. W Unii Europejskiej natomiast interwencyjny zakup prowadzony jest sporadycznie. Podstawowym instrumentem wsparcia wewnętrznego stosowanym przez Wspólnotę są dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny oraz refundacje eksportowe. Wspieranie prywatnego przechowywania w Polsce dotychczas nie było stosowane, a dopłaty do eksportu wieprzowiny zastosowano na przełomie 1998/99 r. Zgodnie z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej projekt ustawy określa zasady uruchamiania zakupów interwencyjnych wieprzowiny oraz prywatnego przechowywania, a także wprowadza termin ceny bazowej, służącej do uruchamiania programów interwencji.

Rynek wołowiny i baraniny w Unii Europejskiej odznacza się znacznie większym protekcjonizmem od stosowanego na rynku polskim. **Dopłaty bezpośrednie** stanowią bardzo istotny instrument wpływający w Unii Europejskiej na stabilizację tych rynków. Polegają one na wypłacaniu odpowiednich premii dla producentów za utrzymywanie określonych kategorii zwierząt. W wyniku ostatniej reformy wspólnej organizacji rynku wołowiny w ramach Agendy 2000, rola płatności bezpośrednich została znacznie wzmocniona. **Pośrednie wspieranie producentów** stosowane jest w formie zakupów interwencyjnych, jak również w formie dotacji do prywatnego przechowywania. Skup interwencyjny wołowiny odbywa się w systemie przetargowym, obejmuje określoną klasę i kategorię tusz i może mieć miejsce po spełnieniu określonych warunków cenowych. W obrocie handlowym z krajami trzecimi, w celu zwiększenia konkurencyjności wyprodukowanej na terenie Unii Europejskiej wołowiny, stosuje się w ramach Wspólnej Polityki Rolnej dopłaty do jej eksportu.

W Polsce wołowina nie była dotychczas przedmiotem działań interwencyjnych. Utrzymujący się niski poziom opłacalności tego kierunku produkcji powoduje zmniejszenie liczebności stada bydła, w tym głównie pogłowia młodego bydła rzeźnego. Brak odpowiedniego poziomu wsparcia w okresie przedakcesyjnym wpłynie na utrzymywanie się tendencji spadkowych w chowie bydła, a nie przestrzeganie postanowień obowiązującej Polskiej Normy powoduje systematyczny spadek jakości polskiej wołowiny.

Zaproponowane w projekcie ustawy instrumenty wsparcia wewnętrznego rynku wołowiny są w pełni zgodne z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej. Projekt ustawy określa zasady uruchamiania zakupów interwencyjnych, stosowania dopłat do prywatnego przechowywania i eksportu wołowiny, a także wprowadza

system sprzedaży tego rodzaju mięsa niedochodowym instytucjom i organizacjom charytatywnym. Ta forma sprzedaży nie została w Polsce dotąd prawnie uregulowana.

Uwzględniając jakość produkcji oraz poziom cen wołowiny w Polsce zakłada się, że do czasu akcesji nie będą prowadzone interwencyjne zakupy wołowiny.

Nie przewiduje się również konieczności stosowania dopłat do prywatnego przechowywania oraz eksportu tego rodzaju mięsa. Przewiduje się, że instrumenty te zostaną wprowadzone dopiero po uzyskaniu członkostwa w Unii Europejskiej.

Wprowadzenie instrumentów stosowanych w krajach Unii Europejskiej na rynku baraniny, tj. płatności bezpośrednich, dopłat do prywatnego przechowywania oraz eksportu baraniny zahamuje utrzymujący się regres w chowie owiec i przyczyni się do odbudowy ich pogłowia Polsce. Bezpośrednie wsparcie producentów na rynku wołowiny i baraniny ma bardzo duże znaczenie do stabilizacji dochodów rolniczych uzyskiwanych z tej produkcji, która z natury swojej jest mniej dochodowa niż inne kierunki produkcji zwierzęcej, a zarazem, ze względu na długi cykl produkcyjny, połączony ze znacznym ryzykiem. Płatności bezpośrednie stanowią gwarantowany dochód, w przypadku wołowiny, niezależny od ceny rynkowej lub, jak to ma to miejsce na rynku baraniny, gwarantowane wyrównanie dochodu. W Polsce w odniesieniu do bydła takie dopłaty nie były stosowane, natomiast w odniesieniu do owiec wsparcie bezpośrednie jest związane z dotacjami przeznaczonymi na wspieranie postępu biologicznego. Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie wszystkich stosowanych w Unii Europejskiej dopłat bezpośrednich zarówno na rynku wołowiny, jak i baraniny według zasad obowiązujących w przepisach Wspólnoty. Dzięki temu instrumenty te zostaną zastosowane na rynku krajowym, a równocześnie regulacje prawne będą stanowiły pełną implementację prawa wspólnotowego.

Przyjęcie regulacji rynku mięsa w proponowanym kształcie nie rodzi skutków finansowych dla budżetu, z wyjątkiem wprowadzenia dopłat do prywatnego przechowywania. Dopłaty bezpośrednie oraz interwencja na rynku wołowiny i baraniny przewidywane są dopiero w chwili wejścia Polski do Unii Europejskiej. W przypadku rynku wieprzowiny nowe instrumenty zastępować będą dotychczas stosowane zakupy interwencyjne, na które środki rezerwowane są w budżecie Agencji Rynku Rolnego w zależności od sytuacji rynkowej.

III. Rynek zbóż

Porównując obecnie stosowane krajowe instrumenty interwencji na rynku podstawowych roślin uprawnych, do instrumentów stosowanych w Unii Europejskiej uwidaczniają się znaczne różnice przede wszystkim co do zakresu oraz poziomu wsparcia, ale także w odniesieniu do form interwencji.

W Polsce interwencja adresowana jest wyłącznie do towarowych zbóż konsumpcyjnych i ogranicza się do zakupów interwencyjnych oraz dopłat bezpośrednich do cen skupu.

W Unii Europejskiej zakupami interwencyjnymi objęte są wszystkie zboża podstawowe. Ponadto płatności bezpośrednie przysługują na pozostałe zboża oraz rośliny strączkowe i rośliny oleiste.

Dopłaty bezpośrednie odnoszą się do powierzchni uprawianych roślin, niezależnie od ich przeznaczenia. Ich uzyskanie wiąże się z obowiązkiem odłogowania części użytkowanych gruntów ornych.

Dostosowanie polskiego prawodawstwa do prawa Unii Europejskiej w zakresie organizacji niektórych roślin uprawnych, oparte jest na Rozp. Rady nr 1766/92 dotyczącym wspólnej organizacji rynku zbóż, Rozp. Rady nr 1251/1999 ustanawiającym system subwencjonowania producentów niektórych roślin uprawnych, Rozp.

Komisji nr 2316/1999 ustalającym szczegółowe zasady stosowania Rozp. Rady nr 1251/1999, Rozp. Rady nr 3508/1992 ustanawiającym zintegrowany system zarządzania i kontroli dotyczący niektórych systemów pomocy wspólnotowej, Rozp. Komisji nr 3887/1992 ustalającym zasady stosowania zintegrowanego systemu administracji i kontroli pewnych programów pomocowych Wspólnoty wraz z poprawkami.

Podstawą wprowadzonych w 1967r. i zmodyfikowanych w 1992 r. **unijnych regulacji rynku zbóż** jest stopniowa redukcja cen wsparcia dla zbóż do poziomu zbliżonego do cen światowych celem zwiększenia konkurencyjności rolnictwa unijnego oraz zredukowania wydatków na subsydia eksportowe i konieczności dostosowywania poziomu ochrony celnej w imporcie do zobowiązań wynikających z postanowień WTO. Obniżenie cenowego poziomu wsparcia producentów zbożowych, a w konsekwencji dochodów wynikających ze spadku cen, kompensowane jest w formie **płatności obszarowych**, wypłacanych bezpośrednio producentom. Płatnościami obszarowymi objęto producentów zbóż oraz niektórych roślin oleistych i wysokobiałkowych. System płatności obszarowych nakłada ponadto na dużych producentów obowiązek odłogowania części gruntów rolnych, na które ubiegają się o płatności obszarowe. Stąd rozdział I projektu ustawy regulujący zasady udzielania płatności obszarowych dla producentów uprawianych roślin rolniczych oraz płatności z tytułu dopuszczalnych form odłogowania.

Zgodnie z zaleceniami aktów prawnych Unii Europejskiej, regulujących problematykę płatności obszarowych, w projekcie ustawy ustanowiono niezbędne instrumentarium, w oparciu o jakie funkcjonuje ten mechanizm.

Mimo iż wdrożenie mechanizmu płatności obszarowych ze względu na bardzo wysokie koszty budżetowe (9 – 10 mld zł rocznie), przewidziano w projekcie ustawy dopiero z dniem pełnej akcesji, przygotowanie do regulacji tego obszaru w Polsce w okresie przedakcesyjnym jest niezbędne. System administrowania płatnościami bezpośrednimi oraz kontroli prawidłowości ich stosowania (tzw. IACS) jest skomplikowany. Wymaga on budowy złożonej struktury administracyjnej, oraz systemu informatycznego, a jego budowa i uzyskanie zadowalającej sprawności funkcjonowania wymaga czasu. Od sprawności jego działania zależy natomiast będzie wykorzystanie przez polskie rolnictwo bezpośredniego wsparcia dochodów rolniczych udzielanego przez Unię Europejską. Ewentualne skutki finansowe nieprawidłowo dokonanych płatności stwierdzone przez kontrolerów Unii Europejskiej w całości obciążać będą budżet krajowy.

Przedmiotowe akty prawne Unii Europejskiej regulujące płatności bezpośrednie często w sposób fakultatywny określają możliwe do zastosowania instrumenty. Przykładem tego jest możliwość odrębnego wyliczania plonu referencyjnego i obszaru bazowego dla kukurydzy, których wybór oraz sposób zastosowania pozostawiono do indywidualnych decyzji Krajów Członkowskich. Projekt ustawy ustanawia jednolitą dla kraju powierzchnię bazową (bez podziału na regiony) oraz jednolity plon referencyjny (bez wyodrębniania plonu dla kukurydzy).

Analogicznie do przepisów prawa Unii projekt zakłada, że w przypadku przekroczenia krajowej powierzchni bazowej obowiązywać będzie proporcjonalna redukcja płatności obszarowych. Wprowadza także płatności z tytułu odłogowania. Dla odłogowania projekt ustawy przyjmuje wszystkie dopuszczalne w Unii formy odłogowania tj.:

- odłogowanie obowiązkowe,
- odłogowanie dobrowolne,
- wieloletnie odłogowanie gwarantowane.

Projekt, zgodnie z rozwiązaniami UE stanowi, że obowiązek odłogowania ciąży na producentach, którzy złożyli wniosek na powierzchnię większą niż potrzebna do wyprodukowania 92 ton zboża, wyliczoną z

**uwzględnieniem referencyjnego plonu zbóż (około 3 0 dt/ha - aktualny średni plon zbóż),
W warunkach Polski oznacza to, że z obowiązku odlogowania mogą być zwolnieni producenci
uprawiający rośliny, do których przysługują płatności na powierzchni do około 30 ha.**

Projekt ustawy - zgodnie z podjętą wcześniej przez Radę Ministrów decyzją - powierza realizację płatności obszarowych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Jednostka ta jako przyszła "agencja płatnicza" jest również odpowiedzialna za opracowanie i wdrożenie Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli, (tzw. IACS), niezbędnego do skutecznego funkcjonowania systemu płatności obszarowych, w tym kompleksowej kontroli płatności.

Do momentu uzyskania akcesji projekt ustawy nie zakłada pełnego wdrożenia systemu płatności obszarowych, zatem skutki finansowe dla budżetu państwa będą wynikały jedynie z kosztów budowy systemu instytucjonalnego administrującego systemem IACS. Koszty jego budowy oszacowano na około 280 mln zł, z których około 210 mln zł powinno być zagwarantowane w budżecie w latach 2001 – 2002, zgodnie z szacunkiem kosztów przyjętym przez Komitet Integracji Europejskiej.

W okresie przedakcesyjnym utrzymane natomiast zostaną dotychczasowe dopłaty bezpośrednie do cen skupu, które jednak powinny być stopniowo rozszerzane na pozostałe gatunki zbóż, tj. na jęczmień oraz kukurydzę. Koszty dopłat bezpośrednich do cen skupu zbóż, na które środki znajdują się w budżecie Agencji Rynku Rolnego, wyniosły w 2000 r. 343 mln. zł. W latach 2001 – 2002 mogą one wzrosnąć w związku z ewentualnym poszerzeniem listy zbóż objętych dopłatami bezpośrednimi do cen skupu (łączny koszt wynosi około 32,2 mln zł).

Projekt ustawy dostosowuje system interwencyjnych zakupów zbóż oraz reguluje zasady sprzedaży zbóż z zapasów interwencyjnych. Zgodnie z legislacją Unii Europejskiej projekt określa okres dokonywania zakupów interwencyjnych zbóż, które odbywają się od 1 listopada do 31 maja roku następnego. Skup interwencyjny będzie prowadzony przez ARR w oparciu o centra interwencyjne, które są jednym z istotnych elementów sprawnego funkcjonowania rynku zbóż. W projekcie określone są warunki, jakie stawiane są centrom interwencyjnym i magazynom, w których prowadzona jest interwencja. Określa on również tryb powoływania centrów interwencyjnych. Identyfikacja obszarów, na których należy prowadzić działania interwencyjne oraz zapewnienie bazy magazynowej, tworzącej zaplecze dla prowadzonych działań, tworzyć będzie solidne podstawy dla prowadzonych lub też planowanych działań interwencyjnych.

Projekt określa gatunki zbóż objętych działaniami interwencyjnymi, zasady zakupu i sprzedaży zbóż. Wprowadzenie zasady sprzedaży zboża w systemie przetargów zapewnia równość szans podmiotom chcącym zakupić ziarno z zapasów interwencyjnych. Harmonizuje tym samym polskie prawodawstwo z wymogami UE. Ustawa reguluje zasady rozliczeń między uprawnioną agencją płatniczą, której rolę pełnić będzie Agencja Rynku Rolnego a dostawcami zbóż.

Dotyczą one kosztów transportu do magazynów centrów interwencyjnych oraz zasad naliczania dopłat do ceny za ziarno wyższej jakości niż standardowa lub potrażeń, gdy jakość jest niższa. Projekt określa minimalną jakość ziarna, jakie może być skupowane przez Agencję w ramach działań interwencyjnych, co stymulować będzie producentów zbóż do podnoszenia jakości produkowanego ziarna oraz przeciwdziałać zakupom ziarna niskiej jakości, z którego sprzedaż mogą być trudności. Ponadto ustawa:

- **dopuszcza magazynowanie zboża w magazynach oferenta, co sprzyjać będzie redukcji nakładów ponoszonych na realizację działań interwencyjnych oraz kosztów ponoszonych przez producentów zbóż;**
- **rozwija zasady kontroli i informacji, niezbędne dla prawidłowej realizacji działań**

interwencyjnych oraz wyrównywania szans uczestników rynku.

Projekt ustawy reguluje warunki sprzedaży zbóż z zapasów interwencyjnych. Określa zasady podejmowania decyzji o sprzedaży tych zapasów oraz zasady przeprowadzania przetargów, wyłaniających nabywców zbóż na potrzeby rynku krajowego. Przy sprzedaży zapasów interwencyjnych od uczestników przetargu wymagane będzie złożenie zabezpieczenia finansowego, zapewniającego realizację transakcji zgodnie z warunkami przetargu. To zabezpieczenie oraz proponowane zasady ustalania cen sprzedaży i rozliczeń kosztów transportu będą dodatkowym czynnikiem stabilizacji rynku zbóż. Z tego punktu widzenia istotne jest przyjęcie warunku, że:

- cena sprzedaży zbóż z zakupów interwencyjnych na rynku krajowym nie może być niższa od ceny interwencyjnej przy równoczesnym upoważnieniu ministra właściwego do spraw rynków rolnych do ustalania w wyjątkowych przypadkach specjalnych warunków cenowych;
- **cena sprzedaży ww. zapasów na eksport jest ustalana w drodze przetargu, ale pod warunkiem, że nie utrudni eksportu na "normalnych" zasadach.**

Koszty dostosowań instytucjonalnych interwencji na rynku zbóż i pozostałych roślin uprawnych do rozwiązań unijnych szacować można na około 4,5 mln. zł, w tym powołanie centrów interwencyjnych około 1,2 mln zł (razem z kosztami powołania jednego laboratorium referencyjnego).

Przewidywane koszty budżetowe wejścia w życie projektowanej ustawy w części dotyczącej rynków zbóż w latach 2001 – 2002 wyniosą około 247 mln zł (w tym koszty budowy systemu IACS ok. 210 mln zł).

IV Przewidywane koszty budżetowe wejścia w życie projektowanej ustawy

Łącznie dodatkowe koszty wprowadzenia w życie projektu ustawy dostosowującego regulacje rynku mleka, mięsa i podstawowych roślin uprawnych wyniosą około 663 mln zł w latach 2001 – 2002, w tym najważniejsze koszty stanowią nowe instrumenty wspierające rynek mleka (ponad 376,25 mln zł) oraz związane z budową zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (IACS) 210 mln zł - tabela 1.

Skutki dla budżetu związane z dostosowaniem niektórych rynków rolnych do regulacji unijnych w latach 2001 - 2002

tys. zł

Lp.		Dostosowanie instytucjonalne		Nowe instrumenty			Razem			
		2001r.	2002r.	Ogółem (3+4)	2001r.	2002r.	Ogółem (6+7)	2001r.	2002r.	Ogółem (9+10)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Rynek mleka ogółem		5 000	5 000	10 000	361 250	371 250	10 000	366 250	376 250
	1.1. Budowa systemu administrowania kwotami mlecznymi		5 000	5 000					5 000	5 000
	1.2. Dopłaty do przechowywania masła				5 000	5 000	10 000	5 000	5 000	10 000
	1.3. Subwencjonowanie spożycia mleka w szkotach				5 000	15 000	20 000	5 000	15 000	20 000
	1.4. Dotacje do mleka w klasie ekstra					341 250	341 250		341 250	341 250
2.	Rynek mięsa ogółem				15 000	25 000	40 000	15 000	25 000	40 000
	2.1. Dopłaty do przechowywania				15 000	25 000	40 000	15 000	25 000	40 000
3.	Rynek zbóż ogółem		4 500	4 500		32 200	32 200		36 700	36 700
	3.1. Poszerzenie listy zbóż objętych dopłatami bezpośrednimi do cen skupu (jęczmień, kukurydza)									
	3.2. Utworzenie centrów interwencyjnych i laboratorium interwencyjnego		1 200	1 200		32 200	32 200		32 200	32 200
	3.3. Dostosowanie do wymogów unijnych zasad prowadzenia zakupów interwencyjnych oraz sprzedaży zbóż z zapasów interwencyjnych								1 200	1 200
4.	Inwestycje ogółem	7 724	202 023	209 747				7 724	202 023	209 747
	4.1. Budowa Zintegrowanego Systemu Kontroli i Zarządzania (IACS)	7 724	202 023	209 747				7 724	202 023	209 747
	RAZEM	7 724	211 523	219 247	25 000	418 450	443 450	32 724	629 973	662 697

Skutki dla budżetu związane z dostosowaniem niektórych rynków rolnych do regulacji unijnych w latach 2001 - 2002

tys. zł

Lp.		Dostosowanie instytucjonalne		Nowe instrumenty			Razem			
		2001r.	2002r.	Ogółem (3+4)	2001r.	2002r.	Ogółem (6+7)	2001r.	2002r.	Ogółem (9+10)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Rynek mleka ogółem		5 000	5 000	10 000	361 250	371 250	10 000	366 250	376 250
	1.1. Budowa systemu administrowania kwotami mlecznymi		5 000	5 000					5 000	5 000
	1.2. Dopłaty do przechowywania masła				5 000	5 000	10 000	5 000	5 000	10 000
	1.3. Subwencjonowanie spożycia mleka w szkotach				5 000	15 000	20 000	5 000	15 000	20 000
	1.4. Dotacje do mleka w klasie ekstra					341 250	341 250		341 250	341 250
2.	Rynek mięsa ogółem				15 000	25 000	40 000	15 000	25 000	40 000
	2.1. Dopłaty do przechowywania				15 000	25 000	40 000	15 000	25 000	40 000
3.	Rynek zbóż ogółem		4 500	4 500		32 200	32 200		36 700	36 700
	3.1. Poszerzenie listy zbóż objętych dopłatami bezpośrednimi do cen skupu (jęczmień, kukurydza)									
	3.2. Utworzenie centrów interwencyjnych i laboratorium interwencyjnego		1 200	1 200			32 200		32 200	32 200
	3.3. Dostosowanie do wymogów unijnych zasad prowadzenia zakupów interwencyjnych oraz sprzedaży zbóż z zapasów interwencyjnych								1 200	1 200
4.	Inwestycje ogółem	7 724	202 023	209 747				7 724	202 023	209 747
	4.1. Budowa Zintegrowanego Systemu Kontroli i Zarządzania (IACS)	7 724	202 023	209 747				7 724	202 023	209 747
	RAZEM	7 724	211 523	219 247	25 000	418 450	443 450	32 724	629 973	662 697

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/1584/2000/DHP - db

Warszawa, dnia 21.10.2000 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-140-00), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

I. Celem projektu ustawy o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych jest wprowadzenie rozwiązań na wyżej wymienionych rynkach odpowiadających rozwiązaniom funkcjonującym w Unii Europejskiej, przy jednoczesnym dostosowaniu modelu interwencji na tych rynkach do polskich warunków, w

tym instytucji odpowiedzialnych za tę interwencję. Są to Agencja Rynku Rolnego i Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Data wejścia w życie poszczególnych przepisów zawartych w projekcie ustawy, dotyczących poszczególnych „rynków” jest zróżnicowana. W okresie przedakcesyjnym, tj. w dniu 1 stycznia 2001 roku wchodzi w życie przepisy zawarte w:

- Dziale I, tj. przepisy ogólne określające zakres stosowania ustawy oraz definicje pojęć użytych w ustawie;
- prawie wszystkie przepisy Działu II, tj. przepisy dotyczące regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych;
- przepisy dotyczące składania przez producentów bydła, owiec i kóz wniosków o przyznanie indywidualnych limitów; (art. 50 i 51 i 75 i 76 Działu III)
- przepisy dotyczące zakupu i sprzedaży interwencyjnej oraz prywatnego przechowywania w zakresie mięsa wieprzowego i baraniego (Rozdział 3 Działu III)
- przepisy Działu VI „Przepisy karne, przejściowe i końcowe”;

Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej wchodzi w życie pozostałe przepisy projektowanej ustawy, a w szczególności:

- na rynku mięsa: przepisy regulujące i ustanawiające płatności bezpośrednie do bydła, owiec i kóz, zakup i sprzedaż interwencyjna mięsa wołowego, dopłaty do przechowywania mięsa wołowego
- całość przepisów dotyczących regulacji rynku niektórych roślin uprawnych: płatności bezpośrednie do uprawy zbóż, roślin wysokobiałkowych i oleistych, lnu i konopi oraz do odłogowania gruntów, zakup i sprzedaż interwencyjna pszenicy, żyta, jęczmienia i kukurydzy.

II. Problematyka, która jest przedmiotem opiniowanego projektu ustawy, uregulowana jest w Unii Europejskiej w następujących podstawowych aktach prawnych:

A. dla rynku mleka i jego przetworów:

- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1158/91 z 3 maja 1991 w sprawie prowadzenia skupu odtłuszczonego mleka w proszku przez agencje interwencyjne,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 322/96 z 22 lutego 1996 ustalające szczegółowe zasady składowania w publicznych magazynach odtłuszczonego mleka w proszku,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3950/92 z 28 grudnia 1992 ustanawiające dodatkowy podatek w sektorze mleka i produktów mleczarskich,
- Dyrektywa Rady 92/46/EEC z 16 lipca 1992 – Sformułowanie zasad dotyczących warunków sanitarnych w produkcji i wprowadzaniu na rynek mleka surowego, pasteryzowanego oraz produktów mleczarskich,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z 17 maja 1999 o wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mleczarskich,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z 16 grudnia 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania postanowień rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie zakupów interwencyjnych na rynku masła oraz śmietany,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2799/1999 z 17 grudnia 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania postanowień rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w sprawie przyznawania pomocy finansowej z uwagi na mleko odtłuszczone oraz mleko odtłuszczone w proszku przeznaczone na paszę dla zwierząt oraz w sprawie sprzedaży tego odtłuszczonego mleka w proszku,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z 15 grudnia 1997 w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz udzielania dopłat do śmietany, masła i

- koncentratu masła do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3392/93 z 10 grudnia 1993 dotyczące szczegółowych zasad stosowania Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1842/83 wprowadzającego ogólne zasady dostawy mleka i niektórych produktów mlecznych po obniżonych cenach dla dzieci w wieku szkolnym,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2191/81 z 31 lipca 1981 w sprawie udzielania dopłat do zakupu masła przez instytucje i organizacje o charakterze niedochodowym,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 536/93 z 9 marca 1993 ustalające szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania dodatkowego podatku od mleka i produktów mleczarskich,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3528/93 z 21 grudnia 1993 w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2073/92 o propagowaniu spożycia mleka i produktów mlecznych we Wspólnocie i rozszerzaniu rynków tych produktów,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 429/90 z 20 lutego 1990 w sprawie przyznawania w formie przetargu pomocy na skoncentrowane masło przeznaczone do bezpośredniej konsumpcji w obrębie Wspólnoty,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3143/85 z 11 listopada 1985 dotyczące sprzedaży po obniżonych cenach masła interwencyjnego przeznaczonego do bezpośredniej konsumpcji w postaci koncentratu masła,
 - Rozporządzenie Komisji nr 1362/87 z 18 maja 1987 w sprawie przepisów wykonawczych do rozporządzenia (EWG) nr 777/87 o prowadzeniu skupu i

- przyznawaniu pomocy na prywatne przechwalnictwo odtuszczonego mleka w proszku,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1273/91 z 15 maja 1991 określające poziom pomocy (dopłat) i maksymalny okres przechowywania odtuszczonego mleka w proszku,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 785/97 z 14 kwietnia 1998 określające przepisy szczegółowe dotyczące udzielania dopłat do prywatnego przechwalnictwa serów o długim okresie przechowywania,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 174/1999 ustanawiające specjalne przepisy szczegółowe dotyczące stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 w odniesieniu do licencji eksportowych i zwrotów eksportowych w przypadku mleka i produktów mlecznych,

Wymienione wyżej regulacje unijne w odniesieniu do rynku mleka i jego przetworów regulują: wielkość produkcji mleka surowego, ceny rynkowe, mechanizmy interwencji (zakupy masła i mleka odtuszczonego w proszku, wspieranie prywatnego przechwalnictwa produktów mlecznych, wspieranie poprzez dotacje i subwencje odpowiednich programów spożycia mleka i wybranych produktów mlecznych), regulacje dotyczące obrotu z krajami trzecimi (opłaty importowe i eksportowe, dopłaty do eksportu artykułów mleczarskich, system licencji importowych i eksportowych).

Projekt ustawy obejmuje swoim zakresem większość regulacji unijnych, z którymi pozostaje zgodny. Nie zostały uwzględnione w przedstawionym projekcie dopłaty do eksportu polskich produktów, w przeciwieństwie do poprzedniej wersji projektu ustawy o regulacji rynku mleka. Nie powoduje to jednak sprzeczności z ww. regulacjami prawa europejskiego.

Przedstawiony projekt ustawy zawiera również przepisy wychodzące poza obszar obowiązujących regulacji unijnych. Dotyczy to: powołania Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych (Rozdział 4 projektu ustawy, art.36-39), oraz dopłat do mleka w klasie ekstra w okresie przedakcesyjnym (art.142). Wprowadzenie tych przepisów nie powoduje sprzeczności z uregulowaniami unijnymi.

Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym, Polska zobowiązała się do wprowadzenia do chwili akcesji przepisów dotyczących regulacji rynku mleka i jego przetworów w zakresie obowiązującym w Unii Europejskiej, jak również do spełnienia obowiązujących w Unii wymogów jakościowych dotyczących jakości mleka surowego do skupu oraz warunków produkcji. Problematyka dot. jakości produkowanego mleka i przetworów mlecznych nie jest jednak bezpośrednio związana z uregulowaniami rynku mleka, lecz z regulacjami dotyczącymi jakości handlowej żywności, oraz kontrolą sanitarno-weterynaryjną.

B. Dla rynku mięsa:

- Rozporządzenie Rady nr 1254/1999/WE z 17 maja 1999 dotyczące wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z 29 października 1975 o wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 391/68 z 1 kwietnia 1968 ustalające szczegółowe zasady skupu interwencyjnego wieprzowiny,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 562/2000 z 15 marca 2000 dotyczące szczegółowych zasad obowiązywania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 odnośnie skupu wołowiny,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2271/95 z 27 września 1995 dotyczące sprzedaży niektórych produktów sektora wołowiny i cielęciny znajdujących się w

- posiadaniu agencji interwencyjnych instytucjom i organizacjom charytatywnym, i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2848/89, zmienione na mocy rozporządzenia Komisji nr 1185/98 z 8 czerwca 1998,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2342/1999 z 28 października 1999 określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnotowej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii,
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3447/90 z 28 listopada 1990 dotyczące specjalnych warunków przyznawania pomocy na prywatne magazynowanie mięsa owczego i koziego, zmienione na mocy rozporządzeń Komisji nr 1258/91 z 14 maja 1991, 879/95 z 21 kwietnia 1995, 40/96 z 12 stycznia 1996,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3446/90 z 27 listopada 1990 określające szczegółowe zasady przyznawania subwencji prywatnemu sektorowi przechowalnictwa mięsa baraniego i koziego,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 907/2000 z 2 maja 2000 ustalające szczegółowe zasady obowiązywania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 odnośnie premii na prywatne przechowalnictwo w sektorze wołowiny i cielęciny,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3444/90 z 27 listopada 1990 ustanawiające przepisy szczególne dotyczące udzielania dotacji na przechowywanie wieprzowiny przez jednostki prywatne, zmienione Rozporządzeniem Komisji 3533/93 z 21 grudnia 1993,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 2467/98 z 3 listopada 1998 dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego,

Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Polska zobowiązała się w obszarze rynku mięsa wołowego, cielęcego, baraniny i mięsa koziego, do dokonania zmian prawnych i instytucjonalnych niezbędnych do wdrożenia *acquis communautaire*.

Widoczną różnicą pomiędzy systemem rynków rolnych obowiązującym w Unii Europejskiej a konstrukcją zawartą w projekcie przedstawionego projektu ustawy jest fakt, iż polski projektodawca zdecydował się na uregulowanie w jednej ustawie, i pod jednym tytułem „rynek mięsa”, zagadnień uregulowanych w Unii Europejskiej w różnych tematycznie Rozporządzeniach i w ramach różnych rynków: wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego, wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, oraz wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego.

Tym niemniej, przepisy zawarte w proponowanym projekcie ustawy w zakresie „rynku mięsa” generalnie wzorują na przepisach zawartych w odpowiadających im Rozporządzeniach europejskich.

C. Dla rynku zbóż:

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 dotyczące wspólnej organizacji rynku zbóż,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 824/2000 z 19 kwietnia 2000 ustanawiające procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalające metody oznaczania jakości zbóż,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2131/93 z 28 lipca 1993 wyznaczające procedury i warunki wystawiania na sprzedaż zbóż posiadanych przez instytucje interwencyjne,

- Rozporządzenie Komisji nr 2273/93 z 28 czerwca 1993 określające zbożowe ośrodki interwencyjne,
- Rozporządzenie Rady nr 1251/1999 z 17 maja 1999 ustanawiające system subwencjonowania producentów niektórych upraw roślinnych,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2316/1999 z 22 października 1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych,
- Rozporządzenie Komisji nr 2461/1999 z 19 listopada 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady nr 1251/1999 w odniesieniu do wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców roślinnych,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z 27 listopada 1992 ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli dotyczący niektórych systemów pomocy wspólnotowych,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3887/92 z 23 grudnia 1992 ustalające zasady stosowania zintegrowanego systemu administracji i kontroli pewnych programów pomocowych Wspólnoty.

Również w obszarze uregulowanym pod nazwą „rynek niektórych roślin uprawnych” w Unii Europejskiej poszczególne rynki uregulowane są ramach odrębnych Rozporządzeń. (Tak jak w uwagach dotyczących „rynku mięsa”)

Tym niemniej, przepisy zawarte w proponowanym projekcie ustawy w zakresie „rynku mięsa” generalnie opierają się na rozwiązaniach zawartych w przepisach odpowiadających im Rozporządzeń europejskich..

III. W konkluzji stwierdzam, że projektowana ustawa o regulacji rynku mleka, przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych co do zasady dostosowuje polskie prawo do systemu interwencji obowiązującego w Unii Europejskiej na ww. rynkach rolnych.

Z poważaniem,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end.

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Feliks Klimczak
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/1733/2000/ink.

Warszawa, dnia 7 listopada 2000 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Szanowna Pani Ministrze

Przedstawiam uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych, rynku zbóż i rynku mięsa.

Z poważaniem
SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej
Z sp. *Jacek Saryusz-Wolski*
Sekretarz Stanu

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY
O REGULACJI RYNKÓW MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH, MIĘSA
ORAZ NIEKTÓRYCH ROŚLIN UPRAWNYCH.**

Celem projektu ustawy o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych jest wprowadzenie rozwiązań na wyżej wymienionych rynkach odpowiadających rozwiązaniom funkcjonującym w Unii Europejskiej.

W powyższym zakresie dokonuje transpozycji przepisów zawartych w następujących aktach prawnych:

A. dla rynku mleka i jego przetworów:

- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1158/91 z 3 maja 1991 w sprawie prowadzenia skupu odtłuszczonego mleka w proszku przez agencje interwencyjne,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 322/96 z 22 lutego 1996 ustalające szczegółowe zasady składowania w publicznych magazynach odtłuszczonego mleka w proszku,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3950/92 z 28 grudnia 1992 ustanawiające dodatkowy podatek w sektorze mleka i produktów mleczarskich,
- Dyrektywa Rady 92/46/EEC z 16 lipca 1992 – Sformułowanie zasad dotyczących warunków sanitarnych w produkcji i wprowadzaniu na rynek mleka surowego, pasteryzowanego oraz produktów mleczarskich,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z 17 maja 1999 o wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mleczarskich,

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z 16 grudnia 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania postanowień rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie zakupów interwencyjnych na rynku masła oraz śmietany,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2799/1999 z 17 grudnia 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania postanowień rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w sprawie przyznawania pomocy finansowej z uwagi na mleko odtłuszczone oraz mleko odtłuszczone w proszku przeznaczone na paszę dla zwierząt oraz w sprawie sprzedaży tego odtłuszczonego mleka w proszku,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z 15 grudnia 1997 w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz udzielania dopłat do śmietany, masła i koncentratu masła do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3392/93 z 10 grudnia 1993 dotyczące szczegółowych zasad stosowania Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1842/83 wprowadzającego ogólne zasady dostawy mleka i niektórych produktów mlecznych po obniżonych cenach dla dzieci w wieku szkolnym,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2191/81 z 31 lipca 1981 w sprawie udzielania dopłat do zakupu masła przez instytucje i organizacje o charakterze niedochodowym,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 536/93 z 9 marca 1993 ustalające szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania dodatkowego podatku od mleka i produktów mleczarskich,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3528/93 z 21 grudnia 1993 w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2073/92 o

- propagowaniu spożycia mleka i produktów mlecznych we Wspólnocie i rozszerzaniu rynków tych produktów,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 429/90 z 20 lutego 1990 w sprawie przyznawania w formie przetargu pomocy na skoncentrowane masło przeznaczone do bezpośredniej konsumpcji w obrębie Wspólnoty,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3143/85 z 11 listopada 1985 dotyczące sprzedaży po obniżonych cenach masła interwencyjnego przeznaczonego do bezpośredniej konsumpcji w postaci koncentratu masła,
 - Rozporządzenie Komisji nr 1362/87 z 18 maja 1987 w sprawie przepisów wykonawczych do rozporządzenia (EWG) nr 777/87 o prowadzeniu skupu i przyznawaniu pomocy na prywatne przechowywanie odtuszczonego mleka w proszku,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1273/91 z 15 maja 1991 określające poziom pomocy (dopłat) i maksymalny okres przechowywania odtuszczonego mleka w proszku,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 785/97 z 14 kwietnia 1998 określające przepisy szczegółowe dotyczące udzielania dopłat do prywatnego przechowywania serów o długim okresie przechowywania,
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 174/1999 ustanawiające specjalne przepisy szczegółowe dotyczące stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 w odniesieniu do licencji eksportowych i zwrotów eksportowych w przypadku mleka i produktów mlecznych,

B. Dla rynku mięsa:

- Rozporządzenie Rady nr 1254/1999/WE z 17 maja 1999 dotyczące wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny,

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z 29 października 1975 o wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 391/68 z 1 kwietnia 1968 ustalające szczegółowe zasady skupu interwencyjnego wieprzowiny,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 562/2000 z 15 marca 2000 dotyczące szczegółowych zasad obowiązywania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 odnośnie skupu wołowiny,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2271/95 z 27 września 1995 dotyczące sprzedaży niektórych produktów sektora wołowiny i cielęciny znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych instytucjom i organizacjom charytatywnym, i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2848/89, zmienione na mocy rozporządzenia Komisji nr 1185/98 z 8 czerwca 1998,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2342/1999 z 28 października 1999 określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnotowej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3447/90 z 28 listopada 1990 dotyczące specjalnych warunków przyznawania pomocy na prywatne magazynowanie mięsa owczego i koziego, zmienione na mocy rozporządzeń Komisji nr 1258/91 z 14 maja 1991, 879/95 z 21 kwietnia 1995, 40/96 z 12 stycznia 1996,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3446/90 z 27 listopada 1990 określające szczegółowe zasady przyznawania subwencji prywatnemu sektorowi przechowalnictwa mięsa baraniego i koziego,

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 907/2000 z 2 maja 2000 ustalające szczegółowe zasady obowiązywania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 odnośnie premii na prywatne przechowalnictwo w sektorze wołowiny i cielęciny,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3444/90 z 27 listopada 1990 ustanawiające przepisy szczególne dotyczące udzielania dotacji na przechowywanie wieprzowiny przez jednostki prywatne, zmienione Rozporządzeniem Komisji 3533/93 z 21 grudnia 1993,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2467/98 z 3 listopada 1998 dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego,

C. dla rynku zbóż:

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 dotyczące wspólnej organizacji rynku zbóż,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 824/2000 z 19 kwietnia 2000 ustanawiające procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalające metody oznaczania jakości zbóż,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2131/93 z 28 lipca 1993 wyznaczające procedury i warunki wystawiania na sprzedaż zbóż posiadanych przez instytucje interwencyjne,
- Rozporządzenie Komisji nr 2273/93 z 28 czerwca 1993 określające zbożowe ośrodki interwencyjne,
- Rozporządzenie Rady nr 1251/1999 z 17 maja 1999 ustanawiające system subwencjonowania producentów niektórych upraw roślinnych,

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2316/1999 z 22 października 1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych,
- Rozporządzenie Komisji nr 2461/1999 z 19 listopada 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady nr 1251/1999 w odniesieniu do wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców roślinnych,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z 27 listopada 1992 ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli dotyczący niektórych systemów pomocy wspólnotowych,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3887/92 z 23 grudnia 1992 ustalające zasady stosowania zintegrowanego systemu administracji i kontroli pewnych programów pomocowych Wspólnoty.

Całość projektu ustawy powinna być uznana za dostosowującą prawo polskie do prawa wspólnotowego. Reguluje on kwestie nowe, nie ujęte dotychczas w polskim ustawodawstwie. Stanowi on podstawę funkcjonowania system niektórych rynków rolnych, w oparciu o rozwiązania obowiązujące w Unii Europejskiej. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Polska zobowiązała się w tych obszarach do dokonania zmian prawnych i instytucjonalnych niezbędnych do wdrożenia *acquis communautaire*.

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O REGULACJI RYNKU MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH,
MIĘSA ORAZ NIEKTÓRYCH ROŚLIN UPRAWNYCH

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu: 21 października 2000 r.

Obszar Negocjacyjny: „Rolnictwo”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej: rozdział 7,
Priorytet 7.8 .

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem dostosowawczego charakteru.
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy wraz z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (3 tabele do poszczególnych rynków rolnych).
4.	Podstawowe akty wykonawcze (9 projektów aktów wykonawczych).
5.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 21 października 2000r.
6.	Zweryfikowane tłumaczenia aktów prawa Unii Europejskiej. w wersji papierowej i elektronicznej.

projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia

w sprawie określenia szczegółowych zasad dysponowania krajową rezerwą krajowej kwoty
mlecznej.

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Krajowa rezerwa krajowej kwoty mlecznej może być przeznaczona w szczególności na:

- 1) uwzględnienie odwołań, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia ... o regulacji rynku mleka,
- 2) przyznanie lub zwiększenie indywidualnych kwot mlecznych rolnikom, którzy nie ukończyli 35 roku życia, rozpoczynającym lub rozwijającym produkcję mleka w posiadanych przez nich gospodarstwach rolnych,
- 3) zwiększenie indywidualnych kwot mlecznych dostawcom hurtowym lub dostawcom bezpośrednim specjalizującym się w produkcji mleka,
- 4) zabezpieczeniem prze ewentualnym przekroczeniem krajowej kwoty mlecznej.

§ 2.

1. Kwota z krajowej rezerwy krajowej kwoty mlecznej przeznaczona jest w pierwszej kolejności na cele określone w § 1 pkt 1 i może zostać rozdzielona pomiędzy dostawców hurtowych lub bezpośrednich po złożeniu odwołania od wysokości przyznanej indywidualnej kwoty mlecznej do Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

2. Wniosek może zostać rozpatrzony pozytywnie jeśli wnioskodawca udowodni, że:

- a) przyznana mu wysokość kwoty została błędnie naliczona,
- b) ilość mleka wprowadzonego przez dostawcę do obrotu w roku referencyjnym była przynajmniej 20% niższa od średniorocznej ilości mleka wprowadzonego do obrotu przez dostawcę w trzech kolejnych latach kwotowych poprzedzających rok referencyjny i obniżenie to było spowodowane przyczynami niezależnymi od dostawcy, w szczególności w wyniku siły wyższej (np. tereny uznane za objęte suszą lub innymi klęskami żywiołowymi).

§ 3.

Kwota z krajowej rezerwy krajowej kwoty mlecznej przeznaczona na cele określone w § 1 pkt 2 i 3, może zostać rozdzielona pomiędzy dostawców hurtowych lub bezpośrednich spełniających następujące kryteria:

1) Dostawca hurtowy lub bezpośredni ubiegający się o przyznanie dodatkowej kwoty musi legitymować się odpowiednimi kwalifikacjami zawodowymi :

- a) wykształceniem rolniczym na poziomie wyższym lub średnim lub
- b) wykształceniem rolniczym na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej i 3 letnim stażem w samodzielnym prowadzeniu gospodarstwa lub
- c) wykształceniem nierolniczym na poziomie średnim lub wyższym i 5 letnim doświadczeniem w samodzielnym prowadzeniu gospodarstwa lub
- d) wykształceniem podstawowym lub zasadniczym zawodowym o kierunku innym niż rolniczy i od 10 letnim stażem w samodzielnym prowadzeniu gospodarstwa.

2) O dotację mogą ubiegać się osoby rozpoczynające lub rozwijające produkcję mleka w posiadanych przez gospodarstwach rolnych, którzy nie ukończyli 35 roku życia lub dostawcy specjalizujący się w produkcji mleka, w wieku poniżej 50 lat.

3) Warunkiem przyznania prawa do otrzymania kwoty z rezerwy krajowej jest przedłożenie przez dostawcę wniosku o przyznanie kwoty wraz z towarzyszącymi dokumentami, w szczególności z projektem planowanego przedsięwzięcia realizujące cele określone w §1 pkt 2 i 3. Projekt ten powinien zawierać opis stanu wyjściowego gospodarstwa, zakresu zamierzonych inwestycji i stanu docelowego wraz z planem finansowym.

4) Kwota z rezerwy krajowej może być przyznana, jeżeli:

- a) dostawca zobowiązuje się, że w ciągu następnego roku kwotowego po roku kwotowym, w którym nastąpiło przyznania kwoty z krajowej rezerwy wprowadzi do obrotu mleko w ilości nie mniejszej niż 20 000 kilogramów i nie więcej niż 350 000 kilogramów w ciągu roku kwotowego, po przeliczeniu na referencyjną zawartość tłuszczu,
- b) w wyniku przyznanej kwoty z krajowej rezerwy obsada zwierząt w gospodarstwie nie może przekroczyć 1,5 jednostki przeliczeniowej inwentarza żywego na 1 ha użytków rolnych.

§ 4.

Prawo do przyznanej kwoty z rezerwy narodowej nie może być zbywane lub dzierżawione przez dostawcę w okresie dwóch lat kwotowych następujących po roku kwotowym, w którym kwota została przyznana.

§ 5.

Kwota z krajowej rezerwy krajowej kwoty mlecznej przeznaczona na cel określony w paragrafie 1 punkt 4 wynosi 2% krajowej kwoty mlecznej.

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 września 2002r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych.

Z uwagi na potrzebę uwzględnienia odwołań dostawców od przyznanych indywidualnych kwot mlecznych dostawcom hurtowym i bezpośrednim oraz przewidywana duża ilość tych odwołań zwłaszcza w roku wprowadzenia limitowania produkcji mleka (duża liczba podmiotów objętych limitowaniem) uznaje się za celowe przeznaczenie w pierwszej kolejności części rezerwy krajowej na uwzględnienie tych odwołań.

Ponadto wzorem niektórych państw Unii Europejskiej część rezerwy krajowej przeznacza się na zabezpieczenie przed ewentualnym przekroczeniem krajowej kwoty mlecznej. Wysokość przewidywanej rezerwy (2% krajowej kwoty mlecznej) wynika z doświadczeń krajów członkowskich UE administrujących systemem kwot mlecznych od 1984r.

Pozostała do dyspozycji część krajowej rezerwy winna służyć przyspieszeniu procesów restrukturyzacji średniej wielkości gospodarstw wprowadzających mleko do obrotu. Kierunek preferowania tej wielkości gospodarstw jest zgodny z ogólną strategią Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia

w sprawie miesięcznych informacji o łącznej ilości mleka skupionego przez podmioty skupujące.

Na podstawie art. 22 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U. Nr, poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się wzory formularzy dla zbierania miesięcznych informacji o łącznej ilości mleka, z podaniem zawartości tłuszczu w tym mleku, w przeliczeniu na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu, skupionego od poszczególnych dostawców hurtowych przesyłanych przez podmioty skupujące do Oddziałów Terenowych Agencji Rynku Rolnego oraz do dostawców hurtowych.

§ 2.

Wzory formularzy, o których mowa §1, określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia.....

Załącznik nr 1

Wzór informacji miesięcznej przesyłanej przez podmioty skupujące do Agencji Rynku Rolnego

Miesięczne zestawienie dostawców indywidualnych

Indywidualny numer dostawcy	Indywidualna kwota mleczna <i>kg</i>	Bieżąca indywidualna kwota mleczna <i>kg</i>	Tłuszcz referencyjny %	Dostawy mleka* <i>kg</i>	Średnia zawartość tłuszczu w dostawach %	Korekta zawartości tłuszczu <i>kg</i>	Dostawa korekta
1	2	3	4	5	6	7	

* dostawy mleka narastająco od pierwszego dnia danego roku kwotowego

Miesięczne zestawienie zbiorcze podmiotu skupującego

Suma bieżących indywidualnych kwot dostawców <i>kg</i>	Suma dostaw mleka od dostawców po uwzględnieniu korekty tłuszczu* <i>kg</i>	Łączna wielkość opłaty sankcyjnej przypadająca na podmiot skupujący <i>zł</i>
1	2	3

* dostawy mleka narastająco od pierwszego dnia danego roku kwotowego

Załącznik nr 2

Wzór raportu przesyłanego przez podmiot skupujący do dostawców o stanie wykorzystania posiadanych przez nich kwot mlecznych

Imię i nazwisko oraz adres dostawcy

Wielkość indywidualnej kwoty mlecznej			
Numer dostawcy	Nazwisko i imię	Indywidualna kwota mleczna <i>kg</i>	Referencyjna ilość tłuszczu %

Bieżąca indywidualna kwota mleczna*			

* kwota mleczna posiadana przez dostawcę w dniu rozliczenia, tj. indywidualna kwota mleczna powiększona/pomniejszona o kwotę dzierżawioną

Dostawy mleka za okres rozliczeniowy numer dostawcy/zbiornika		
Data dostawy	Ilość mleka oddanego do skupu <i>kg</i>	Tłuszcz (%)
1)		
2)		
3)		
.....		
Suma skupionego mleka w okresie rozliczeniowym		-
Średnia ważona zawartość tłuszczu w dostawach w okresie rozliczeniowym	-	

Odcinek kontrolny					
(zestawienie indywidualnej kwoty mlecznej z poziomem dostaw po uwzględnieniu korekty tłuszczu)					
Rok kwotowy	Data rozliczenia	Dostawy od początku roku kwotowego <i>kg</i>	Tłuszcz %	Korekta tłuszczu <i>kg</i>	Dostawy po uwzględnieniu korekty tłuszczu <i>Kg</i>
Ilość mleka pozostająca do końca roku kwotowego w ramach przynależnej kwoty (<i>kg</i>)					
Przewidywana data ostatniej dostawy mleka w ciągu roku kwotowego					

Liczba dni pozostająca do przewidywanej daty ostatniej dostawy mleka w okresie roku kwotowego			
Dzienny limit dostaw mleka wyliczony z uwzględnieniem referencyjnego poziomu tłuszczu w dostawach			
Dzienny limit dostaw mleka wyliczony z uwzględnieniem średniego rocznego poziomu tłuszczu w dostawach			
Dzienny limit dostaw mleka wyliczony z uwzględnieniem poziomu tłuszczu z ostatniej dostawy			
Uwagi			

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 22 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych.

Konieczność oraz zasady informowania przez podmioty skupujące agencji interwencyjnych oraz dostawców hurtowych o stanie wykorzystania indywidualnych kwot mlecznych wynika z Rozporządzenia Komisji EWG nr 536/93 z dnia 9 marca 1993r.

projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....

**w sprawie określenia szczegółowych zasad przyznawania indywidualnych kwot
mlecznych dla dostawców hurtowych i bezpośrednich.**

Na podstawie art. 6 ust. 7 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U. Nr, poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przyznaje się dostawcom hurtowym i bezpośrednim indywidualne kwoty mleczne w wysokości proporcjonalnej do ilości mleka wprowadzonego przez nich do obrotu w roku referencyjnym.

§ 2.

Wysokość kwot określonych w § 1 jest obliczana z uwzględnieniem korekty w oparciu o średnią ważoną zawartość tłuszczu w mleku wprowadzonym do obrotu w roku referencyjnym, mając na względzie, że na każde 0,01% rzeczywistej zawartości tłuszczu w mleku, innej niż referencyjna zawartość tłuszczu, powinno przypadać 0,18% objętości mleka oraz biorąc pod uwagę wielkość kwot mlecznych ustalonych na podstawie art. 3 ust 4 Ustawy o regulacji rynku mleka .

§ 3.

Korekty wysokości indywidualnych kwot mlecznych, o których mowa w § 2 dokonywane są przez:

a) podmioty skupowe w przypadku naliczania indywidualnych kwot mlecznych dla dostawców hurtowych,

b) dostawców bezpośrednich w przypadku naliczania indywidualnych kwot mlecznych dla dostawców bezpośrednich.

§ 4.

Korekty wysokości indywidualnych kwot mlecznych, o których mowa w § 3 są dokonywane przy użyciu następującego wzoru:

Wysokość indywidualnej kwoty mlecznej = $[1 + 0,18 \times (\text{średnia ważona zawartość tłuszczu w mleku wprowadzonym do obrotu przez dostawcę hurtowego/bezpośredniego w roku referencyjnym} - \text{krajowa referencyjna zawartość tłuszczu})]$ x rzeczywista ilość mleka w kilogramach wprowadzona do obrotu w roku referencyjnym.

§ 5.

Rzeczywista ilość mleka w kilogramach, o której mowa w § 4 jest obliczana przy użyciu przelicznika 1 l mleka = 1,03 kilograma.

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 października 2002r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 6 ust. 7 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych. Wprowadzona korekta naliczania wysokości indywidualnych kwot mlecznych wynika ze zobowiązań strony polskiej odnośnie dostosowania polskiego ustawodawstwa do rozwiązań funkcjonujących w tym zakresie w Unii Europejskiej (Rozporządzenie Komisji nr 536/93 z dnia 9 marca 1993r. ustalające szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania dodatkowego podatku od mleka i produktów mleczarskich - art. 2 ust. 2).

projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....

w sprawie określenia szczegółowych zasad prowadzenia rejestru oraz przesyłania przez dostawców bezpośrednich informacji kwartalnych o stanie wykorzystania posiadanej przez nich indywidualnej kwoty mlecznej.

Na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rejestr prowadzony przez dostawców bezpośrednich, którzy wprowadzają do obrotu w ciągu roku kwotowego mleko lub przetwory mleczarskie wyprodukowane z tego mleka zawiera następujące informacje:

- a) indywidualny numer dostawcy,
- b) imię i nazwisko oraz adres dostawcy,
- c) dzienne ilości mleka otrzymanego od krów mlecznych w gospodarstwie,
- d) dzienne ilości mleka zużytego na własne potrzeby w gospodarstwie, w tym na spasanie,
- e) dzienne ilości mleka lub przetworów mlecznych otrzymanych z tego mleka i wprowadzonych do obrotu.

§ 2.

Wzór rejestru, o którym mowa w § 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3.

Kwartałna informacja przesyłania przez dostawców bezpośrednich o stanie wykorzystania posiadanej przez nich indywidualnej kwoty mlecznej musi zawierać następujące informacje:

- a) imię i nazwisko oraz adres dostawcy,
- b) indywidualny numer dostawcy,
- c) ilość osób mieszkająca na stałe w gospodarstwie,

- d) strukturę produkcji w gospodarstwie,
- e) indywidualną kwotę mleczną dostawcy,
- f) wykorzystanie indywidualnej kwoty mlecznej dostawcy w okresie sprawozdawczym,
- g) średnia ważona zawartość tłuszczu w mleku za okres sprawozdawczy.

§ 4.

Wzór informacji kwartalnej, o której mowa w § 3, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Sery twarogowe (kg)		-	-					-
Pozostałe sery (kg)		-	-					-
Śmietana (l)		-	-					-
Masło (kg)		-	-					-
Inne (l) - podać jakie		-	-					-

1 np. sprzedaż sąsiedzka, letnicy, bazary, szpitale, szkoły, itp.

Załącznik nr 2

Kwartalna informacja o stanie wykorzystania przez dostawców indywidualnej kwoty mlecznej

I. Dane dotyczące gospodarstwa rolnego

Imię i nazwisko właściciela			Numer identyfikacyjny dostawcy	
Adres gospodarstwa rolnego				
	ulica		nr domu	miejsowość
	gmina		Województwo	nr kodu i poczta
Ilość osób zamieszkujących na stałe w gospodarstwie rolnym				

Czy prowadzone są inne formy monitoringu stada mlecznego (jeśli tak, proszę podać przez kogo)		
	tak	nie
Średnia kwartalna wydajność mleczna od 1 krowy (l)		
Średnia ważona zawartość tłuszczu w mleku w danym kwartale (%)		
Dostawy mleka do podmiotów skupujących w danym kwartale	tak	nie

III. Kwartalna produkcja mleka oraz kwartalne rozdysponowanie mleka i przetworów mlecznych

kwartał rok ----

Produkty	Produkcja ogółem	Sprzedaż					Zużycie w gospodarstwie	
		do podmiotów skupujących		Bezpośrednia			Konsumpcja	Spasanie
		ilość	średnia cena (w zł/kg/l)	ilość	średnia cena (w zł/kg/l)	Przeznaczenie ¹		
Mleko surowe (l)								
Sery twarogowe (kg)		-	-					-
Pozostałe sery (kg)		-	-					-
Śmietana (l)		-	-					-
Masło (kg)		-	-					-
Inne (l) podać jakie?		-	-					-

¹ np. sprzedaż sąsiedzka, letnicy, bazary, szpitale, szkoły, itp.

IV. Stopień wykorzystania indywidualnej kwoty mlecznej od rozpoczęcia roku kwotowego

Indywidualna kwota mleczna <i>kg</i> * w tym ilość kwoty wydzierżawianej od innego dostawcy w wysokości <i>kg</i> oraz po odjęciu ilość kwoty dzierżawionej innemu dostawcy w wysokości <i>kg</i>	
Średnia ważona zawartość tłuszczu w mleku z okres sprawozdawczy	
ilość mleka surowego sprzedanego do podmiotów skupujących, narastająco od początku roku kwotowego	
ilość przetworów mlecznych wyprodukowanych w gospodarstwie narastająco od początku roku kwotowego, w tym sery twarogowe, pozostałe sery, śmietana, masło	

inne	
------	--

*kwota przeliczona z uwzględnieniem korekty na rzeczywistą zawartość tłuszczu w mleku w okresie sprawozdawczym

Stwierdzam, że powyższe informacje są zgodne z prawdą.

data :

podpis :

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 18 ust. 6 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych.

Konieczność oraz zasady informowania przez dostawców bezpośrednich agencji interwencyjnych o stanie wykorzystania indywidualnych kwot mlecznych wynika z Rozporządzenia Komisji EWG nr 536/93 z dnia 9 marca 1993r.

p r o j e k t

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....
w sprawie określenia ras krów, których nie uznaje się za krowy ras mięsnych.

Na podstawie art. 50 ust. 7 ustawy z dniao regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U. Nr poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rasy krów, których nie uznaje się za krowy ras mięsnych, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Rozwoju Wsi

Załącznik

do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i

z dnia..... (poz.)

Rasy krów, których nie uznaje się za krowy ras mięsnych

- 1) Angler Rotvieh (Angeln) – (RDM),
- 2) Ayrshire,
- 3) Armoraicaine,
- 4) Bretonne Pie-Noire,
- 5) Fries-Holland (FH), Francaise Frisonne Pie Noire (FFPN), Friesian – Holstein, Black and White Fisian, Red and WhiteFriesian, Frisona espanola, Frisona Italiana, Zwarbonten von Belgie/ Pie Noire de Belgique, Sortbroget dansk maelkrace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte milchrasse ((SMR),
- 6) Groninger Blaarkop,
- 7) Guernesey,
- 8) Jersey,
- 9) Malkeborhorn,
- 10)Reggiana,
- 11)Valdostana Nera,
- 12)Lansisuomenkarja,
- 13)Pohjoissuomenjarja,
- 14)nizinna czarno-biała i nizinna czerwono-biała o ile nie została pokryta buhajem rasy mięsnej.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 50 ust. 7 ustawy z dniao regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych. Określenie ras krów, których nie uznaje się za krowy ras mięsnych wynika z zobowiązań strony polskiej odnośnie dostosowania polskiego ustawodawstwa do rozwiązań obowiązujących w tym zakresie w Unii Europejskiej. Dotyczy to następujących aktów prawnych UE:

Rozporządzenia Rady nr 1254/1999/WE z dnia 17 maja 1999r dotyczącego wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny.

Rozporządzenia Komisji nr 2342/1999/WE z dnia 28 października 1999r określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady nr 1254/1999/WE w sprawie wspólnotowej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii.

Określenie ras krów, których nie uznaje się za krowy ras mięsnych jest niezbędne dla wprowadzenie systemu dopłat dla producentów utrzymujących krowy mamki. Ponieważ są to wyłącznie krowy ras mięsnych lub krzyżówki z rasą mięsną konieczne jest, tak jak ma to miejsce w UE, określenie ras mlecznych, z których krowy nie mogą otrzymać premii za krowy mamki.

p r o j e k t

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....
w sprawie szczegółowych zasad obliczania jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym oraz zaliczania gruntów do powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym.

Na podstawie art. 62 ust. 6 ustawy z dniao regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U. Nr poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się następujące współczynniki służące do przeliczania fizycznych sztuk zwierząt na jednostki przeliczeniowe inwentarza żywego:

- 1) wolce ,buhaje, jałówki powyżej 24 miesiąca życia, krowy mamki, krowy mleczne - 1,0,
- 2) wolce, buhaje i jałówki w wieku od sześciu do 24 miesięcy - 0,6,
- 3) owce i kozy - 0,15.

§ 2.

1. Powierzchnia paszowa gospodarstwa rolnego obejmuje obszar stanowiący część gospodarstwa, który jest przeznaczony przez cały rok kalendarzowy na produkcję paszy dla bydła, owiec lub kóz, a w szczególności trwałe użytki zielone oraz obszar upraw roślin przeznaczonych na kiszonkę.
2. Do obszaru przeznaczonego na produkcję paszy dla zwierząt zalicza się również obszar gruntu, na którym są stosowane uprawy mieszane.

3. W przypadku wspólnego korzystania z gruntów zaliczonych do powierzchni paszowej, do powierzchni paszowej gospodarstwa danego producenta bydła zalicza się część tego gruntu wyliczoną proporcjonalnie do ilości posiadanych zwierząt.
4. Do obszaru przeznaczanego na pasze dla zwierząt nie zalicza się gruntu pod budynkami, stawami oraz gruntów leśnych, wybiegów, dróg i ścieżek.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 62 ust. 6 ustawy z dniao regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych. Ustalenie szczegółowych zasad obliczania jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym oraz zaliczania gruntów do powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym wynika z zobowiązań strony polskiej odnośnie dostosowania polskiego ustawodawstwa do rozwiązań obowiązujących w tym zakresie w Unii Europejskiej. Dotyczy to następujących aktów prawnych UE:

Rozporządzenia Rady nr 1254/1999/WE z dnia 17 maja 1999r dotyczącego wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny.

Rozporządzenia Komisji nr 2342/1999/WE z dnia 28 października 1999r określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady nr 1254/1999/WE w sprawie wspólnotowej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii.

Współczynniki przeliczeniowe fizycznych sztuk zwierząt na jednostki przeliczeniowe inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym jest niezbędne dla ustalenia koncentracji chowy zwierząt w danym gospodarstwie. Utrzymywanie liczby zwierząt nie powodującej ich nadmiernej koncentracji jest jednym z warunków wypłaty premii dla producentów wołowiny określonych w art. 40 ust. 1 pkt. 1 do 4 ustawy.

W związku z powyższym istotne jest również określenie zasad zaliczania gruntów do powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym. Przyjęte zasady pozostają w zgodzie z przepisami Unii Europejskiej.

projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia

**w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych, jakie powinny spełniać zboża
zakupywane przez Agencję Rynku Rolnego oraz metod ich oceny.**

Na podstawie art. 120 ust. 5 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Wymagania jakościowe, jakie powinny spełniać zboża zakupywane przez Agencję Rynku Rolnego, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2

Metody oceny jakości zbóż zakupywanych przez Agencję Rynku Rolnego, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia(poz.)

Załącznik nr 1

WYMAGANIA JAKOŚCIOWE ZBÓŻ

	Pszenica zwyczajna	Żyto	Jęczmień	Kukurydza
A. Maksymalna wilgotność	14,5%	14,5%	14,5%	14,5%
B. Maksymalna zawartość (%) zanieczyszczeń	12%	12%	12%	12%
1. Ziarna połamane	5%	5%	5%	10%
2. Zanieczyszczenia ziarnowe (inne niż w punkcie 3)	7%	5%	12%	5%
w tym:				
a) ziarna poślednie				-
b) ziarna innych zbóż			5%	
c) ziarna uszkodzone przez szkodniki			-	
d) ziarna z odbarwionym zarodkiem		-		-
e) ziarna zniszczone termicznie	0,5%	1,5%	3%	3%
3. Ziarna spleśniałe lub ziarna porażone fuzariozą	-	-	-	-
w tym:				
- ziarna porażone fuzariozą	-	-	-	-
4. Ziarna porośnięte	4%	4%	6%	6%
5. Inne zanieczyszczenia	3%	3%	3%	3%
w tym:				
a) obce nasiona:				
- Szkodliwe	0,10%	0,10%	0,10%	0,10%
- Pozostałe				

b) zniszczone ziarna:				
- ziarna uszkodzone wskutek samogrzenia lub zbyt intensywnego suszenia	0,05%			
- inne				
c) zanieczyszczenia obce				
d) plewy	0,05%	0,05%	-	-
e) sporysz				
f) ziarna zbutwiałe				
g) martwe owady lub ich fragmenty				
C. Minimalna gęstość ziarna w stanie zsybnym (kg/hl)	73	70	62	-
D. Minimalna zawartość białka (w % suchej masy)				
- rok gospodarczy 2000/01	10,0%	-	-	-
- rok gospodarczy 2001/02	10,3%	-	-	-
- rok gospodarczy 2002/03 i następne	10,5%			
E. Liczba opadania według Hagberga (w sekundach)	220	120		
F. Minimalny wskaźnik sedymentacyjny Zeleny'ego (ml)	22	-	-	-

DEFINICJE POSZCZEGÓLNYCH GRUP ZANIECZYSZCZEŃ

1. Połamane ziarna

Wszystkie ziarna, których bielmo jest częściowo odsłonięte są uznawane za połamane. Ziarna uszkodzone przy młóceniu i ziarna, z których został usunięty zarodek również zaliczają się do tej grupy.

W przypadku kukurydzy, termin 'połamane ziarna' oznacza części ziarna lub ziarna, które przechodzą przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 4,5 mm.

2. Zanieczyszczenia ziarnowe

a) *ziarna poślednie:*

ziarna, które po wyeliminowaniu z próbki innych grup zanieczyszczeń, o których mowa w niniejszym Załączniku, przesiewają się o oczkach o następujących wymiarach: dla pszenicy konsumpcyjnej – 2,0 mm, dla żyta 1,8 mm, dla jęczmienia 2,2 mm;

ponadto do tej grupy zalicza się również ziarna uszkodzone przez mróz oraz ziarna niedojrzałe (zielone),

b) *ziarna innych zbóż:*

wszystkie ziarna nie należące do danego gatunku, z którego pobrano próbkę,

c) *ziarna uszkodzone przez szkodniki:*

ziarna, które zostały nadgryzione; zalicza się tu również ziarna porażone przez pluskwę,

d) *ziarna o odbarwionym zarodku, ziarna spleśniałe i porażone fuzariozą:*

ziarna, w których zarodek jest odbarwiony to te, w których okrywa zarodka jest koloru brązowego do ciemnobrązowego, i w których zarodek jest normalnie wykształcony i nie wykazuje oznak skielkowania. W przypadku pszenicy zwyczajnej ziarna, w których zarodek jest przebarwiony, zalicz się do zanieczyszczeń, gdy ich zawartość przekracza 8%,

e) *ziarna uszkodzone termicznie:*

ziarna uszkodzone termicznie w trakcie suszenia to ziarna wykazujące zewnętrzne cechy spalenia, ale nie są ziarnami zniszczonymi.

3. Ziarna porośnięte

Ziarna porośnięte to ziarna, których zawiązek korzenia lub pączek zarodkowy są widoczne gołym okiem. Jednakże należy wziąć pod uwagę ogólny wygląd próbki przy stwierdzaniu porostu ziarna. W niektórych gatunkach zbóż, np. pszenica durum, zarodek jest wypukły i powłoka okrywająca zarodek rozdziela się przy potrząsaniu zboża w partii. Takie ziarna są podobne do ziaren porośniętych, ale nie powinny być zaliczane do tej grupy. Ziarno porośnięte to tylko i wyłącznie takie ziarno, które wykazuje widoczne zmiany pozwalające na łatwe odróżnienie go od ziarna normalnego.

4. Inne zanieczyszczenia

a) *obce nasiona:*

obce nasiona to nasiona roślin, uprawnych lub nie, innych niż zboża; zalicza się tu nasiona nie nadające się do wykorzystania, nasiona wykorzystywane do karmienia zwierząt i nasiona szkodliwe;

szkodliwe nasiona to te, które są toksyczne dla człowieka i zwierząt, nasiona utrudniające czyszczenie i przemiał ziarna zbóż i nasiona wpływające na jakość produktów wytworzonych na bazie ziarna zbóż,

b) *ziarna zniszczone:*

ziarna zniszczone to te, które nie nadają się do użytkowania w celach konsumpcyjnych jak również w celach paszowych, z powodu przegnicia, pleśni, bakterii i z innych przyczyn; do tej grupy również zalicza się ziarno uszkodzone w skutek samozagrzewania lub zbyt intensywne suszenie. Te przegrzane lub zaśniecone ziarna są w pełni rozwinięte a ich okrywa jest szarobrazowa do szaroczarnej, podczas gdy po przekrojeniu bielmo charakteryzuje się kolorem od żółtoszarego do brązowoczarne;

ziarna zaatakowane przez przyszczarkowate są uznawane za uszkodzone jedynie jeśli ponad połowa powierzchni ziarna jest w kolorze od szarego do czarnego na skutek *wtórnego ataku kryptogamicznego*; jeśli przebarwienie obejmuje mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarna muszą zostać sklasyfikowane jako ziarna uszkodzone przez szkodniki,

c) *zanieczyszczenia obce:*

wszelkie składniki znajdujące się w próbce zbóż pozostające na sicie o wielkości oczek 3,5 mm (za wyjątkiem ziarna innych zbóż i wyjątkowo dużych ziaren podstawowego zboża) oraz te przechodzące przez sito o wielkości oczek 1,0 mm są uznawane za elementy obce; zalicza się tu również kamyki, kamienie, piasek, fragmenty słomy i inne zanieczyszczenia próbki, które przechodzą przez sito o szczelinach 3,5 mm a pozostają na sicie o wielkości oczek 1,0 mm;

powyższa definicja nie stosuje się do kukurydzy; w przypadku kukurydzy, oprócz elementów opisanych w poprzednim akapicie, wszelkie elementy przechodzące przez sito o wielkości oczek 1mm są uznawane za zanieczyszczenia obce,

- d) plewy (w przypadku kukurydzy fragmenty kolby),
- e) sporysz,
- f) ziarno zaśniecone,
- g) martwe owady lub ich fragmenty.

5. Żywe szkodniki

SPECYFICZNE CZYNNIKI, KTÓRE NALEŻY WZIĄĆ POD UWAGĘ PRZY OKREŚLANIU ZANIECZYSZCZEŃ DLA KAŻDEGO TYPU ZBOŻA

1. Pszenica zwyczajna

Zanieczyszczenia ziarnowe obejmują: ziarna poślednie, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z odbarwionym zarodkiem i ziarna uszkodzone termicznie w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia obejmują: obce nasiona, ziarna zniszczone, materiał obcy, plewy, sporysz, ziarno zaśniecone, martwe owady i ich fragmenty.

2. Żyto

Zanieczyszczenia ziarnowe obejmują ziarna poślednie, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna uszkodzone termicznie w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia obejmują: obce nasiona , ziarna zniszczone, materiał obcy, plewy, sporysz, martwe owady i ich fragmenty.

3. Jęczmień

Zanieczyszczenia ziarnowe obejmują: ziarna poślednie, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna uszkodzone termicznie w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia obejmują: obce nasiona , zniszczone ziarna, materiał obcy, plewy, sporysz, martwe owady i ich fragmenty.

4. Kukurydza

Zanieczyszczenia ziarnowe obejmują: ziarna poślednie, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna uszkodzone termicznie podczas suszenia.

W przypadku kukurydzy wszelkie elementy próbki, które przechodzą przez sito o wymiarach oczek 1,0 mm są uznawane za materiał obcy.

Wszelkie obce nasiona, uszkodzone ziarna, materiał obcy, plewy, martwe owady i fragmenty owadów są uznawane za inne zanieczyszczenia.

STANDARDOWA METODA OZNACZANIA ZANIECZYSZCZEŃ

1. W przypadku pszenicy zwyczajnej, żyta i jęczmienia, uśredniona próbka 250 g przesiewana jest przez dwa sита: jedno o oczkach 3,5 mm i drugie 1,0 mm przez 30 sekund przez każde z nich.

W celu zapewnienia stałego przesiewania zaleca się użycie mechanicznego sита, np. wibrujący stół z wymienialnymi sítami.

Składniki pozostające na sicie o wielkości oczek 3,5 mm i przechodzące przez sito o oczkach 1,0 mm muszą być zważone łącznie i uznane za materiał obcy. W przypadku gdy składniki zatrzymane przez sito o oczkach 3,5 zawierają części zaklasyfikowane do grupy ‘ziarna innych zbóż’ lub szczególnie duże ziarna badanego zboża, te powinny zostać włączone z powrotem do przesiewanej próbki. Podczas przesiewania przez sito o oczkach 1,0 mm należy uważnie obejrzeć, czy zboże nie zawiera żywych szkodników.

Z przesianej próbki, za pomocą rozdzielacza, należy wydzielić próbkę od 50 do 100 g. Próbka częściowa musi zostać zważona.

Następnie należy próbkę częściową rozłożyć na stole przy użyciu pęsety lub stożkowej łopatką i oddzielić połamane ziarna, inne zboża, ziarna porośnięte, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna zniszczone przez mróz, ziarna z odbarwionym zarodkiem, ziarna dotknięte czernią zbożową, obce nasiona, sporysz, uszkodzone ziarna, ziarna zaśniecone, plewy oraz żywe szkodniki i martwe owady.

Jeśli próbka częściowa zawiera ziarna niewymłócone należy je ręcznie wyłuskać, powstałe w ten sposób plewy są uznawane za należące do grupy ‘plewy’. Kamyki, piasek i fragmenty słomy są uznawane za elementy obce.

Próbka częściowa jest przesiewana przez 30 sekund przez sito o szczelinach 2,0 mm dla pszenicy konsumpcyjnej, 1,8 mm dla żyta, 2,2 mm dla jęczmienia. Składniki, które przechodzą przez takie sito są uznawane za ziarna poślednie. Ziarna uszkodzone przez mróz i ziarna niedojrzałe (zielone) należą do grupy ziarna poślednie.

2. Uśredniona próbka 500 g w przypadku kukurydzy jest potrząsana przez 30 sekund na sicie o oczkach 1,0 mm. Należy sprawdzić obecność żywych szkodników i martwych owadów.

Wykorzystując pęsetę lub stożkową łopatkę należy oddzielić elementy zatrzymane przez sito o oczkach 1,0 mm: kamyki, piasek, fragmenty słomy i inne obce elementy.

Należy dodać obce elementy poprzednio oddzielone do elementów, które zostały przesiane przez sito o szczelinach 1,0 i zważyć łącznie.

Używając rozdzielacza, z próbki ogólnej przesianej przez sito należy przygotować próbkę częściową od 100 do 200 g dla kukurydzy. Następnie rozłożyć ją cienką warstwą na stole i przy użyciu pęsety lub stożkowej łopatki, wyodrębnić części innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, przez mróz, ziarna porośnięte, obce nasiona, uszkodzone ziarna, plewy, żywe szkodniki i martwe owady.

Następnie należy przesiać tę próbkę przez sito o okrągłych otworach 4,5 mm dla kukurydzy. Elementy, które przechodzą przez powyższe sito są uznawane za połamane ziarna.

3. Grupy składników innych niż podstawowe zboża o prawidłowej jakości, określone metodą opisaną w punktach 1 i 2 muszą być zważone bardzo starannie z dokładnością do 0,01 g i należy obliczyć ich zawartość procentową w stosunku do próbki uśrednionej. Dokładne dane wpisywane do sprawozdania z wykonania analizy muszą być obliczone z dokładnością do 0,1%. Należy sprawdzić obecność żywych szkodników.

Z reguły wykonuje się dwie analizy dla każdej próbki. Wyniki analiz nie mogą się różnić o więcej niż 10% w odniesieniu do całości badań.

4. Do opisanego czynności opisanych w punktach 1, 2 i 3 wykorzystywana jest następująca aparatura:

- a) rozdzielacz do próbek, np. stożkowy lub szczelinowy,
- b) waga laboratoryjna lub waga techniczna,

c) sita o otworach szczelinowych 1,0 mm, 1,8 mm, 2,0 mm, 2,2 mm i 3,5 mm i sita o okrągłych otworach 1,8 mm i 4,5 mm. Sita mogą być zakładane na stół wibracyjny.

STANDARDOWA METODA OZNACZANIA WILGOTNOŚCI

1. Zasada

Produkt jest suszony w temperaturze 130 do 133°C w normalnym ciśnieniu atmosferycznym przez okres czasu odpowiedni do wielkości cząsteczek.

2. Zakres

Metodę suszenia stosuje się do zbóż rozdrobnionych na cząsteczki, z których przynajmniej 50 % przechodzi przez sito o okrągłych otworach 0,5 mm i nie pozostaje więcej niż 10% na sicie o okrągłych otworach 1,0 mm. Metodę tą stosuje się również do mąki.

3. Aparatura

Waga laboratoryjna.

Rozdrabniacz zrobiony z materiału nie absorbującego wilgoci, łatwy do czyszczenia, pozwalający na szybkie i równomierne rozdrobnienie bez przegrzania, ograniczający kontakt z zewnętrznym powietrzem do minimum i spełniający kryteria wymienione w punkcie 2 (np. rozdrabniacz stożkowy).

Naczynie zrobione z nie korodującego metalu lub ze szkła, zaopatrzone w ściśle dopasowane wieko: z powierzchnią roboczą pozwalającą na rozprowadzenie próbki rzędu 0,3 g na cm².

Elektrycznie ogrzewana suszarka izotermiczna, nastawiona na temperaturę 130 do 133°C⁽¹⁾ o odpowiednim wentylowaniu⁽²⁾.

Eksykator z metalową lub, w przypadku braku metalowej, porcelanową płytą (grubą i perforowaną), zawierający odpowiedni środek osuszający.

4. Procedura

Suszenie

Zważyć z dokładnością do 1 mg ilość nieco większą niż 5 g rozdrobnionego ziarna zboża drobnoziarnistych lub 8 g rozdrobnionej kukurydzy w naczyniu. Umieścić naczynie w suszarce nastawionej na temperaturę 130 do 133°C. Powinno być to wykonane jak najszybciej, żeby uniknąć zbyt dużego spadku temperatury. Pozostawić drobnoziarniste zboża do wyschnięcia przez dwie godziny a kukurydzę przez cztery godziny od momentu ponownego osiągnięcia temperatury 130 do 133°C przez suszarkę. Wyjąć naczynie z suszarki, szybko nałożyć wieczko, pozostawić do wystygnięcia przez 30 do 45 minut w eksykatorze i zważyć (z dokładnością 1 mg).

5. Metoda obliczania oraz wzory

E = początkowa masa testowanej próbki, w gramach

M = masa testowanej próbki po przygotowaniu, w gramach

M' = masa próbki po rozdrobnieniu, w gramach

m = masa wysuszonej próbki, w gramach

Wilgotność wyrażona jako procent produktu jest równa:

- bez wcześniejszego kondycjonowania $(E - m) \times 100/E$,
- z wcześniejszym kondycjonowaniem $((M' - m)M/M' + E - M) \times 100/E = 100 (1 - Mm/EM')$

Test należy przeprowadzić przynajmniej dwa razy.

6. Powtarzalność

Różnica pomiędzy wartościami otrzymanymi z dwóch badań przeprowadzonych jednocześnie lub w bezpośrednim następstwie przez tego samego laboranta nie może przekraczać 0,15 g wilgotności na 100g próbki. W przeciwnym razie badanie należy powtórzyć.

⁽¹⁾Temperatura suszenia wewnątrz suszarki

⁽²⁾Suszarka powinna posiadać zdolność suszenia pozwalającą jej, w przypadku nastawienia na temperaturę 130 do 133°C, na osiągnięcie tej temperatury w czasie krótszym niż 45 minut po jednoczesnym załadowaniu maksymalną ilością próbek.

Charakterystyka wentylacji powinna być taka, by, po wysuszeniu drobnoziarnistych zbóż (pszenica zwyczajna, pszenica durum, żyto, jęczmień i sorgo) w ciągu dwóch godzin, a kukurydzy w ciągu czterech godzin, wyniki wszystkich testów dla grysików lub kukurydzy, wykazywały różnicę niższą niż 0,15% w stosunku do wyników otrzymanych po 3 godzinach suszenia dla zbóż drobnoziarnistych i po 5 godzinach dla kukurydzy.

METODA OZNACZANIA KLEISTOŚCI CIASTA OTRZYMANEGO Z PSZENICY ZWYCZAJNEJ

1. Tytuł

Metoda przeprowadzania próbnego wypieku laboratoryjnego dla mąki pszennej.

2. Zakres

Metodę stosuje się do mąki, uzyskanej w przemiale laboratoryjnym z ziarna pszenicy do wypieku chleba fermentującego na drożdżach.

3. Zasada

Ciasto jest sporządzane z mąki, wody, drożdży, soli i cukru w specjalnej miesiarce. Po wydzieleniu i uformowaniu kęsów, ciasto pozostawia się na 30 minut; następnie formuje się bochenki, umieszcza je na formach do pieczenia i wypieka po końcowej fermentacji o określonej długości. Obserwuje się właściwości technologiczne ciasta. Bochenki są oceniane po ich wielkości i wysokości.

4. Składniki

4.1. Drożdże

Suche aktywne drożdże typu *Saccharomyces cerevisiae* DHW-Hamburg-Wansbeck lub produkty posiadające te same właściwości.

4.2. Woda wodociągowa

4.3. Roztwór słodko –słony kwasu askorbinowego

Rozpuścić $30 \pm 0,5$ g chlorku sodu (jakości handlowej), $30 \pm 0,5$ g sacharozy (jakości handlowej) oraz $0,040 \pm 0,001$ g kwasu askorbinowego w $800 \pm 0,5$ g wody. Każdego dnia należy przygotować świeży roztwór.

4.4. Roztwór cukru

Rozpuścić $5 \pm 0,1$ g sacharozy (jakości handlowej) w 95 ± 1 g wody. Każdego dnia należy przygotować świeży roztwór.

4.5 Mąka słodowa (wykazująca aktywność enzymatyczną)

Jakość handlowa.

5. Sprzęt i aparatura

5.1. Piekarnia laboratoryjna

Z regulowaną temperaturą od 22 do 25 ° C.

5.2 Lodówka

Do utrzymywania temperatury 4 ± 2 ° C.

5.3 Waga

O maksymalnym ładunku 2 kg i dokładności do 2 g.

5.4 Waga

O maksymalnym ładunku 0,5 kg i dokładności do 0.1 g.

5.5 Waga analityczna

O dokładności $0,1 \times 10^{-3}$ g.

5.6 Miesiarka

Stephen UMTA 10 z ramieniem mieszającym model "Detmold" (Stephen Soehne GmbH) lub podobny sprzęt o tych samych cechach.

5.7 Komora fermentacyjna

Z regulowaną temperaturą 30 ± 1 °C.

5.8 Otwarte, plastikowe pudełka

Zrobione z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex) o wymiarach wewnątrz 25 x 25 x 15 cm (wysokość), o grubości ścianek $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.9 Kwadratowe, plastikowe płytki

Zrobione z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex) o wymiarach przynajmniej 30 x 30 cm i grubości $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.10 Urządzenie do formowania kęsów ciasta

Urządzenie do formowania kęsów ciasta (Brabander OHG) lub podobny sprzęt o tych samych charakterystykach.

6. Pobieranie próbek

Według normy ICC nr 101.

7. Procedura

7.1. Oznaczanie wodochłonności

według normy ICC nr 115/1.

7.2. Oznaczanie dodatku mąki słodowej

Oznaczyć 'liczbę opadania' mąki zgodnie z normą ISO 3093-1982. Jeśli 'liczba opadania' jest wyższa niż 250, określić ilość dodawanej mąki słodowej odpowiednią do otrzymania liczby opadania zawartej w przedziale 200 – 250 poprzez wymieszanie mąki z proporcjonalnie zwiększoną ilością mąki słodowej (4.5). Jeśli 'liczba opadania' jest niższa niż 250 nie dodaje się mąki słodowej.

7.3 Uaktywnianie suchych drożdży

Wyrównać temperaturę roztworu cukru (4.4) do 35 ± 1 ° C. Wsypać drożdże w stosunku wagowym 1:4 do ciepłego roztworu cukru. Nie wstrząsać. Można lekko zamieszać w razie konieczności.

Pozostawić na 10 ± 1 minutę, później wstrząsać do uzyskania jednolitej zawiesiny. Należy wykorzystać zawiesinę w ciągu 10 minut.

7.4 Sporządzanie ciasta

Zważyć, z dokładnością do 2g, $10y/3$ g mąki (odpowiadającej 1 kg mąki o 14% wilgotności), gdzie 'y' jest ilością mąki użytej do testu w farynografie (patrz norma ICC Nr 115, klauzula 9.1). Zważyć, z dokładnością do 0,2 g, ilość mąki słodowej potrzebnej do uzyskania liczby opadania w granicach 200 – 250 (7.2).

Zważyć 430 ± 5 g roztworu słodko-słonego kwasu askorbinowego (4.3) i dodać wodę o całkowitej masie $(x-9) 10y/3$ g (patrz 10.2) w, gdzie 'x' jest ilością wody wykorzystanej w teście w farynografie (patrz norma ICC Nr 115, klauzula 9.1). Ta całkowita masa (zazwyczaj pomiędzy 450 i 650 g) musi być wykorzystana z dokładnością do 1,5 g.

Zważyć 90 ± 1 g zawiesiny drożdży (7.3).

Zanotować całkowitą masę ciasta (P), która jest sumą mas mąki, roztworu słodko-słonego kwasu askorbinowego z wodą, zawiesiny drożdży oraz mąki słodowej.

7.5 Miesienie

Przed rozpoczęciem, ustawić miesiarkę na temperaturę 27 ± 1 ° C przy zastosowaniu odpowiedniej ilości wody o odpowiedniej temperaturze. Umieścić składniki ciasta w miesiarce umieścić mąkę słodową na wierzchu.

Uruchomić miesiarkę (prędkość 1, 1 400 obrotów/minutę) na okres 60 sekund. 20 sekund po rozpoczęciu mieszania przekręcić dwukrotnie skrobaczkę przytwierdzoną do pokrywy zbiornika mieszającego.

Zmierzyć temperaturę ciasta. Jeśli jest ona wyższa od 26 do 28 ° C należy odrzucić to ciasto i sporządzić nowe dostosowując temperatury składników.

Określić cechy ciasta przy użyciu jednego z poniższych określeń:

1. Nie kleiste i przydatne do obróbki mechanicznej
lub

2. Kleiste nieprzydatne do obróbki mechanicznej.

Żeby zakwalifikować się do kategorii ‘nie kleiste i przydatne do obróbki mechanicznej’ ciasto pod koniec miesienia powinno tworzyć spójną masę, która praktycznie nie przylepia się do ścianek naczynia i mieszadła. Powinno być możliwe wyjęcie ciasta ręką jednym ruchem bez znacznej utraty ciasta przy wyjmowaniu.

7.6 Dzielenie i formowanie kęsów ciasta

Zważyć, z dokładnością do 2g, trzy części ciasta według wzoru:

$p = 0,25$, gdzie:

p = masa 1 kęsa ciasta po podziale

P = masa całkowita ciasta.

Natychmiast uformować kęsy przez 15 sekund w urządzeniu do formowania kęsów (5.10) i umieścić je na 30 ± 2 minuty na kwadratowych plastikowych płytkach (5.9), przykrytych odwróconymi plastikowymi pudełkami (5.8) w komorze fermentacyjnej (5.7).

Nie używać aromatów.

7.7 Formowanie

Włożyć kęsy ciasta pozostawione na plastikowych płytkach, przykryte odwróconymi pudełkami plastikowymi, na 15 sekund do urządzenia do formowania kęsów. Nie zdejmować pokrywy z kawałka ciasta aż tuż przed umieszczeniem w urządzeniu do formowania kęsów. Zanotować właściwości ciasta przy użyciu jednego z poniższych określeń:

- Nie kleiste i przydatne do obróbki mechanicznej
lub

- Kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej.

Żeby zakwalifikować ciasto jako ‘nie kleiste i przydatne do obróbki mechanicznej’ ciasto powinno praktycznie lub wcale nie przylepiać się do ścianek naczynia w ten sposób, swobodnie obracać się wokół własnej osi i formować regularne kulki w trakcie pracy urządzenia. Na koniec obracania ciasto nie powinno przy zdjętej pokrywie przyklejać się do ścianek naczynia urządzenia do formowania kęsów.

8. Protokół badania

Sprawozdanie z przeprowadzonego badania powinno zawierać:

- Określenie właściwości ciasta pod koniec miesienia i formowania kęsów,
- ‘liczbę opadania’ mąki bez dodanej mąki słodowej,
- wszelkie zaobserwowane anomalie.

Powinno ono ponadto zawierać:

- zastosowaną metodę,
- wszelkie dane do identyfikacji próbki.

9. Ogólne uwagi

9.1 Wzór do obliczania ilości ciasta jest oparty na następujących założeniach:

Dodanie x ml wody odpowiadającej 300 g mąki o wilgotności 14 % zapewnia uzyskanie wymaganej konsystencji. Tak jak w przypadku próbnego wypieku, wykorzystuje się 1 kg mąki (o wilgotności 14%), gdzie x wynika z ilości 300g mąki, w próbnym wypieku x dzielone jest na trzy i mnożone przez 10g potrzebnej wody, stąd $10 \cdot x/3$ g. 430 g roztworu słodko-słonego kwasu askorbinowego zawiera 15 g soli i 15 g cukru. Roztwór ten jest włączony do płynnego ciasta. Więc żeby dodać $10 \cdot x/3$ g wody do ciasta, należy dodać $(10 \cdot x/3 + 30)$ g ciasta

płynnego złożonego z 430 g roztworu słodko-słonego kwasu askorbinowego i dodatkowej ilości wody.

Mimo iż część wody dodana z zawiesiną drożdży jest wchłaniana przez drożdże, zawiesina również zawiera 'wolną' wodę. Przyjmuje się, że 90 g drożdży zawiera 60 g 'wolnej' wody. Ilość płynnego ciasta musi być skorygowana o te 60 g 'wolnej' wody w zawieszynie drożdży, stąd $10 \times \frac{x}{3}$ plus 30 minus 60 g. Po uporządkowaniu otrzymuje się: $(10 \times \frac{x}{3} + 30) - 60 = 10 \times \frac{x}{3} - 30 = (\frac{x}{3} - 3) 10 = (\frac{x}{3} - 9) 10/3$, czyli wzór podany w 7.5. Jeśli np. dodatkowa woda x z testu w farynografie wyniosła 165 ml, ta wartość musi być wprowadzona do wzoru na miejsce x , tak więc do 430 g roztworu słodko-słonego kwasu askorbinowego należy dodać wodę do uzyskania masy całkowitej:

$$(165-9) 10/3 = 156 \times 10/3 = 520 \text{ g.}$$

9.2 Metody nie stosuje się bezpośrednio do pszenicy. Procedura jaką należy zastosować dla określenia właściwości wypiekowych pszenicy jest następująca:

Oczyścić pszenicę, określić jej wilgotność. Jeśli wilgotność mieści się w granicach 15,0% do 16,0% nie należy poddawać pszenicy żadnym zabiegom. Jeśli wilgotność wykracza poza powyższe granice należy doprowadzić wilgotność do $15,5 \pm 0,5$ % przynajmniej na trzy godziny przed przemiałem.

Zmleć pszenicę na mąkę przy użyciu młynka laboratoryjnego Buehler MLU 202 lub młynka Brabender Quadrumat Senior lub innego urządzenia o takich samych właściwościach.

Wybrać program przemiału, który zapewnia uzyskanie mąki o wyciągu 72% przy zawartości popiołu 0,50 do 0,60 % suchej masy (% s.m.).

Określ zawartość popiołu w mące zgodnie z załącznikiem nr I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 (Dz. UWE L 147, 30.06.1995, str. 7) i wilgotność zgodnie z niniejszym Rozporządzeniem. Oblicz wyciąg mąki według wzoru:

$$E = (((100 - f)(100 - w) W) \times 100\%,$$

gdzie:

E = wyciąg mąki

f = wilgotność mąki

w = wilgotność pszenicy

F = masa mąki otrzymanej przy wilgotności f

W = masa pszenicy zmielonej przy wilgotności w.

Uwaga: Informacje dotyczące składników i sprzętu do wykorzystania przy wykonywaniu badania są opublikowane w Dokumencie T 77/300 z dnia 30 marca 1977 Instytutu Voor Graan, Meel en Brood, TNO – Postbus 15, Wageningen, Netherlands.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 120 ust. 5 projektu ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych. Wprowadzone parametry jakościowe wynikają ze zobowiązań strony polskiej odnośnie dostosowania polskiego ustawodawstwa do rozwiązań funkcjonujących w tym zakresie w Unii Europejskiej. Dotyczy to Rozporządzenia Rady nr 824/2000/WE z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiającego procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalającego metody oznaczania jakości zbóż.

Wymagania jakościowe jakie musi spełniać zboże kupowane w ramach interwencji zabezpieczają Agencję Interwencyjną przed podażą zboża niskiej jakości. Ma to duże znaczenie ze względu na bezpieczeństwo jego przechowywania a następnie możliwość jego zbytu tak na rynku Wspólnoty jak i krajów trzecich.

projekt

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia

w sprawie zwiększania i obniżania ceny płaconej oferentowi, odnoszącej się do standardowej jakości zboża.

Na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U. Nr, poz) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Jeżeli wilgotność zbóż zaoferowanych do interwencji jest niższa niż 14%, stosuje się zwiększenie ceny według stawek określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia.
2. Jeżeli wilgotność zbóż zaoferowanych do interwencji jest wyższa niż 14% stosuje się obecnie obniżkę ceny według stawek określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 2.

Jeżeli ciężar właściwy pszenicy zwyczajnej i jęczmienia zaoferowanych do interwencji różni się od ciężaru 76 kg/hl i 64 kg/hl odpowiednio, stosuje się obniżkę ceny według stawek określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 3.

Jeżeli odsetek połamanych ziaren przekracza 3% dla pszenicy konsumpcyjnej, żyta i jęczmienia i 4% dla kukurydzy, stosuje się obniżkę ceny o 0,05 EURO na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego.

§ 4.

Jeżeli odsetek zanieczyszczeń ziarna przekracza 3% dla żyta, 4% dla kukurydzy i 5% dla pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosuje się obniżkę ceny o 0,05 EURO na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego.

§ 5.

Jeżeli odsetek skiełkowanego ziarna przekracza 2,5% stosuje się obniżkę ceny o 0,05 EURO na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego.

§ 6.

Jeżeli odsetek różnych innych zanieczyszczeń (Schwarzbesatz) przekracza 0,5% dla pszenicy, jęczmienia, kukurydzy stosuje się obniżkę ceny o 0,1 EURO na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego.

§ 7.

Jeżeli zawartość białka w pszenicy zwyczajnej jest niższa niż 11,5% stosuje się redukcję według stawek określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i
Rozwoju Wsi

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia(poz.....)

Załącznik nr 1

Zwiększenie ceny w zależności od wilgotności zboża	
Wilgotność (w %)	Zwiększenie ceny (EURO/t)
13,4	0,1
13,3	0,2
13,2	0,3
13,1	0,4
13,0	0,5
12,9	0,6
12,8	0,7
12,7	0,8
12,6	0,9
12,5	1,0
12,4	1,1
12,3	1,2
12,2	1,3
12,1	1,4
12,0	1,5
11,9	1,6
11,8	1,7
11,7	1,8
11,6	1,9
11,5	2,0
11,4	2,1
11,3	2,2
11,2	2,3
11,1	2,4
11,0	2,5
10,9	2,6
10,8	2,7
10,7	2,8
10,6	2,9
10,5	3,0
10,4	3,1
10,3	3,2
10,2	3,3
10,1	3,4
10,0	3,5

Załącznik nr 2

Obniżka ceny w zależności od wilgotności zboża

Wilgotność (w %)	Zwiększenie ceny (EURO/t)
14,5	1,0
14,4	0,8
14,3	0,6
14,2	0,4
14,1	0,2

Załącznik nr 3

Obniżka ceny w zależności od ciężaru zboża w stanie zsypanym

Zboże	Ciężar właściwy (kg/hl)	Redukcja ceny (EURO/t)
Pszenica zwyczajna	mniej niż 76 do 75	0,5
	mniej niż 75 do 74	1,0
	mniej niż 74 do 73	1,5
Jęczmień	mniej niż 64,0 do 62,0	1,0

Załącznik nr 4

Obniżka ceny w zależności od zawartości białka w zbożu

Zawartość białka ⁽¹⁾ (N x 5,7)	Rok gospodarczy 2000/01	Rok gospodarczy 2001/02	Rok gospodarczy 2002/03
mniej niż 11,5 do 11,0	1,5	2,0	2,5
mniej niż 11,0 do 10,5	3,0	4,0	5
mniej niż 11,5 do 10,3	5,0	5,0	
mniej niż 10,3 do 10,0	5,0		

(1) w % suchej masy

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 128 ust. 4 projektu ustawy z dnia o regulacji rynków mleka i przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych. Wprowadzone zwiększanie i obniżanie ceny płaconej oferentowi, odnoszącej się do ceny standardowej zboża wynika ze zobowiązań strony polskiej odnośnie dostosowania polskiego ustawodawstwa do rozwiązań funkcjonujących w tym zakresie w Unii Europejskiej. Dotyczy to Rozporządzenia Rady nr 824/2000/WE z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiającego procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalającego metody oznaczania jakości zbóż.

W celu naliczenia ceny za oferowane zboże na odpowiednim poziomie konieczne jest określenie wskaźników dostosowujących poziom ceny do jakości ziarna.

R O Z P O R Z A D Z E N I E
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia

w sprawie szczegółowych zasad udzielania dopłat do odlogowania gruntów, wykorzystywanych do produkcji roślin lub ich części, stanowiących surowce do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

Na podstawie art. 110 ust. 4 ustawy z dnia o regulacji rynków mleka, przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych (Dz. U Nr poz.) zarządza się, co następuje.

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz roślin lub ich części, które mogą być surowcami do wytwarzania produktów nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta:
 - a) podlegających obowiązkowi zawarcia umowy kontraktacji,
 - b) nie podlegających obowiązkowi zawarcia umowy kontraktacji,
- 2) produkty finalne, które mogą być wytworzone z surowców, o których mowa w pkt 1.
- 3) warunki zbywania surowców o których mowa w pkt 1.
- 4) warunki, które powinien spełniać podmiot skupujący lub przetwarzający surowce, o których mowa w pkt 1.

§ 2.

Rośliny lub ich części, które mogą być surowcami do wytwarzania produktów nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta określa załącznik nr 1 do rozporządzenia:

- a) podlegających obowiązkowi zawarcia umowy kontraktacji,
- b) nie podlegających obowiązkowi zawarcia umowy kontraktacji.

2
§ 3.

Produkty finalne, które mogą być wytworzone z surowców, o których mowa w pkt 1, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4.

1. Produkcja surowców, o których mowa w § 2 pkt a, objęta jest umową kontraktacji zawartą pomiędzy producentem a podmiotem skupującym lub przetwarzającym.
2. Umowa kontraktacji, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) nazwisko, imię i adres stron zawierających umowę,
 - 2) PESEL - w przypadku osób fizycznych,
 - 3) NIP - w przypadku osób prawnych lub osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą,
 - 4) okres, na który umowa została zawarta,
 - 5) gatunek i areal obsiany roślinami, których wykaz określa załącznik nr 1 do rozporządzenia,
 - 6) przewidywana ilość surowców według gatunków,
 - 7) planowane główne zastosowanie surowca.
3. Surowce, o których mowa w § 2, należy przerobić na jeden lub więcej produktów finalnych wymienionych w § 3, do dnia 31 lipca drugiego roku następującego po zbiorach.

§ 5.

Produkcja surowców, o których mowa w § 2 pkt b, odbywa się po złożeniu pisemnego zobowiązania o wykorzystaniu surowców do wytwarzania produktów finalnych, wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 6.

Podmiot skupujący lub przetwarzający surowce, o których mowa w art. 2, zobowiązany jest do:

- 1) przejęcia całej dostawy surowców dostarczonej przez producenta,

- 2) złożenia kopii umowy kupna-sprzedaży do oddziału terenowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa ,
- 3) złożenia kaucji gotówkowej stanowiącej iloczyn 250 EURO i powierzchni gruntów przeznaczonych do odłogowania w terminie do dnia złożenia wniosku o wypłatę dopłaty do odłogowania, o której mowa w art. 112 ust. 2 ustawy o regulacji rynków mleka, przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych,
- 4) kaucja, o której mowa w pkt 3, podlega zwrotowi po dokonaniu dostawy surowca do pierwszego przetwórcy,
- 5) przekazania następujących informacji terenowemu oddziałowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w terminie 40 dni roboczych od daty dostarczenia surowców:
 - a) nazwisk i adresów dostawców surowców,
 - b) ilości i rodzajów dostarczonych surowców,
 - c) daty dostawy,
- 6) przechowywania dokumentacji dotyczącej realizacji umowy kontraktacji.

§ 7.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji przewidzianej w art. 110 ust. 4 ustawy z dnia.....o regulacji rynków mleka, przetworów mlecznych, mięsa oraz niektórych roślin uprawnych.

Rozporządzenie określa rośliny lub ich części, które mogą być surowcami do wytwarzania produktów nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta a uprawa których podlega, bądź nie podlega obowiązkowi zawarcia umowy kontraktacyjnej. Określa produkty finalne, które mogą być wytworzone z tych surowców oraz określa warunki, jakie muszą być spełnione przez producentów, skupujących i przetwarzających surowce.

Wprowadzona regulacja dostosowuje polskie ustawodawstwo do obowiązującego w Unii Europejskiej Rozporządzenia Komisji nr 2461/1999 z dnia 19 listopada ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady nr 1251/99 w odniesieniu do wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców roślinnych.

**Tabela zbieżności ustawy
regulującej rynek zbóż**

Art. projektu	Treść artykułu	Rozporządzenie UE, art.	Uwagi
Art. 105	<p>1. Producentom rolnym uprawiającym rośliny uprawne zwanym dalej, „producentami roślin” przysługują roczne płatności bezpośrednie jako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dopłaty do powierzchni uprawy roślin, zwane dalej “dopłatami do uprawy”, 2) dopłaty do powierzchni odłogowania gruntów, zwane dalej “dopłatami do odłogowania”. <p>2. Dopłaty, o których mowa w ust.1, przysługują producentom roślin posiadającym nieruchomości rolne zarejestrowane w systemie ewidencji gospodarstw rolnych prowadzonych przez Agencję Restrukturyzacji .</p>		
Art. 106	<p>1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, podejmuje decyzję w sprawie wypłacenia płatności bezpośrednich wymienionych w art. 105 ust. 1.</p> <p>2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.</p> <p>3. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, w razie złożenia wniosku o wypłatę płatności bezpośredniej po terminie określonym w przepisach niniejszego rozdziału, dokonuje się redukcji przysługującej płatności bezpośredniej o 1% za każdy dzień roboczy opóźnienia, z tym że jeżeli opóźnienie wynosi więcej niż 25 dni wniosek pozostawia się bez rozpoznania.</p>		
Art. 107	<p>1. Dopłata do uprawy przysługuje jeżeli :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysiane zostały rośliny określone w załączniku do ustawy, 		

	<p>2) powierzchnia działki rolnej wynosi co najmniej 0,1 ha,</p> <p>3) producent roślin uprawnych odługuje część posiadanych gruntów ornych, zgodnie z warunkami określonymi w art. 108 i 110'</p> <p>4) wysiew został dokonany w terminie do dnia 10 czerwca, z zachowaniem wymagań agrotechnicznych a rośliny uprawne, z zastrzeżeniem pkt 5, były uprawiane przynajmniej do początku okresu kwitnienia, z tym że, w przypadku roślin oleistych, białkowych oraz lnu były one uprawiane do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego dany rok gospodarczy' chyba że są one zebrane w fazie pełnej dojrzałości przed tą datą,</p> <p>5) rośliny białkowe nie były zebrane przed osiągnięciem fazy dojrzałości mleczej,</p> <p>6) do zasiewu rzepaku i rzepiku został użyty materiał siewny odmian dwuzerowych wpisanych do Wspólnotowego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Uprawnych,</p> <p>7) do zasiewu łubinu słodkiego użyto materiału siewnego zawierającego nie więcej niż 5 % ziarna gorzkiego.</p> <p>2. Dopłata do uprawy przysługuje do co najmniej 0,3 ha powierzchni upraw roślin uprawnych.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) określi metodę oznaczania zawartości ziarna gorzkiego w łubinie,</p> <p>2) może określić inne kategorie materiału siewnego rzepaku i rzepiku niż wymienione w ust. 1 pkt. 6, którego wysiew upoważnia do uzyskania dopłaty do uprawy oraz warunki tego wysiewu</p> <p>- mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy w Unii Europejskiej</p>		
art. 108.	<p>1. Obowiązek odłogowania, o którym mowa w art.107 ust. 1 pkt. 3, nie dotyczy producentów roślin uprawnych, którzy ubiegają się o dopłaty do uprawy o powierzchni mniejszej niż potrzebną do wyprodukowania 92 ton zbóż, wyliczonej z uwzględnieniem plonu ustanowionego dla Rzeczypospolitej Polskiej w przepisach Unii Europejskiej zwanego dalej "plonem referencyjnym".</p>		

	<p>2. Powierzchnię gruntów przeznaczonych do obowiązkowego odłogowania wlicza się jako procent powierzchni gruntów, na które producent ubiega się o dopłatę do uprawy oraz gruntów odłogowanych, o których mowa w ust 3.</p> <p>3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia procent gruntów przeznaczonych do obowiązkowego odłogowania, mając na względzie zasady obowiązujące w tym zakresie w Unii Europejskiej.</p>		
art.109.	Producent roślin uprawnych może przeznaczyć do dobrowolnego odłogowania do 10 % powierzchni gruntów, na które złożono wnioski o dopłatę do uprawy.		
art. 110	<p>1. Dopłata do odłogowania przysługuje, jeżeli spełnione zostały warunki do uzyskania dopłaty do uprawy określone w art. 107 ust. 1 pkt. 1 i 2 oraz pkt. 4 –7, a ponadto jeżeli do odłogowania przeznaczone zostały działki gruntów:</p> <p>1) które w poprzednich latach były przeznaczone pod uprawy lub odłogowane zgodnie z ustawą,</p> <p>2) o powierzchni co najmniej 0,3 ha i szerokości 20 m, z wyjątkiem działek:</p> <p>a) o mniejszej powierzchni ze stałymi granicami, w szczególności takimi jak mury, żywopłoty lub ciek wodne,</p> <p>b) węższych niż 20 m - w regionach, w których takie działki tradycyjnie występują,</p> <p>c) o szerokości co najmniej 10 m, usytuowanych wzdłuż stałych cieków wodnych lub jezior,</p> <p>3) z zastrzeżeniem ust 2 i 3, są odłogowane co najmniej od dnia 15 stycznia do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego i utrzymywane w sposób umożliwiający podjęcie na nich produkcji rolnej po zakończeniu odłogowania albo są wykorzystywane wyłącznie:</p>		

	<p>a) do produkcji roślin lub ich części stanowiących surowce do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, lub</p> <p>b) do prowadzenia działalności zarobkowej nie wpływającej niekorzystnie na uprawę roślin na tych gruntach w latach następnych lub na sąsiednie uprawy.</p> <p>2. Producent roślin uprawnych może dokonać wysiewu roślin uprawnych na gruntach odłogowanych od dnia 15 lipca, jeżeli zbiory tych roślin nastąpią w roku przyszłym.</p> <p>3. Grunty odłogowane mogą być obsiane roślinami tworzącymi zieloną okrywę, z tym że rośliny te nie mogą być:</p> <ol style="list-style-type: none">1) uprawiane z przeznaczeniem na produkcję nasion,2) przeznaczone na cele związane z produkcją rolną przed dniem 31 sierpnia,3) zebrane przed dniem 15 stycznia w roku następnym w celu ich sprzedaży. <p>4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady udzielania dopłat do odłogowania, w przypadku wykorzystania gruntów w sposób określony w ust. 1 pkt. 3 lit. a), a w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wykaz roślin lub ich części, które mogą być surowcami do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta,2) produkty finalne, które mogą być wytworzone z surowców, o których mowa w pkt. 1,3) warunki zbywania surowców, o których mowa w pkt. 1,4) warunki, które powinien spełniać podmiot skupujący lub przetwarzający surowce, o których mowa w pkt. 1		
--	---	--	--

	- mając na względzie zasady obowiązujące w tym zakresie w Unii Europejskiej.		
Art. 111	1. Producenci roślin mogą otrzymać dopłatę do odłogowania w ramach wieloletniego odłogowania gruntów na okres do 5 lat. 2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady przyznawania dopłat do odłogowania, o którym mowa w ust.1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.		
art. 112	1. Dopłata do uprawy przysługuje producentowi roślin w wysokości stanowiącej iloczyn kwoty bazowej, plonu referencyjnego i powierzchni jego gruntów pod uprawą roślin uprawnych. 2. Dopłata do odłogowania przysługuje producentowi roślin w wysokości stanowiącej iloczyn kwoty bazowej, plonu referencyjnego i powierzchni odłogowanych przez niego gruntów. 3. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi wysokość kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy w Unii Europejskiej.		

Art. 113	<p>1. Wypłat dopłat do uprawy i dopłat do odłogowania dokonuje się na wniosek producenta roślin, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji.</p> <p>2. Wniosek o wypłatę dopłat do uprawy i dopłat do odłogowania powinien być złożony do dnia 15 maja roku gospodarczego poprzedzającego rok gospodarczy, za który przysługuje dopłata.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie producenta roślin, 2) oznaczenie gospodarstwa rolnego w systemie ewidencji, o którym mowa w art. 105 ust. 2, 3) powierzchnię gospodarstwa rolnego producenta roślin z podaniem numerów ewidencyjnych działek wchodzących w skład jego gospodarstwa, 4) dane umożliwiające identyfikację działek rolnych i gruntów odłogowanych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego producenta roślin, a w szczególności ich: <ol style="list-style-type: none"> a) powierzchnię z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, b) lokalizację, c) sposób wykorzystywania. <p>4. W danym roku gospodarczym w odniesieniu do jednej działki rolnej lub gruntu odłogowanego może być złożony tylko jeden wniosek o dopłatę do uprawy lub dopłatę do odłogowania.</p>		
Art. 114	<p>1. Jeżeli suma powierzchni gruntów podanych we wnioskach producentów roślin o wypłatę dopłat do odłogowania oraz powierzchni paszowej, o której mowa w art. 65, przekracza w skali kraju powierzchnię bazową ustaloną przez właściwe władze Unii Europejskiej, Agencja Restrukturyzacji dokonuje proporcjonalnej redukcji powierzchni podanej we wniosku każdego producenta roślin.</p> <p>2. Przy ustalania sumy powierzchni, o której mowa w ust.1, nie uwzględnia się powierzchni podanych we wnioskach, które zostały pozostawione bez rozpoznania.</p>		
Art. 115	Wypłata dopłaty do uprawy i dopłaty do odłogowania za dany rok		

	gospodarczy następuje w okresie od dnia 16 listopada do dnia 31 stycznia roku gospodarczego, za który przysługuje dopłata, z tym że w przypadku odłogowania, o którym mowa w art. 110 ust. 1 pkt 3 lit. a) wypłata dopłaty do odłogowania następuje w okresie od dnia 16 listopada do dnia 31 marca tego roku.		
Art. 116	<ol style="list-style-type: none"> 1. Agencja prowadzi działalność interwencyjną na rynku zbóż poprzez interwencyjny zakup i sprzedaż pszenicy zwyczajnej, żyta, jęczmienia i kukurydzy zwanych dalej „zbożami”, zebranych na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej. 2. Działalność interwencyjna Agencji prowadzona jest w oparciu o centra interwencyjne, stanowiące zespół magazynów zlokalizowanych na obszarze co najmniej jednej gminy. 3. Centra interwencyjne dla poszczególnych gatunków zbóż powinny być usytuowane w regionach o produkcji przekraczającej stale lub okresowo lokalne potrzeby lub w których istnieją niezbędne zdolności magazynowe. 4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Prezesa Agencji, określi w drodze rozporządzenia centra interwencyjne, mając na względzie, lokalizację magazynów, ich wyposażenie techniczne oraz dogodnie połączenia komunikacyjne umożliwiające przyjmowanie i wydawanie znacznych ilości zbóż. 	<p>Rozporządzenie Rady nr 1766/92 z 30.06.1992 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż. Art. 4 pkt. 1</p> <p>Nie dotyczy</p> <p>Rozporządzenie Komisji nr 2273/93 z 28 czerwca 1993 roku określające centra interwencyjne dla zbóż Art. 1</p> <p>Nie dotyczy</p>	
Art. 117	<ol style="list-style-type: none"> 1. Agencja może zawierać umowy o przechowywanie zbóż zakupywanych w ramach działań interwencyjnych wyłącznie z przedsiębiorcami prowadzącymi magazyny, których wyposażenie i stan techniczny umożliwiają sprawne przyjmowanie i wydawanie zbóż oraz przechowywanie zbóż w sposób umożliwiający zachowanie wymagań jakościowych. 2. Przedsiębiorcy, z którymi zawierane są umowy, o których mowa w ust. 1, wyłaniani są w drodze przetargów, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 4 3. Umowy o przechowywanie zbóż zawierane przez Agencję z przedsiębiorcami prowadzącymi magazyny powinny określać w szczególności: 		

	<p>1)gatunek przechowywanych zbóż,</p> <p>2)procedury przyjmowania, przechowywania i wydawania zbóż w tym ważenia i dokonywania oceny jakościowej,</p> <p>3)zasady odpowiedzialności przechowującego w razie stwierdzenia niezgodności prowadzonej dokumentacji ze stanem faktycznym, w szczególności dotyczącej ilości i jakości zboża,</p> <p>4)szczegółowe zasady sporządzania i przekazywania sprawozdań dotyczących przyjmowania, przechowywania i wydawania zboża na podstawie prowadzonej dokumentacji,</p>		
Art. 118	<p>1. Przedsiębiorca, z którym Agencja zawarła umowę o przechowywanie zbóż, obowiązany jest:</p> <p>1)prowadzić dokumentację przyjęcia, przechowywania oraz wydawania zboża,</p> <p>2)przesyłać Agencji miesięczne i roczne sprawozdania z realizacji umowy o przechowywaniu zboża.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia określi szczegółowe zasady sporządzania i przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, mając na względzie umożliwienie Agencji precyzyjne określenie miejsca i ilości przechowywanych zbóż.</p>		
Art. 119	<p>1. Agencja prowadzi listę przedsiębiorców, z którymi podpisano umowy o przechowywanie zbóż, zawierającą:</p> <p>1) oznaczenie przedsiębiorcy,</p> <p>2) rodzaj magazynu prowadzonego przez danego przedsiębiorcę, jego lokalizację i pojemność z podziałem na hale, silosy i komory przechowalnicze wraz z ich numerami identyfikacyjnymi.</p> <p>2. Do listy, o której mowa w ust. 1, dołącza się plany magazynów z oznaczeniem numerów hal, silosów i komór przechowalniczych.</p> <p>3. Agencja co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę u przedsiębiorców, z którymi zawarła umowę o przechowywaniu zbóż w zakresie realizacji umowy.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia</p>		

	określi szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 3, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.		
Art. 120	<ol style="list-style-type: none"> 1. Interwencyjny zakup zbóż dokonywany jest od dnia 1 listopada do dnia 31 maja następnego roku. 2. Agencja może dokonywać interwencyjnego zakupu zbóż jeżeli do sprzedaży została zaoferowana jednorodna partia zbóż, o masie nie mniejszej niż 80 ton. 3. Zakupem interwencyjnym objęte są zboża: <ol style="list-style-type: none"> 1) o odpowiedniej jakości, a w szczególności zdrowe, o typowym dla danego gatunku kolorze, wolne od obcych zapachów oraz wolne od żywych szkodników na każdym etapie ich rozwoju, 2) o radioaktywności nie przekraczającej dopuszczalnego poziomu określonego odrębnymi przepisami. 4. Badanie poziomu radioaktywności, o którym mowa w ust. 3 pkt. 2, przeprowadza się jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że dana partia zboża może być napromieniowana. 5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia określi szczegółowe wymagania jakościowe, jakie powinny spełniać zboża zakupywane przez Agencję oraz metody ich oceny, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej. 6. Agencja wyłania w drodze przetargu laboratoria, które będą dokonywać oceny jakości zboża zakupywanego w ramach działań interwencyjnych na podstawie dostarczonych próbek przy zastosowaniu metod, o których mowa w ust. 5 7. Wykaz laboratoriów, o których mowa w ust. 6, jest udostępniany w siedzibie Agencji i w jej oddziałach terenowych oraz w centrach interwencyjnych. 	<p>RR 1766/92, Art. 4, pkt. 2</p> <p>Rozporządzenie Komisji nr 824/2000 ustanawiające procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalające metody oznaczania jakości zbóż. Art. 1</p> <p>RK nr 824/2000, Art. 2,</p>	
Art. 121	<ol style="list-style-type: none"> 1. Oferta składana Agencji na dokonanie interwencyjnego zakupu zboża powinna zawierać w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko albo nazwę oferenta oraz miejsce jego zamieszkania albo 	RK nr 824/2000, art. 4, pkt. 1	

	<p>siedzibę,</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) gatunek zboża oferowanego do interwencyjnego zakupu, 3) oznaczenie miejsca przechowywania oferowanego zboża, 4) wielkość oferowanej partii zboża, parametry jakościowe zboża dotyczące wilgotności, gęstości w stanie zsypanym, poziomu zanieczyszczeń i zdrowotności oraz rok zbioru, 5) oznaczenie centrum interwencyjnego, do którego oferent zamierza dostarczyć zboże. <p>2. Do oferty, o której mowa w ust. 1, należy dołączyć oświadczenie oferenta, że zboże zostało zebrane na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej.</p> <p>3. Ofertę, o której mowa w ust. 1, należy złożyć na formularzu wydanym przez Agencję lub za jej zgodą w innej pisemnej formie.</p> <p>4. Zgodę, o której mowa w ust. 3, Agencja może uzależnić od złożenia w terminie późniejszym wypełnionego formularza.</p>		
Art. 122	<ol style="list-style-type: none"> 1. Agencja odrzuca ofertę jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> 1) nie zostały spełnione warunki określone w art. 121 ust. 1-3, 2) wynika z niej, że nie zostaną spełnione warunki określone w ustawie, dotyczące w szczególności minimalnej wielkości partii zboża oraz jego jakości. 2. Agencja informuje oferenta o odrzuceniu oferty w terminie 5 dni roboczych od dnia jej otrzymania. 3. Przyjmując ofertę Agencja, z zastrzeżeniem ust. 4, niezwłocznie wskazuje oferentowi magazyn, do którego ma być dostarczone zboże oraz określa harmonogram dostaw. 4. Za zgodą oferenta i przedsiębiorcy prowadzącego magazyn, w którym oferent przechowuje zboża w dniu składania oferty, Agencja może przechowywać zboże w tym magazynie. 5. Harmonogram dostaw zbóż może być zmieniony na wniosek oferenta lub przedsiębiorcy prowadzącego magazyn. 6. Ostatnia dostawa zboża może być zrealizowana najpóźniej na koniec 	RK nr 824/2000, Art. 4, pkt. 2 i 3	

	<p>czwartego miesiąca upływającego po miesiącu w którym została złożona oferta, nie później jednak niż do dnia 31 lipca.</p> <p>7. Po przyjęciu oferty nie można zmienić miejsca przechowywania zboża bez zgody Agencji.</p>		
Art. 123	<p>1. Warunkiem przyjęcia zboża do magazynu jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pobranie próbki z dostarczonego zboża do oceny jakości, 2) dokonanie wstępnej oceny jakości zboża, 3) zważenie zboża. <p>2. Ważenia zboża i pobrania próbek dokonuje pracownik Agencji lub inna osoba upoważniona przez Agencję w obecności oferenta lub osoby przez niego upoważnionej.</p> <p>3. Osobą upoważnioną przez Agencję może być w szczególności osoba będąca kierownikiem magazynu, do którego jest dostarczane zboże.</p>	RK nr 824/2000, Art. 5	
Art. 124	<ol style="list-style-type: none"> 1. Z każdej dostawy pobiera się jedną próbkę, nie mniej jednak niż jedną na 60 ton. 2. Każdą pobraną próbkę dzieli się na trzy próbki, z których jedną otrzymuje oferent. 3. Po pobraniu próbek przedsiębiorca prowadzący magazyn dokonuje wstępnej oceny jakości zboża. 4. Wstępna ocena jakości zboża obejmuje co najmniej ocenę koloru, zapachu, obecności żywych szkodników, wilgotność, temperaturę i gęstość w stanie zsypanym. 5. Jeżeli w wyniku oceny ustalono, że zboże nie spełnia wymagań jakościowych przedsiębiorca prowadzący magazyn odmawia przyjęcia zboża do magazynu. 6. W razie odmowy przyjęcia zboża do magazynu oferent może niezwłocznie, na formularzu wydanym przez Agencję, zażądać przeprowadzenia badania pobranej próbki w jednym z laboratoriów wskazanych przez Agencję. 7. Jeżeli oferent nie zażądał przeprowadzenia badań, o których mowa w ust. 6 lub wynik tych badań potwierdził, że zboże nie spełnia wymagań jakościowych Agencja może odstąpić od umowy. 	RK nr 824/2000, Art. 5	

	<p>8. Jeżeli wyniki badań, o których mowa w ust. 6:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potwierdzą wstępną ocenę jakości zboża - oferent ponosi koszty tych badań, 2) nie potwierdzą wstępnej oceny jakości zboża - koszty tych badań oraz koszty transportu zboża ponosi przedsiębiorca. 		
Art. 125	<ol style="list-style-type: none"> 1. Z próbek pobranych z każdej dostawy sporządza się próbę reprezentatywną, którą należy zbadać w ciągu 20 dni od dnia jej utworzenia w jednym z laboratoriów, o których mowa w art. 120 ust. 7. 2. Oferent ponosi koszty badania próby reprezentatywnej związane z oznaczeniem aktywności alfaamylazy, zawartości białka w pszenicy zwyczajnej, kleistości oraz wskaźnika Zeleny'ego 3. Jeżeli oferent nie zgadza się z wynikami badań, o których mowa w ust. 1, może zażądać w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania ponownej oceny jakości zboża na podstawie badań próby reprezentatywnej utworzonej z próbek będących w jego posiadaniu Centralnym Laboratorium Technologii, Przetwórstwa i Przechowalnictwa Zbóż w Warszawie. 4. Jeżeli ponowna ocena jakości zboża potwierdzi wyniki badań próby reprezentatywnej, o których mowa w ust. 1, koszty ponownej oceny jakości zboża ponosi oferent. 5. Jeżeli w wyniku badań zostanie ustalone, że zboże nie spełnia wymagań jakościowych, oferent obowiązany jest wycofać zboże z magazynu na swój koszt oraz pokryć inne koszty z tym związane. 	RK nr 824/2000, Art. 6	

	<p>6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia określi szczegółowe zasady ustalania masy zboża, o której mowa w ust. 5, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p> <p>7. Po ustaleniu masy zboża o której mowa zgodnie z ust.5, Agencja dokonuje określenia masy zboża metodą wolumetryczną; przepisy ust. 1 - 3 stosuje się odpowiednio.</p>		
Art. 127	<p>1. Po dokonaniu wszystkich czynności warunkujących przejęcie danej partii zboża zakupionego w ramach interwencji Agencja sporządza protokół przejęcia zboża określający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) miejscowość i datę sporządzenia protokołu, masę zboża i datę jej ustalenia, 2) datę dokonania ostatecznej oceny jakościowej zboża, 3) liczbę próbek pobranych do utworzenia próby reprezentatywnej, 4) stwierdzone cechy fizyczne zboża, 5) laboratorium, przeprowadzające badania, na podstawie których dokonano ostatecznej oceny jakości zboża oraz wyniki tej oceny. <p>2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje Agencja i przedsiębiorca prowadzący magazyn</p>	RK nr 824/2000 Art. 7	
Art. 128	<p>1. Ceną płaconą oferentowi za zboże zakupywane w ramach działalności interwencyjnej jest cena interwencyjna ustalona przez właściwe władze Unii Europejskiej, obowiązująca w dniu określonym przez Agencję jako dzień pierwszej dostawy, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Jeżeli w dniu pierwszej dostawy zboża cena interwencyjna jest niższa niż cena interwencyjna w dniu przyjęcia oferty, ceną płaconą oferentowi jest cena wyższa.</p> <p>3. W zależności od jakości dostarczonego zboża cena, o której mowa w ust. 1, może ulec zwiększeniu lub obniżeniu.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia określi szczegółowe zasady zwiększania i obniżania ceny płaconej oferentowi odnoszące się do standardowej jakości zboża, mając na</p>	RK nr 824/2000, Art. 8, pkt. 1	

	względnie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.		
Art. 129	Agencja dokonuje zapłaty za daną partię zboża zakupioną w ramach działalności interwencyjnej w terminie pomiędzy 30 a 35 dniem od dnia sporządzenia protokołu, o którym mowa w art. 127 ust. 1.	RK nr 824/2000, Art. 8, pkt. 3	
Art. 130	<ol style="list-style-type: none"> 1. Oferent ponosi koszty transportu zboża z miejsca jego przechowywania do centrum interwencyjnego, do którego może być ono przetransportowane po najniższych kosztach. 2. Jeżeli Agencja wskazuje inne miejsce niż centrum interwencyjne, do którego zboże może być przetransportowane po najniższych kosztach, ponosi ona koszty transportu w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy szacunkowymi kosztami transportu zboża najkrótszą drogą z miejsca jego przechowywania do miejsca przyjęcia a kosztami, o których mowa w ust. 1. 3. Jeżeli Agencja przyjmuje zboże do magazynów, o których mowa w art. 122 ust. 4, od należności przysługującej za sprzedawane zboże odlicza się koszty, o których mowa w ust. 1, oraz szacunkowe koszty załadunku zboża. 4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia określi szczegółowe zasady obliczania kosztów transportu i załadunku zboża, określając w szczególności stawkę szacowanych kosztów za transport 1 tony zboża na odcinku 1 kilometra oraz stawkę załadunku 1 tony zboża, biorąc pod uwagę średnie koszty, jakie są ponoszone w transporcie i załadunku. 	RK nr 824/2000 Art. 8, pkt. 2	
Art. 131	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zboża zakupione w ramach działalności interwencyjnej Agencji mogą być sprzedane: <ol style="list-style-type: none"> 1) na zaopatrzenie rynku Unii Europejskiej lub, 2) z przeznaczeniem na eksport - na zasadach określonych w odrębnych przepisach. 2. Sprzedaży, o której mowa w ust 1 pkt. 1, dokonuje się w drodze przetargu ustnego lub pisemnego . 	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2131/93 z 28.07.1993 wyznaczające procedury i warunki wystawiania na sprzedaż zbóż posiadanych przez instytucje interwencyjne, Art. 1	
Art. 132	1. Agencja ogłasza zawiadomienie o przetargu, jeżeli w Dzienniku	RK nr 2131/93, Art. 2,3, 12	

	<p>Urzędowym Wspólnot Europejskich została opublikowana decyzja właściwych władz UE o otwarciu przetargu.</p> <p>2. Przepis ust. 1, nie dotyczy przetargów na sprzedaż zboża o masie mniejszej niż 2000 ton.</p> <p>3. Zawiadomienie o przetargu określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gatunki zbóż objęte sprzedażą, 2) formę przeprowadzenia przetargu, 3) masę poszczególnych gatunków zbóż objętych przetargiem, 4) w przypadku przetargu pisemnego : <ol style="list-style-type: none"> a) termin lub terminy składania ofert, b) szczegółowe warunki, jakie powinna spełniać oferta. 5) minimalną masę zboża, której może dotyczyć oferta, 6) miejsce przechowywania zboża oraz oznaczenie przedsiębiorcy przechowującego zboże, 7) parametry jakościowe dla różnych partii zboża przeznaczonego do sprzedaży określone w protokole, o którym mowa w art. 127 lub stwierdzone przez Agencję podczas ostatnio przeprowadzonej kontroli, 8) miejsce i termin przeprowadzenia przetargu, 9) wysokość, formę i termin wniesienia wadium. <p>4. Wysokość wadium, o którym mowa w ust. 3 pkt. 9, stanowi równowartość od 5 do 10 EUR/tonę zboża, określoną w złotych na tonę, według kursu Narodowego Banku Polskiego z dnia poprzedzającego dzień ogłoszenia zawiadomienia o przetargu.</p>	RK 2131/93, Art. 13	
Art. 133	<p>1. Zawiadomienie o przetargu ogłasza się na co najmniej 8 dni przed:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) terminem przeprowadzenia przetargu ustnego, 2) upływem terminu do składania ofert – w przypadku przetargu pisemnego. <p>2. Zawiadomienie o przetargu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wywiesza się w siedzibie Agencji i jej oddziałach terenowych oraz 2) zamieszcza się na stronach internetowych Agencji lub 3) w miarę możliwości zamieszcza się w środkach masowego przekazu w miarę możliwości. 	RK nr 2131/93, Art. 2, 3	

Art. 134	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ofertę sporządza się na kupno zboża o standardowej jakości określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 128 ust. 4. 2. Złożone oferty nie mogą być zmienione ani wycofane. 3. Agencja umożliwia zainteresowanym dokonanie oceny jakości oferowanego zboża przed złożeniem ofert 	RK nr 2131/93 Art. 13	
Art. 135	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przetarg wygrywa osoba, która zaoferuje najwyższą cenę. 2. Cena zboża sprzedawanego w drodze przetargu przez Agencję nie może być niższa od: <ol style="list-style-type: none"> 1) ceny ustalonej dla podobnej jakości i reprezentatywnej ilości zboża oferowanego na rynku właściwym ze względu na miejsce przechowywania przeznaczonego do sprzedaży zboża, a jeśli to niemożliwe na rynku najbliższym, z uwzględnieniem kosztów transportu oraz , 2) z zastrzeżeniem ust. 3, ceny interwencyjnej obowiązującej w ostatnim dniu składania ofert albo, 3) innej niż ceny, o których mowa w pkt 1 i 2, określonej przez właściwe władze Unii Europejskiej w związku z zakłóceniami w funkcjonowaniu wspólnej organizacji rynku. 3. W razie, gdy oferta została złożona w okresie: <ol style="list-style-type: none"> 1) pierwszych dwóch miesięcy roku gospodarczego na zakup pszenicy zwyczajnej, żyta i jęczmienia, cena sprzedaży nie może być niższa od ceny interwencyjnej obowiązującej w jedenastym miesiącu poprzedniego roku gospodarczego zwiększonej o kwotę dodatku miesięcznego ustalonego przez właściwe władze Unii Europejskiej, obowiązującego w poprzednim roku gospodarczym, 2) trzech pierwszych miesięcy roku gospodarczego na zakup kukurydzy, cena sprzedaży nie może być niższa od ceny interwencyjnej obowiązującej w jedenastym miesiącu poprzedniego roku gospodarczego zwiększonej o kwotę dodatku miesięcznego ustalonego przez właściwe władze Unii Europejskiej, obowiązującego w poprzednim roku gospodarczym, 3) dwunastego miesiąca roku gospodarczego na zakup zbóż cena sprzedaży nie może być niższa od ceny interwencyjnej obowiązującej w okresie 	RK nr 2131/93, Art. 5	

	jedenastego miesiąca tego roku powiększonej o kwotę dodatku miesięcznego.		
Art. 136	<p>1. Po zakończeniu przetargu Agencja niezwłocznie informuje wszystkich zainteresowanych o jego wynikach oraz powiadamia osoby, które wygrały przetarg o terminie i miejscu odbioru zboża, jego cenie oraz wskazuje rachunek, na który ma być wpłacona należność za sprzedane zboże.</p> <p>2. Jeżeli jakość sprzedawanego zboża różni się od jakości standardowej stosuje się odpowiednio przepis art. 128 ust. 3.</p> <p>3. Nabywca dokonuje zapłaty za zakupione zboże przed jego odbiorem, nie później jednak niż w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania powiadomienia o wygraniu przetargu.</p> <p>4. Jeżeli nabywca nie odbierze zboża w terminie ponosi koszty jego składowania.</p> <p>5. Wadium podlega zwrotowi w razie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie przyjęcia oferty, 2) dokonania zapłaty za zboże, 3) gdy w wyniku przeprowadzonej oceny jakościowej stwierdzono, że zboże nie nadaje się do spożycia przez ludzi lub zwierzęta. 	RK nr 2131/93, Art. 15, 16, 17	
Art. 137	<p>1. Agencja Restrukturyzacji sprawuje nadzór na przestrzeganiem przez producentów rolnych przepisów ustawy dotyczących płatności bezpośrednich.</p> <p>2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, upoważnieni przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji pracownicy tej Agencji mają prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wstępu na grunty i do pomieszczeń kontrolowanych producentów rolnych oraz rzeźni - w przypadku kontroli związanej z przyznawaniem premii za ubój, 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli, 3) żądania okazania zwierząt, 4) żądania okazywania i udostępniania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli. 		

Art. 138	<p>1. Kontrole przeprowadzane przez Agencję Restrukturyzacji w gospodarstwach rolnych powinny obejmować co najmniej sprawdzenie danych podanych we wnioskach o wypłatę płatności bezpośrednich w:</p> <ol style="list-style-type: none">1) 10% gospodarstw rolnych producentów rolnych, którzy złożyli wnioski o płatności bezpośrednie do bydła oraz owiec i kóz,2) 5% gospodarstw rolnych producentów rolnych, którzy złożyli wnioski o dopłaty do uprawy i dopłaty do odłogowania. <p>2. Wyboru gospodarstw rolnych objętych kontrolą dokonuje się na podstawie analizy ryzyka oraz ich reprezentatywności.</p>		
Art. 139	<p>1. W zależności od wyników kontroli dokonuje się:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wypłaty płatności bezpośredniej,2) obniżenia wysokości płatności bezpośredniej w stosunku do złożonego wniosku,3) odmowy wypłaty płatności bezpośredniej. <p>2. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone, że producent rolny celowo podał we wniosku o wypłatę płatności bezpośredniej dane niezgodne ze stanem faktycznym, nie może on ubiegać się o płatności bezpośrednie w następnym roku.</p>		
Art. 140	<p>Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli przez Agencję Restrukturyzacji oraz dokonywania obniżek, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 2, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>		

TABELA ZBIEŻNOŚCI DO RYNKU MLEKA			
Akt prawa wspólnotowego	data wydania rozporządzenia	Tytuł aktu prawnego	Ustawa o regulacji rynku mleka nr Art.
Rozporządzenie Rady 1255/99/WE – rozporządzenie główne, Zastępuje obowiązujące do tej pory Rozporządzenie Rady 804/68 <u>Unieważnia</u> Rozporządzenie Rady 1842/83 Rozporządzenie Rady 1723/81 Rozporządzenie Rady 2990/82 Rozporządzenie Rady 986/68 Rozporządzenie Rady 508/71 Rozporządzenie Rady 865/84 Rozporządzenie Rady 777/87	17 maj 1999 r.	o wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mleczarskich	Art.4 Art. 30 Art..32 Art. 33 Art.25 Art.26 Art.24

Rozporządzenie Rady 3950/92	28 grudzień 1992r.	ustanawiające dodatkowy podatek w sektorze mleka i produktów mleczarskich	Art.2 Art.15 Art.14 Art.19 Art.15
Rozporządzenie Komisji 536/93 – kwoty produkcyjne;	9 marzec 1993	ustanawiające szczegół przepisy dotyczące zastosowania dodatkowego podatku od mleka i produktów mleczarskich	Art.15
Rozporządzenie Komisji 3582/93	21 grudzień 1993r.	w sprawie szczegółowych przepisów dotyczących stosowania Rozporządzenia Rady 2073/92 o propagowaniu spożycia mleka i produktów mlecznych we Wspólnocie i rozszerzeniu rynków tych produktów	Art.33
Rozporządzenie Komisji 174/99	26 styczeń 1999	ustanawiające specjalne przepisy szczegółowe dotyczące stosowania Rozporządzenia Rady 804/68 w odniesieniu do licencji eksportowych i zwrotów eksportowych w przypadku mleka i produktów mlecznych	Art.31 Art.32

Rozporządzenie Komisji 3392/93	10 grudzień 1993r.	dotyczące szczegółowych zasad stosowania Rozporządzenia Rady 1842/83 wprowadzającego ogólne zasady dostawy mleka i niektórych produktów mlecznych po obniżonych cenach dla dzieci w wieku szkolnym	Art.33 Art.35
Rozporządzenie Komisji 2771/99 <u>Unieważnia</u> Rozporządzenie Komisji 454/95 Rozporządzenie Komisji 2235/92 Rozporządzenie Komisji 1547/87 Rozporządzenie Komisji 1589/87 Rozporządzenie Komisji 2213/76	16 grudnia 1999r.	ustanawiające szczegółowe zasady stosowania postanowień Rozporządzenia Rady 1255/99 w sprawie zakupów interwencyjnych na rynku masła oraz śmietany	Art.24 Art.25 Art.26
Rozporządzenie Komisji 2191/81	31 lipiec 1981 r.	w sprawie udzielania dopłat do zakupu masła przez instytucje i organizacje o charakterze niedochodowym	Art.33 Art.35

Rozporządzenie Komisji 2571/97	15 grudzień 1997r.	w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz udzielania dopłat do śmietany, masła i koncentratu masła do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych	Art.33 Art.35
Rozporządzenie Komisji 3143/85	11 listopad 1985r.	dotyczące sprzedaży po obniżonych cenach masła interwencyjnego przeznaczonego do bezpośredniej konsumpcji w postaci koncentratu masła	Art.33 Art.35
Rozporządzenie Komisji 429/90	20 luty 1990r.	w sprawie przyznawania w formie przetargu pomocy na skoncentrowane masło przeznaczone do bezpośredniej konsumpcji w obrębie Wspólnoty	Art.33 Art.35
Rozporządzenie Komisji 1362/87	18 maj 1987r.	w sprawie przepisów wykonawczych do Rozporządzenia 777/87 o prowadzeniu skupu i przyznawaniu pomocy na prywatne	Art.32 Art.30

		przechowalnictwo odtłuszczonego mleka w proszku	
Rozporządzenie Komisji 1273/91	15 maj 1991r.	określające poziom pomocy i maksymalny okres prywatnego przechowalnictwa odtłuszczonego mleka w proszku	Art.32
Rozporządzenie Komisji 322/96	22 luty 1996r.	ustalające szczegółowe zasady składowania w publicznych magazynach odtłuszczonego mleka w proszku	Art.32
Rozporządzenie Komisji 2799/99	17 grudzień 1999r.	ustanawiające szczegółowe zasady postanowień Rozporządzenia Rady 1255/99 w sprawie przyznawania pomocy finansowej z uwagi na mleko odtłuszczone oraz mleko odtłuszczone w proszku przeznaczone na paszę dla zwierząt oraz w sprawie sprzedaży tego odtłuszczonego mleka w proszku	Art.27 Art.28 Art.33
<u>Unieważnia</u> Rozporządzenie Komisji 1105/68 Rozporządzenie Komisji 1725/79 Rozporządzenie Komisji 1634/85 Rozporządzenie Komisji 3398/91 Rozporządzenie Komisji 3536/91	14 kwiecień	określające pomoc do prywatnego	

Rozporządzenie Komisji 785/98	1998r.	przechowalnictwa serów długo dojrzewających.	Art.30 Art.32
Rozporządzenie Komisji 1158/91	3 maj 1991r.	W sprawie prowadzenia skupu odtłuszczonego mleka w proszku przez agencje interwencyjne	Art. 25 Art.26
Dyrektywa Rady 92/46	16 lipiec 1992r.	Sformułowanie zasad dotyczących warunków sanitarnych w produkcji i wprowadzaniu na rynek mleka surowego , pasteryzowanego oraz produktów mlecznych.	Art.30

**Tabela zbieżności ustawy
regulującej rynek mięsa**

Art. projektu	Treść artykułu	Rozporządzenie UE, art.	Uwagi
Dział III Rynek mięsa			
Rozdział 1 Płatności bezpośrednie za bydło			
Art. 40	<p>1. Producentom rolnym utrzymującym bydło w celu produkcji mięsa, zwanym dalej „producentami bydła”, przysługują następujące płatności bezpośrednie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) premia specjalna, 2) premia pozasezonowa, 3) premia za krowy - mamki, 4) premia za ekstensyfikację produkcji, 5) premia za ubój, 6) premia dodatkowa. <p>2. Płatności bezpośrednie wymienione w ust. 1 przysługują wyłącznie za zwierzęta oznakowane i zarejestrowane w systemie identyfikacji zwierząt prowadzonym przez Agencję Restrukturyzacji.</p> <p>3. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwy za względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, wydaje decyzje w sprawie wypłacenia</p>	<p>R.R 1254/1999/WE art. 4 R.R 1254/1999/WE art. 5 R.R 1254/1999/WE art.6 R.R 1254/1999/WE art. 13 R.R 1254/1999/WE art. 11 R.R 1254/1999/WE art. 14 R.R 1254/1999/WE art.4 ust. 3 (b)</p>	

	<p>premier, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. O decyzji, o których mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.</p> <p>5. W razie złożenia wniosku o wypłatę premii, o których mowa w ust. 1, po terminie określonym w przepisach niniejszego rozdziału, dokonuje się redukcji przysługującej premii o 1% za każdy dzień roboczy opóźnienia, z tym że jeżeli opóźnienie wynosi więcej niż 25 dni wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w złożeniu wniosku w terminie spowodowane zostało siłą wyższą.</p>		
Art. 41	<p>1. Premia specjalna przysługuje producentowi bydła za każdego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) buhaja w wieku powyżej 9 miesięcy, 2) wolca po osiągnięciu wieku 9 miesięcy i powtórnie po osiągnięciu wieku 21 miesięcy - nie więcej jednak niż za 90 sztuk zwierząt w każdej grupie wiekowej, utrzymywanych w gospodarstwie danego producenta, rocznie, z zastrzeżeniem art. 62. <p>2. Premii specjalnej nie można wypłacić, jeżeli za to samo zwierzę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wypłacono uprzednio premię specjalną - w odniesieniu do buhajów, 2) wypłacono premię specjalną za dany okres wiekowy - w odniesieniu do walców. <p>3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii specjalnej, mając na względzie zasady obowiązujące w tym zakresie w Unii Europejskiej.</p>	<p>R.R 1254/1999/WE art.4 ust.2</p> <p>R.R 1254/1999/WE art.4 ust. 1</p> <p>R.R 1254/1999/WE art.4 ust 2(a)</p> <p>R.R 1254/1999/WE art.4 ust.2(b)</p> <p>R.R 1254/1999/WE art.4 ust.7</p>	
Art. 42	<p>1. Wypłat premii specjalnej dokonuje się na wniosek producenta bydła, składany na formularzu wydanym przez</p>	<p>Rozporządzenie Komisji nr 2342/1999/WE z dnia 28</p>	

	<p>Agencję Restrukturyzacji.</p> <p>2. Wniosek o wypłatę premii specjalnej może dotyczyć wyłącznie zwierząt, które w dniu złożenia wniosku mają co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) buhaje – 8 miesięcy 2) wolce – 7 miesięcy i nie więcej niż 19 miesięcy albo co najmniej 20 miesięcy. <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być złożony w terminie do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, za który przysługuje premia i zawierać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby producenta bydła, 2) liczbę i oznaczenie zwierzęcia, z podaniem ich numerów identyfikacyjnych w systemie , o którym mowa w art. 40 ust. 2. 3) miejsce przetrzymywania zwierząt. <p>4. Premia specjalna może być wypłacona wyłącznie w przypadku utrzymywania zwierzęcia w gospodarstwie producenta bydła przez okres dwóch miesięcy od dnia złożenia przez niego wniosku o jej wypłatę.</p>	<p>października 1999r określające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady nr 1254/1999/WE art. 2 ust.3 a i b</p> <p>R.K. 2342/1999/WE art. 8 i art. 35</p> <p>R.K. 2342/1999/WE art. 5</p>	
Art. 43	<p>Po sprawdzeniu danych zawartych we wniosku o wypłatę premii specjalnej, a w razie konieczności po dokonaniu oględzin w gospodarstwie producenta bydła, nie wcześniej jednak niż po dniu 16 października roku, za który przysługuje premia specjalna, producentowi bydła wypłaca się zaliczkę w wysokości 60% przysługującej mu premii specjalnej.</p>	R.K. 2342/1999/WE art. 41	
Art. 44	<p>1. Jeżeli liczba zwierząt podana we wszystkich wnioskach producentów bydła o wypłatę premii specjalnej, złożonych w danym roku kalendarzowym, przekracza w skali kraju liczbę zwierząt, za które może być wypłacona premia</p>	R.R 1254/1999/WE art. 4ust 4 i 5	

	<p>specjalna, ustalona przez właściwe władze Unii Europejskiej, Agencja Restrukturyzacji dokonuje proporcjonalnej redukcji liczby zwierząt podanych we wniosku każdego producenta bydła.</p> <p>2. Jeżeli w wyniku redukcji, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się liczbę zwierząt, za które przysługuje premia specjalna, mniejszą od liczby całkowitej, przy obliczaniu wysokości premii specjalnej uwzględnia się dziesiątą część tej liczby.</p> <p>3. Zwierzęta objęte redukcją, o której mowa w ust. 1, albo które nie zostały zakwalifikowane do wypłaty premii specjalnej zgodnie z art. 2, uważa się za zwierzęta, za które wypłacono premię specjalną.</p>	<p>R.K. 2342/1999/WE art.6 ust. 2</p> <p>R.K. 2342/1999/WE art.3</p>	
Art. 45	<p>1. Wypłata premii specjalnej za dany rok kalendarzowy następuje w terminie do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego następującego po roku, za który przysługuje premia.</p> <p>2. Premii specjalnej nie wypłaca się w razie nie spełnienia warunków określonych w ustawie, a ponadto jeżeli:</p> <p>1) producent bydła stosował w chowie zwierząt:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) substancje zabronione, określone odrębnymi przepisami lub, b) substancje lub produkty, których użycie wymaga zezwolenia - bez tego zezwolenia lub, c) określone substancje lub produkty w sposób niezgodny z przepisami, <p>2) utrudniał przeprowadzenie kontroli przez Agencję Restrukturyzacji lub Inspekcję Weterynaryjną.</p> <p>3. W razie odmowy wypłaty premii specjalnej, zaliczka wypłacona na poczet tej premii podlega zwrotowi, do którego stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z</p>	<p>R.K. 2342/1999/WE art.45</p> <p>R.R 1254/1999/WE art. 23</p> <p>R.K. 2342/1999/WE art.44 i 45</p>	

	<p>dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95).</p> <p>4. W razie powtarzających się naruszeń prawa, o których mowa w ust. 2, producent bydła nie może ubiegać się o premię specjalną przez okres 5 lat.</p>		
Art. 46	<p>1. Producentowi bydła przysługuje premia pozasezonowa za każdego wolca ubitego w okresie pierwszych 23 tygodni roku kalendarzowego, za którego uprzednio wypłacono premię specjalną, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczba walców ubitych w kraju: <ol style="list-style-type: none"> a) w danym roku kalendarzowym przekroczy 60% łącznej liczby samców bydła ubitych w okresie drugiego roku poprzedzającego ten rok, oraz b) w okresie od dnia 1 września do dnia 30 listopada danego roku, przekroczy 35% łącznej liczby samców bydła ubitych w okresie drugiego roku poprzedzającego ten rok, 2) jako ostatni chował wolca przed ubojem. <p>2. Rada Ministrów, określi w drodze rozporządzenia, wysokość premii pozasezonowej w zależności od terminu dokonania uboju wolca, mając na względzie zasady obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p> <p>3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, powinno określać wysokość premii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w okresie pierwszych 15 tygodni danego roku, 2) w 16 i 17 tygodniu danego roku, 3) w okresie od 18 do 21 tygodnia danego roku, 4) w 22 i 23 tygodniu danego roku. <p>4. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt. 1 lit. b), nie zostanie spełniony premię pozasezonową wypłaca się w</p>	<p>R.R 1254/1999/WE art 5 R.K. 2342/1999/WE art. 12</p>	

	wysokości 60% kwoty premii określonej przez Radę Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, a producenci bydła, którzy otrzymali już tę premię w pełnej wysokości są obowiązani do zwrotu 40% otrzymanej premii pozasezonowej.		
Art. 47	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wypłat premii pozasezonowej dokonuje się na wniosek producenta bydła, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji. 2. Wniosek o wypłatę premii pozasezonowej powinien być złożony w terminie 6 miesięcy od dnia dokonania uboju wolca. 3. Wniosek o wypłatę premii pozasezonowej powinien zawierać dane, o których mowa w art. 42 ust. 3. 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, należy dołączyć: <ol style="list-style-type: none"> 1)wymagany odrębnymi przepisami dokument identyfikacyjny zwierzęcia, 2)zaświadczenie z rzeźni o dokonaniu uboju wolca zawierające: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę i adres rzeźni, b) datę uboju wolca, c) numer identyfikacyjny oraz numer ubojowy wolca. 	R.K. 2342/1999/WE art13	
Art. 48	Premia pozasezonowa jest wypłacana niezwłocznie po złożeniu wniosku o jej wypłatę, nie później jednak niż w terminie do dnia 15 października roku kalendarzowego następującego po roku, w którym został złożony ten wniosek. Przepisy art. 45 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.	R.R 1254/1999/WE art 22 ust. 2	
Art. 49	1. Premia za krowy mamki przysługuje producentowi bydła w każdym roku kalendarzowym, za utrzymywanie każdej krowy mamki, w ramach przysługującego mu indywidualnego limitu, określającego maksymalną liczbę	R.R 1254/1999/WE art. 6	

	<p>krów mamek, za które producent może otrzymać tę premię, zwanego dalej „limitem indywidualnym”.</p> <p>2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii za krowę-mamkę, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>		
Art. 50	<p>1. Producenci bydła w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r., złożą wnioski o przyznanie im limitów indywidualnych do dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji, właściwych ze względu na miejsca zamieszkania albo siedziby wnioskodawców.</p> <p>2. Decyzje w sprawie przyznania limitów indywidualnych dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji wydadzą w terminie do dnia 31 marca 2003 r.</p> <p>3. Od decyzji dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji w sprawie przyznania limitu indywidualnego przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.</p> <p>4. Z zastrzeżeniem art. 51, limit indywidualny przyznaje się producentowi bydła w wysokości odpowiadającej liczbie krów - mamek utrzymywanych w gospodarstwie tego producenta w dniu 30 czerwca 2002 r., pomniejszonej o 3% z przeznaczeniem na rezerwę, o której mowa w art. 52 ust.1.</p> <p>5. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie przyznania limitu indywidualnego powinien zawierać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby producenta bydła, 2) określenie liczby krów-mamek utrzymywanych w gospodarstwie wnioskodawcy w dniu 30 czerwca 2002 r. z podaniem oznaczenia każdej krowy-mamki i jej numeru identyfikacyjnego w systemie, o którym mowa w art. 40 	<p>R.R 1254/1999/WE art. 6 i 7</p> <p>R.K. 2342/1999/WE art.17 i 20</p>	

	<p>ust. 2.</p> <p>6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, należy dołączyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokumenty potwierdzające, że dana krowa lub cielna jałówka, należy do rasy mięsnej lub została urodzona z krzyżówki z rasą mięsną, 2) oświadczenie producenta bydła, że dana krowa lub cielna jałówka należy do stada utrzymywanego w celu wychowu cieląt na produkcję mięsa. <p>7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, rasy krów, których nie uznaje się za krowy ras mięsnych, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>	R.K. 2342/1999/WE art.14	
Art. 51	<p>Jeżeli ustalona przez właściwe władze Unii liczba zwierząt, za które może być przyznana premia za krowy-mamki w skali kraju będzie mniejsza niż liczba krów - mamek utrzymywanych w kraju w dniu 30 czerwca 2002 r., limit indywidualny przyznaje się uwzględniając stosunek procentowy tych wielkości .</p>	R.R 1254/1999/WE art. 7 ust. 2	
Art. 52	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tworzy się rezerwę krajową praw do premii za krowy-mamki w wysokości stanowiącej 3% ogólnej liczby krów - mamek utrzymywanych w kraju w dniu 30 czerwca 2002 r., zwaną dalej „krajową rezerwą”. 2. Krajową rezerwę dysponują dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji w granicach przyznanych im przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji limitów. 3. Krajowa rezerwa może być przeznaczona w szczególności na: <ol style="list-style-type: none"> 1) przyznanie lub zwiększenie limitów indywidualnych młodym rolnikom, którzy nie ukończyli 35 roku życia albo 	R.R 1254/1999/WE art 9 R.K. 2342/1999/WE art.20	

	<p>rolnikom rozpoczynającym lub rozwijającym produkcję bydła w posiadanych przez nich gospodarstwach rolnych w celu produkcji mięsa,</p> <p>2) zwiększenie limitów indywidualnych producentom bydła specjalizującym się w produkcji bydła.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady dysponowania krajową rezerwą, mając na względzie zrównoważenie produkcji mięsa wołowego na terenie kraju.</p>		
Art. 53	<p>1. Prawo do limitu indywidualnego lub jego części może być zbywane lub wydzierżawiane na podstawie pisemnej umowy, wyłącznie producentowi bydła, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Jeżeli producent bydła zbywa prawo do limitu indywidualnego jednocześnie z gospodarstwem rolnym, nabywcą prawa do tego limitu może być podmiot nie będący producentem bydła.</p> <p>3. W przypadku zbycia prawa do limitu indywidualnego bez jednoczesnego zbycia gospodarstwa rolnego, 10% zbywanego limitu indywidualnego nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę.</p> <p>4. Umowy, o których mowa w ust. 1 i 2, dla swej ważności wymagają zarejestrowania przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zbywcy albo wydzierżawiającego. Odmowa zarejestrowania umowy następuje w drodze decyzji administracyjnej, od której służy odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.</p> <p>5. Po zarejestrowaniu umowy dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji dokonuje adnotacji na każdym</p>	R.R 1254/1999/WE art. 8 R.K. 2342/1999/WE art.23 - 27	

	<p>egzemplarzu umowy oraz zmiany wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 59.</p> <p>6. Prawo do limitu indywidualnego przyznane z krajowej rezerwy nie może być zbyte lub wydzierżawione w okresie 3 lat od dnia przyznania tego prawa.</p>		
Art. 54	<p>1. Umowa dzierżawy prawa do limitu indywidualnego może być zawierana jedynie na pełne lata kalendarzowe i czas jej trwania nie może przekraczać 3 kolejnych lat.</p> <p>2. Po zakończeniu każdego okresu dzierżawy następna umowa dzierżawy może być zawarta po upływie 2 lat, w okresie których producent bydła powinien samodzielnie wykorzystywać prawo do premii za krowy-mamki.</p>	R.K. 2342/1999/WE art.23 ust. 2	
Art. 55	<p>1. Z zastrzeżeniem ust. 2, jeżeli producent bydła w okresie roku kalendarzowego nie wykorzysta prawa do premii za krowy - mamki w wysokości co najmniej 70% przysługującego mu limitu indywidualnego, niewykorzystana część tego limitu nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę, chyba że niewykorzystanie to spowodowane było siłą wyższą lub innymi niezależnymi od producenta bydła przyczynami.</p> <p>2. Jeżeli producent bydła posiada prawo do limitu indywidualnego nie więcej niż na 7 krów-mamek i limitu tego nie wykorzystywał co najmniej w 70% w okresie 2 kolejnych lat kalendarzowych, do krajowej rezerwy przechodzi nieodpłatnie część limitu indywidualnego nie wykorzystana w drugim roku kalendarzowym.</p>	R.R 1254/1999/WE art.9 R.K. 2342/1999/WE art.23 ust.3 i 4	
Art. 56	<p>1. W przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 3 oraz w art. 55 dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, stwierdza w drodze decyzji administracyjnej przejście odpowiedniej części limitu indywidualnego do krajowej rezerwy oraz określa wysokość limitu indywidualnego</p>	R.K. 2342/1999/WE art.23 ust.4	

	<p>przysługującym danemu producentowi bydła.</p> <p>2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji</p>		
Art. 57	<p>1. Prawo do limitu indywidualnego jest przedmiotem dziedziczenia, z tym, że dziedziczy je osoba, która odziedziczyła gospodarstwo rolne.</p> <p>2. Do czasu wydania prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po spadkodawcy, któremu przysługiwało prawo do limitu indywidualnego, uprawnienia spadkobierców do limitu indywidualnego wykonuje upoważniony przez nich spadkobierca.</p> <p>3. Spadkobierca, o którym mowa w ust. 2, składając wniosek o przyznanie premii za krowy-mamki jest obowiązany przedstawić dokument upoważnienia.</p> <p>4. W terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, spadkobierca dziedziczący gospodarstwo rolne po spadkodawcy, któremu przysługiwało prawo do limitu indywidualnego jest obowiązany powiadomić o tym dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania spadkodawcy.</p>	R.K. 2342/1999/WE art.24 i 25	
Art. 58	Następca prawny osoby prawnej, której przysługiwało prawo do limitu indywidualnego, jest obowiązany powiadomić dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę tej osoby, o nabyciu tego prawa w terminie 3 miesięcy od dnia jego nabycia.	R.K. 2342/1999/WE art.24	
Art. 59	1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji prowadzi rejestr producentów bydła, którym przysługują limity indywidualne, zwany dalej „rejestrem limitów”.	R.K. 2342/1999/WE art.45	

	<p>Rejestr limitów jest jawny.</p> <p>2. Rejestr limitów może być prowadzony w formie elektronicznych nośników informacji.</p> <p>3. Rejestr limitów zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imiona i nazwiska albo nazwy oraz adresy zamieszkania albo siedzib producentów bydła, 2) numery producentów bydła niepowtarzalne w skali kraju, nadane przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji przy wpisie do rejestru, 3) wielkość limitów indywidualnych przysługujących poszczególnym producentom bydła, 4) numery decyzji administracyjnych, na podstawie których przyznano limity indywidualne, 5) informacje o podstawie, z której wynika prawo producenta bydła do limitu indywidualnego, jeżeli prawo to nie wynika z decyzji, o której mowa w pkt. 4. <p>4. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 3, wymagają zgłoszenia do rejestru limitów.</p> <p>5. Dla każdego producenta bydła prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, które obejmują dokumenty stanowiące podstawę wpisu, w tym dokumenty, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 2 oraz inne dokumenty składane dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji na podstawie przepisów ustawy.</p>		
Art. 60	<p>1. Premię za krowy-mamki wypłaca się, jeżeli producent bydła:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wprowadzał do obrotu mleka lub przetworów mlecznych przez okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wypłatę premii, z wyjątkiem: <ol style="list-style-type: none"> a) przetworów mlecznych wprowadzanych do obrotu przez dostawcę bezpośredniego, lub 	<p>R.R 1254/1999/WE art. 6 R.K. 2342/1999/WE art.15 i 16</p>	

	<p>b) mleka lub przetworów mlecznych wprowadzanych do obrotu w ramach przysługującej mu indywidualnej kwoty mlecznej nie przekraczającej 120.000 kg,</p> <p>2) utrzymywał krowy-mamki w swoim gospodarstwie przez okres co najmniej 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wypłatę tej premii.</p>		
Art. 61	<p>1. Wypłat premii za krowy-mamki dokonuje się na producenta bydła, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji.</p> <p>2. Wniosek o wypłatę premii z krową-mamką oprócz danych, o których mowa w art. 42 ust. 3, powinien zawierać:</p> <p>1) określenie wysokości indywidualnej kwoty mlecznej przysługującej producentowi bydła w dniu 31 marca roku kalendarzowego, w którym składany jest wniosek,</p> <p>2) zobowiązanie producenta bydła do nie zwiększania przysługującej mu indywidualnej kwoty mlecznej powyżej 120.000 kg, w okresie 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku.</p> <p>3. Jałówki objęte wnioskiem o wypłatę premii za krowy-mamki mogą stanowić nie więcej niż 20% zwierząt, których dotyczy ten wniosek.</p> <p>4. Wnioski o wypłatę premii za krowy-mamki składa się od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, za który przysługuje premia.</p>	<p>R.K. 2342/1999/WE art.45</p> <p>R.R 1254/1999/WE art. 6 2(b)</p> <p>R.R 1254/1999/WE art. 22 ust. 2</p>	
Art. 62	<p>1. Łączna liczba zwierząt, za które może być wypłacona premia specjalna lub premia za krowy-mamki za dany rok kalendarzowy, nie może być większa od dwóch jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym producenta bydła.</p> <p>2. Dla celów obliczania jednostek przeliczeniowych inwentarza</p>	<p>R.R 1254/1999/WE art. 12</p> <p>R.K. 2342/1999/WE art.31</p>	

	<p>żywego, o których mowa w ust. 1, należy uwzględnić buhaje, wolce, krowy-mamki, owce i kozy, w odniesieniu do których został złożony wniosek o przyznanie płatności bezpośredniej, a także krowy mleczne w ilości niezbędnej do wyprodukowania ilości mleka równej wysokości przysługującej producentowi bydła indywidualnej kwoty mlecznej.</p> <p>3. Liczbę krów mlecznych niezbędną do wyprodukowania ilości mleka równej wysokości przysługującej producentowi bydła indywidualnej kwoty mlecznej wylicza się dzieląc wysokość indywidualnej kwoty mlecznej przez przeciętną wydajność mleczną krów ustaloną przez właściwe władze Unii Europejskiej.</p> <p>4. Do powierzchni paszowej, o której mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności powierzchnię trwałych użytków zielonych oraz użytków rolnych wykorzystywanych do uprawy roślin przeznaczonych na pasze dla bydła, owiec i kóz.</p> <p>5. Producenci bydła zamierzający ubiegać się w danym roku kalendarzowym o premię specjalną i premię za krowy-mamki są obowiązani, w terminie do dnia 15 maja tego roku, złożyć do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji oświadczenie o wielkości powierzchni paszowej, o której mowa w ust. 1 i 4, w posiadanym gospodarstwie rolnym.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady obliczania jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym oraz zaliczania gruntów do powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym, mając na</p>		
--	--	--	--

	względnie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.		
Art. 63	<ol style="list-style-type: none"> 1. Po sprawdzeniu danych zawartych we wniosku o wypłatę premii za krowy-mamki, a w razie konieczności po dokonaniu oględzin w gospodarstwie producenta bydła, nie wcześniej jednak niż po dniu 16 października roku, za który przysługuje premia za krowy-mamki, producentowi bydła zaliczkę w wysokości 60% przysługującej mu premii za krowy-mamki. 2. Wypłata premii za krowy mamki za dany rok kalendarzowy następuje w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego. Przepisy art. 45 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio. 3. Przy ustalaniu limitu indywidualnego, jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego, o których mowa w art. 62 ust. 1, oraz obliczaniu wysokości premii za krowy-mamki stosuje się odpowiednio art. 44 ust. 2. 	R.K. 2342/1999/WE art.41	
Art. 64	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może ustalić, w drodze rozporządzenia, dodatkową płatność do premii za każdą krowę-mamkę, jeżeli w okresie 2 lat poprzednich: <ol style="list-style-type: none"> 1) średnie pogłowie krów-mamek w kraju stanowiło co najmniej 30% łącznej liczby krów w kraju oraz 2) średnio 30% ubitych w kraju samców bydła miała klasę jakości S lub E. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa będzie miał na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej. 	R.R 1254/1999/WE art. 6 ust. 5 R.K. 2342/1999/WE art.19	
Art. 65	<ol style="list-style-type: none"> 1. Producentowi bydła otrzymującemu premię specjalną lub premię za krowy-mamki przysługuje do każdej z tych premii, premia za ekstensyfikację produkcji, jeżeli w danym 	R.R 1254/1999/WE art. 13 R.K. 2342/1999/WE art.32	

	<p>roku kalendarzowym łączna liczba jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego na 1 ha powierzchni paszowej w gospodarstwie rolnym tego producenta nie jest większa od 1,4. Art. 62 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Obszar powierzchni paszowej, o której mowa w ust. 1, powinien obejmować co najmniej 50% trwałych użytków zielonych.</p> <p>3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii za ekstensyfikację produkcji, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>		
Art. 66	<p>1. Wniosek o wypłatę premii za ekstensyfikację produkcji składa się, na formularzu wydanym przez Agencję restrukturyzacji, łącznie z wnioskiem o wypłatę premii specjalnej lub premii za krowy-mamki.</p> <p>2. Producenci bydła zamierzający ubiegać się w danym roku kalendarzowym o premię za ekstensyfikację są obowiązani w terminie do dnia 15 maja tego roku, złożyć do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji oświadczenie o wielkości powierzchni paszowej, o której mowa w art. 65 ust. 1 i 2, w posiadanym gospodarstwie rolnym.</p> <p>3. Wypłata premii za ekstensyfikację produkcji jest dokonywana wraz z wypłatą premii specjalnej lub premii za krowy-mamki. Przepisy art. 45 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Przy ustalaniu jednostek przeliczeniowych inwentarza żywego, o których mowa w art. 65 ust. 1, oraz obliczaniu wysokości premii za ekstensyfikację produkcji stosuje się odpowiednio art. 44 ust. 2.</p>	R.K. 2342/1999/WE art.32 i 45	
Art. 67	1. Premia za ubój przysługuje producentowi bydła za każde	R.R 1254/1999/WE art. 11	

	<p>ubite albo wyeksportowane zwierzę należące do kategorii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) buhaje, wolce, krowy, jałówki - po ukończeniu 8 miesiąca życia , 2) cielęta w wieku od 1 do 7 miesięcy i o masie tuszy poniżej 160 kg albo o masie ciała poniżej 290 kg. <p>2. Premia za ubój przysługuje wyłącznie producentowi bydła, który utrzymywał zwierzę przez co najmniej 2 miesiące bezpośrednio przed dniem uboju lub wyeksportowania zwierzęcia, za które ma być wypłacona premia.</p> <p>3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii za ubój dla każdej z kategorii zwierząt, o której mowa w ust. 1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>		
Art. 68	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wypłat premii za ubój dokonuje się na wniosek producenta bydła, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji. 2. Wniosek o wypłatę premii za ubój powinien być złożony w terminie 6 miesięcy od dnia dokonania uboju zwierzęcia lub opuszczenia przez niego polskiego obszaru celnego i nie później niż do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, za który ma być wypłacona ta premia. 3. Wniosek o wypłatę premii za ubój powinien zawierać: <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby producenta bydła, 2) oznaczenie zwierzęcia, z podaniem: <ol style="list-style-type: none"> a) numeru identyfikacyjnego w systemie, o którym mowa w art. 40 ust. 2, b) kategorii zwierząt, o której mowa art. 67 ust. 1, c) płci i wieku zwierzęcia, a w przypadku cieląt masy tuszy 	R.K. 2342/1999/WE art.35, 37 i 45	

	<p>albo masy ciała w momencie uboju lub opuszczenia polskiego obszaru celnego,</p> <p>3) w przypadku eksportu - imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby eksportera.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, należy dołączyć:</p> <p>1)wymagany odrębnymi przepisami dokument identyfikacyjny zwierzęcia,</p> <p>2) w przypadku uboju - zaświadczenie z rzeźni o dokonaniu uboju zwierzęcia zawierające:</p> <p>a) nazwę i adres rzeźni,</p> <p>b) datę uboju,</p> <p>c) numer identyfikacyjny oraz numer ubojowy zwierzęcia,</p> <p>d) w przypadku cieląt masę tuszy,</p> <p>3) w przypadku eksportu zwierzęcia - zaświadczenie wydane przez organ celny o opuszczeniu przez zwierzę polskiego obszaru celnego zawierające:</p> <p>a) nazwę i adres eksportera,</p> <p>b)datę opuszczenia przez zwierzę polskiego obszaru celnego,</p> <p>c) numer identyfikacyjny zwierzęcia,</p> <p>d) w przypadku cieląt masę ciała.</p>		
Art. 69	Po sprawdzeniu danych zawartych we wniosku o wypłatę premii za ubój, nie wcześniej jednak niż w dniu 16 października roku, za który przysługuje ta premia, producentowi bydła wypłaca się zaliczkę w wysokości 60% przysługującej mu premii za ubój.	R.R 1254/1999/WE art. 22 ust. 1 R.K. 2342/1999/WE art.41	
Art. 70	Jeżeli liczba zwierząt w danej kategorii, o której mowa w art. 67 ust. 1, podana we wnioskach producentów bydła o wypłatę premii za ubój za dany rok przekracza w skali kraju liczbę zwierząt tej samej kategorii, za które może być wypłacona	R.R 1254/1999/WE art. 11 ust. 4	

	premia za ubój, ustaloną przez właściwe władze Unii Europejskiej, Agencja Restrukturyzacji dokonuje proporcjonalnej redukcji liczby zwierząt z tej kategorii podanych we wniosku każdego producenta bydła. Przepis art. 44 ust. 2 stosuje się odpowiednio.		
Art. 71	Wyplata premii od uboju za dany rok kalendarzowy następuje nie później niż do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego. Przepisy art. 45 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.	R.R 1254/1999/WE art. 22 ust. 2	
Art. 72	<ol style="list-style-type: none"> 1. Producentom bydła, którym przyznano premię za ubój zwierząt należących do kategorii określonej w art. 67 ust. 1 pkt 1, przysługuje premia dodatkowa. 2. Wyplata premii dodatkowej za dany rok kalendarzowy dokonuje się łącznie z premią za ubój. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 30 kwietnia na wniosek Prezesa Agencji Restrukturyzacji, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wysokość premii dodatkowej, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej. 	<p>R.R 1254/1999/WE art. 14 i 15 ust. 2</p> <p>R.R 1254/1999/WE art. 14 ust. 1</p>	
<p>Rozdział 2</p> <p>Płatności bezpośrednie do owiec i kóz</p>			
Art. 73	1. Producentom rolnym utrzymującym owce przysługują płatności bezpośrednie w formie rocznej premii za utrzymywane owce - maciorki, zwane dalej "premią za owce-maciorki" w ramach indywidualnego limitu, określającego maksymalną liczbę owiec-maciorek, za które	Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art. 6	

	<p>producent może otrzymać tę premię, zwanego dalej „limitem na owce”.</p>		
Art. 74	<p>1. Producentom rolnym utrzymującym kozy w gospodarstwach rolnych położonych na terenach górskich i podgórskich, gdzie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kozy są utrzymywane głównie w celu produkcji mięsa koziego, 2) metody utrzymania owiec i kóz są podobne w swej naturze - przysługują płatności bezpośrednie w formie rocznej premii za utrzymywane kozy-reproduktorki, zwane dalej "premią za kozy-reproduktorki "w ramach indywidualnego limitu, określającego maksymalną liczbę kóz-reproduktorek, za które producent może otrzymać tę premię, zwanego dalej „limitem na kozy”. <p>2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tereny, o których mowa w ust. 1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art. 5</p>	
Art. 75	<p>1. Producenci rolni utrzymujący owce, zwani dalej „producentami owiec” oraz producenci rolni utrzymujący kozy, zwani dalej „producentami kóz”, w terminie do dnia 31 sierpnia 2002 r., złożą wnioski o przyznanie im limitów na owce lub limitów na kozy do dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji, właściwych ze względu na miejsca zamieszkania albo siedziby wnioskodawców.</p> <p>2. Decyzje w sprawie przyznania limitów na owce i limitów na kozy dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji wydadzą do dnia 30 września 2002 r.</p> <p>3. Od decyzji dyrektora oddziału regionalnego Agencji</p>	<p>rozwiązanie wewnętrzne w okresie przedakcesyjnym</p>	

	<p>Restrukturyzacji w sprawie przyznania limitu na owce lub limitu na kozy przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.</p> <p>4. Z zastrzeżeniem art. 76, limit na owce oraz limit na kozy przyznaje się odpowiednio producentowi owiec lub producentowi kóz w wysokości odpowiadającej liczbie owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek utrzymywanych w gospodarstwie tego producenta w dniu 1 lipca 2002 r., pomniejszonej o 3% z przeznaczeniem na rezerwę, o której mowa w art. 77 ust. 1, z tym że limit ten powinien dotyczyć co najmniej 10 zwierząt.</p> <p>5. Grupie producentów rolnych przyznaje się łączny limit na owce lub limit na kozy odpowiadający liczbie owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek utrzymywanych w gospodarstwach członków tej grupy w dniu 1 lipca 2002 r. pomniejszonej zgodnie z ust. 4.</p> <p>6. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie przyznania limitu na owce i limitu na kozy powinien zawierać w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy, 2) określenie liczby owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek utrzymywanych w gospodarstwie wnioskodawcy w dniu 1 lipca 2002 r. 		
Art. 76	<p>Jeżeli ustalona przez właściwe władze Unii Europejskiej liczba zwierząt, za które może być przyznana premia za owce-maciorki lub premia za kozy-reproduktorki w skali kraju będzie mniejsza niż suma liczby owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek utrzymywanych w kraju w dniu 1 lipca 2002 r., limit na owce lub limit na kozy przyznaje się uwzględniając odpowiednio stosunek procentowy tych wielkości .</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art.13</p>	

Art. 77	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tworzy się rezerwę krajową praw do premii za owce-maciorki i praw do premii za kozy-reproduktorki w wysokości stanowiącej 3% ogólnej liczby owiec-maciorek i kóz-reproduktorek utrzymywanych w kraju w dniu 1 lipca 2002 r., zwaną dalej „krajową rezerwą praw do premii za owce i kozy”. 2. Krajową rezerwą praw do premii za owce i kozy dysponują dyrektorzy oddziałów regionalnych Agencji Restrukturyzacji w granicach przyznanych im przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji limitów. 3. Krajowa rezerwa praw do premii za owce i kozy może być przeznaczona w szczególności na: <ol style="list-style-type: none"> 1) przyznanie lub zwiększenie limitów na owce lub limitów na kozy rolnikom, którzy nie ukończyli 35 roku życia albo rolnikom rozpoczynającym lub rozwijającym produkcję owiec lub kóz w posiadanych przez nich gospodarstwach rolnych w celu produkcji mięsa, 2) zwiększenie limitów na owce lub kozy producentom owiec lub kóz specjalizującym się w tej produkcji na terenach o trudnych warunkach gospodarowania. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady dysponowania krajową rezerwą praw do premii za owce i kozy, mając na względzie tereny, na których chów i hodowla owiec lub kóz jest szczególnie ważna dla gospodarki. 	Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art. 7	
Art. 78	<ol style="list-style-type: none"> 1. Prawo do limitu na owce lub limitu na kozy może być zbywane lub wydzierżawiane na podstawie pisemnej umowy, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. W przypadku zbywania lub wydzierżawiania prawa do części limitu na owce lub części limitu na kozy bez 	Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art.7	

	<p>jednoczesnego zbycia lub wydzierżawienia gospodarstwa rolnego, części te nie mogą obejmować mniej niż:</p> <ol style="list-style-type: none">1) 10 % liczby zwierząt, w stosunku do których przysługuje prawo do limitu, nie więcej jednak niż 50 zwierząt - w przypadku gdy zbywca lub wydzierżawiający posiada limit na co najmniej 50 zwierząt,2) 5 zwierząt, w stosunku do których przysługuje prawo do limitu - w przypadku gdy zbywający lub wydzierżawiający posiada limit na co najmniej 20 zwierząt i nie więcej niż na 49 zwierząt. <p>3. W przypadku zbycia prawa do limitu na owce lub limitu na kozy bez jednoczesnego zbycia gospodarstwa rolnego, z wyjątkiem zbywania tego prawa pomiędzy członkami grupy producentów rolnych, 15% zbywanego limitu nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę praw do premii za owce i kozy.</p> <p>4. Umowy, o których mowa w ust. 1, dla swej ważności wymagają zarejestrowania przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zbywcy albo wydzierżawiającego.</p> <p>5. Wniosek o zarejestrowanie umowy, o którym mowa w ust. 4, należy złożyć w terminie do dnia 1 września roku gospodarczego poprzedzającego rok gospodarczy, za który ma być wypłacona premia za owce-maciorki lub premia za kozy-reproduktorki, której dotyczy dana umowa.</p> <p>6. Zarejestrowania umowy, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać do dnia 1 listopada roku gospodarczego poprzedzającego rok gospodarczy, za który ma być wypłacona premia za owce-maciorki lub premia za kozy-reproduktorki, której dotyczy dana umowa.</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art. 6</p>	
--	---	---	--

	<p>7. Po zarejestrowaniu umowy dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji dokonuje adnotacji na każdym egzemplarzu umowy oraz zmiany wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 84.</p> <p>8. Odmowa zarejestrowania umowy następuje w drodze decyzji administracyjnej, od której służy odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.</p>		
Art. 79	<p>1. Prawo do limitu na owce lub limitu na kozy przyznane z krajowej rezerwy praw do premii za owce i kozy nie może być zbyte lub wydzierżawione w okresie 3 lat od dnia przyznania tego prawa.</p> <p>2. Z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli producent owiec lub producent kóz w ciągu 3 kolejnych lat kalendarzowych nie wykorzysta, przyznanego mu z krajowej rezerwy praw za owce i kozy, limitu na owce lub limitu na kozy, niewykorzystana część tego limitu, odpowiadająca średniej liczbie zwierząt, za które nie wykorzystał prawa do premii w okresie 3 lat, nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę praw do premii za owce i kozy.</p> <p>3. Jeżeli producent owiec lub producent kóz w ciągu 2 kolejnych lat kalendarzowych nie wykorzysta, przyznanego mu z krajowej rezerwy praw za owce i kozy, limitu na owce lub limitu na kozy co najmniej w 50%, niewykorzystana w ciągu drugiego roku część tego limitu, nieodpłatnie powiększa krajową rezerwę praw do premii za owce i kozy, chyba że niewykorzystanie to spowodowane było siłą wyższą lub innymi niezależnymi od producenta przyczynami.</p>	Rozporządzenie Komisji (EWG) ustanawiające przepisy szczegółowe dla stosowania limitów indywidualnych rezerw krajowych i przeniesienia praw przewidzianych w artykułach od 5a do 5c rozporządzenia Rady (EWG) na temat wspólnej organizacji rynku mięsa owczego koziego nr 3567/92 art. 6	
Art. 80	<p>1. Umowa dzierżawy prawa do limitu na owce lub prawa do limitu na kozy może być zawierana jedynie na pełne lata</p>	Rozporządzenie Komisji (EWG) ustanawiające przepisy	

	<p>kalendarzowe.</p> <p>2. W kresie 5 lat od dnia obowiązywania pierwszej umowy dzierżawy, o której mowa w ust. 1, wdzierżawiający powinien samodzielnie wykorzystywać przysługujące mu prawo do premii za owce-maciorki lub prawo do premii za kozy-reproduktorki, co najmniej przez okres 2 lat kalendarzowych.</p>	<p>szczegółowe dla stosowania limitów indywidualnych rezerw krajowych i przeniesienia praw przewidzianych w artykułach od 5a do 5c rozporządzenia Rady (EWG) na temat wspólnej organizacji rynku mięsa owczego koziego nr 3567/92 art. 7</p>	
Art. 81	<p>1. W przypadkach, o których mowa w art. 78 ust. 3 oraz w art. 79 ust. 2 i 3, dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, stwierdza w drodze decyzji administracyjnej, przejście odpowiedniej części limitu na owce lub limitu na kozy do krajowej rezerwy praw do premii za owce i kozy oraz określa wysokość limitu na owce lub limitu na kozy przysługującego danemu producentowi owiec lub kóz.</p> <p>2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EWG) ustanawiające przepisy szczegółowe dla stosowania limitów indywidualnych rezerw krajowych i przeniesienia praw przewidzianych w artykułach od 5a do 5c rozporządzenia Rady (EWG) na temat wspólnej organizacji rynku mięsa owczego koziego nr 3567/92 art. 6 i 7 oraz krajowe regulacje prawne</p>	
Art. 82	<p>1. Prawo do limitu na owce i prawo do limitu na kozy jest przedmiotem dziedziczenia, z tym, że dziedziczy je osoba, która odziedziczyła gospodarstwo rolne.</p> <p>2. Do czasu wydania prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po spadkodawcy, któremu przysługiwało prawo do limitu na owce lub prawo do limitu</p>	<p>regulacje o charakterze organizacyjnym w oparciu o prawo krajowe</p>	

	<p>na kozy, uprawnienia spadkobierców do tego limitu wykonuje upoważniony przez nich spadkobierca.</p> <p>3. Spadkobierca, o którym mowa w ust. 2, składając wniosek o przyznanie premii za owce-maciorki lub premii za kozy-reproduktorki jest obowiązany przedstawić dokument upoważnienia.</p> <p>4. W terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, spadkobierca dziedziczący gospodarstwo rolne po spadkodawcy, któremu przysługiwało prawo do limitu na owce lub prawo do limitu na kozy jest obowiązany powiadomić o tym dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania spadkodawcy.</p>		
Art. 83	Następca prawny osoby prawnej, której przysługiwało prawo do limitu na owce lub limitu na kozy, obowiązany jest powiadomić dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę tej osoby, o nabyciu tego prawa w terminie 3 miesięcy od dnia jego nabycia.	regulacje o charakterze organizacyjnym w oparciu o prawo krajowe	
Art. 84	<p>1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji prowadzi rejestr producentów owiec i producentów kóz, którym przysługują limity na owce i limity na kozy, zwany dalej „rejestrem limitów na owce i kozy”. Rejestr limitów na owce i kozy jest jawny.</p> <p>2. Rejestr limitów na owce i kozy może być prowadzony w formie elektronicznych nośników informacji.</p> <p>3. Rejestr limitów na owce i kozy zawiera:</p> <p>1) imiona i nazwiska albo nazwy oraz adres zamieszkania albo siedzib producentów owiec i kóz,</p>	Rozporządzenie Komisji (EEC) nr 2700/93 dotyczące szczegółowych zasad premiowania producentów mięsa baraniego i koziego z poprawkami wniesionymi przez Rozporządzenie Komisji nr 80/94 z dnia 18 stycznia 1979 r, 2946/95 z dnia 8 lutego 1994 r, 2946/95 z dnia 18 grudnia 1995 r oraz 15/96 z	

	<p>2) numery producentów owiec i producentów kóz niepowtarzalne w skali kraju, nadane przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji przy wpisie do rejestru,</p> <p>3) wielkość limitów na owce i limitów na kozy przysługujących poszczególnym producentom,</p> <p>4) numery decyzji administracyjnych, na podstawie których przyznano limity na owce i limitów na kozy,</p> <p>5) informacje o podstawie, z której wynika prawo producenta owiec lub producenta kóz do limitu na owce lub limitu na kozy., jeżeli prawo to nie wynika z decyzji, o której mowa w okt.4</p> <p>4. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 3, wymagają zgłoszenia do rejestru limitów na owce i kozy.</p> <p>5. Dla każdego producenta owiec i producenta kóz prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, które obejmują dokumenty stanowiące podstawę wpisu, w tym dokumenty, o których mowa w art. 78 ust. 1 oraz inne dokumenty składane dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji na podstawie przepisów ustawy.</p>	dnia 30 lipca 1996 r. art. 7	
Art. 85	<p>1. Producentowi owiec, który nie wprowadza do obrotu mleka owczego lub produktów z mleka owczego, premia za owce-maciorki przysługuje za każdą utrzymywaną owcę-maciorkę w pełnej wysokości.</p> <p>2. Producentowi owiec, który wprowadza do obrotu mleko owcze lub produkty z tego mleka, premia za owce-maciorki przysługuje za każdą utrzymywaną owcę-maciorkę w wysokości 80 % premii, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Premia za owce-maciorki przysługuje w pełnej wysokości</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art.5</p> <p>Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3901/89 określające definicję jagniąt opasanych na tusze ciężkie art. 1</p>	

	<p>również producentowi rolnemu utrzymującemu owce, który wprowadza mleko owcze lub produkty z tego mleka do obrotu, jeżeli co najmniej 40% jagniąt urodzonych w danym roku gospodarczym w jego gospodarstwie było opasanych przez okres co najmniej 45 dni od daty zakończenia żywienia mlekiem owiec-matek oraz których masa ciała po zakończeniu opasu wynosi co najmniej 25 kg.</p> <p>4. Premia, o której mowa w ust. 3, przysługuje za owce maciorki w liczbie równej liczbie jagniąt spełniających warunki określone w tym przepisie.</p> <p>5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość premii za owce-maciorki mając na względzie obowiązujące obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p> <p>6. Premia za kozy-reproduktorki wynosi 80% wysokości premii za owce-maciorki.</p>		
Art. 86	<p>1. Premia za owce-maciorki przysługuje producentowi rolnemu, który utrzymuje w danym roku gospodarczym co najmniej 10 owiec-maciorek,</p> <p>2. Premia za kozy-reproduktorki przysługuje producentowi rolnemu, który utrzymuje w roku gospodarczym co najmniej 10 kóz-reproduktorek albo łącznie 10 kóz -reproduktorek lub owiec - maciorek na terenach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów, o którym mowa w art. 74 ust. 2.</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (EEC) nr 2700/93 dotyczące szczegółowych zasad premiowania producentów mięsa baraniego i koziego z poprawkami wniesionymi przez Rozporządzenie Komisji nr 80/94 z dnia 18 stycznia 1979 r, 2946/95 z dnia 8 lutego 1994 r, 2946/95 z dnia 18 grudnia 1995 r oraz 15/96 z dnia 30 lipca 1996 r. art. 1</p>	
Art. 87	<p>1. Jeżeli pogłowie zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie producenta owiec lub producenta kóz przekracza:</p> <p>1) 1000 owiec- maciorek lub kóz - reproduktorek, na obszarze o trudnych warunkach gospodarowania,</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art.5</p>	

	<p>2) 500 owiec- maciorek lub kóz - reproduktorek, na obszarach innych niż określone w pkt 1</p> <p>- premię za owce - maciorki i premię za kozy - reproduktorki przysługującą za zwierzęta powyżej tych limitów wypłaca się w wysokości zmniejszonej o 50 %.</p> <p>2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia obszary o trudnych warunkach gospodarowania, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>		
<p>Art. 88</p>	<p>1. Producentom owiec i producentom kóz przysługuje specjalny dodatek do premii za owce-maciorki lub premii za kozy-reproduktorki, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gospodarstwo rolne producenta jest położone na terenie obszarów o trudnych warunkach gospodarowania, lub 2) co najmniej 50% powierzchni gospodarstwa rolnego przeznaczony do wypasu owiec maciorek lub kóz-reproduktorek lub produkcji pasz dla tych zwierząt znajduje się na obszarach o trudnych warunkach gospodarowania, lub 3) co najmniej 90 % owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek jest wypasanych przez co najmniej 90 kolejnych dni na obszarach o trudnych warunkach gospodarowania, lub 4) gospodarstwo rolne producenta znajduje się na obszarach, na których z uwagi na niedobory paszy zielonej na terenach przeznaczonych do wypasu, konieczne jest przepędzanie owiec-maciorek lub kóz-reproduktorek na inne tereny. <p>2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość specjalnego dodatku, o którym mowa w ust.1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie prawa Unii Europejskiej.</p>	<p>Rozporządzenie Rady(EWG) nr 3493/90 ustanawiające ogólne zasady przyznawania dotacji dla producentów baraniny i mięsa koziego art. 2.</p>	

Art. 89	<p>Producent owiec i producent kóz posiadający limit na owce lub limit na kozy jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzenia ewidencji zwierząt należących do stada owiec i kóz, z uwzględnieniem zmian w zakresie liczebności tego stada, 2) udostępniania informacji o przeznaczeniu użytków rolnych znajdujących się w jego gospodarstwie, ze szczególnym uwzględnieniem powierzchni przeznaczonej do wypasu owiec i kóz lub produkcji pasz dla tych zwierząt. 	<p>Rozporządzenie Komisji (EEC) nr 2700/93 dotyczące szczegółowych zasad premiowania producentów mięsa baraniego i koziego z poprawkami wniesionymi przez Rozporządzenie Komisji nr 80/94 z dnia 18 stycznia 1979 r, 2946/95 z dnia 8 lutego 1994 r, 2946/95 z dnia 18 grudnia 1995 r oraz 15/96 z dnia 30 lipca 1996r. art. 1a i art.2</p>	
Art. 90	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wypłat premii za owce-maciorki i kozy-reproduktorki oraz dodatku specjalnego, o którym mowa w art. 88, dokonuje dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji na wniosek zainteresowanego producenta owiec lub producenta kóz, składany na formularzu wydanym przez Agencję Restrukturyzacji; przepisy art. 40 ust.3-5 stosuje się odpowiednio. 2. Wniosek o wypłatę premii, o których mowa w ust. 1, powinien dotyczyć co najmniej 10 owiec-macierek lub kóz-reprodukterek. 3. Wniosek o wypłatę premii, o których mowa w ust. 1, powinien być złożony w okresie od dnia 1 listopada roku poprzedzającego rok gospodarczy do dnia 30 kwietnia roku gospodarczego, za który ma być wypłacona dana premia. 4. Wniosek o wypłatę premii, o których mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy, 2) oznaczenie zwierzęcia w ewidencji, o której mowa w art. 	<p>Rozporządzenie Komisji (EEC) nr 2700/93 dotyczące szczegółowych zasad premiowania producentów mięsa baraniego i koziego z poprawkami wniesionymi przez Rozporządzenie Komisji nr 80/94 z dnia 18 stycznia 1979 r, 2946/95 z dnia 8 lutego 1994 r, 2946/95 z dnia 18 grudnia 1995 r oraz 15/96 z dnia 30 lipca 1996r. art. 1a i art.2</p>	

	<p>89 pkt 1,</p> <p>3)liczbę utrzymywanych owiec-maciorek i kóz-reproduktorek z określeniem rodzaju obszaru, na których są one utrzymywane.</p> <p>5. Do wniosku należy dołączyć:</p> <p>1) w przypadku, o którym mowa w art. 85 ust. 3, oświadczenie producenta owiec lub inne dokumenty potwierdzające, że co najmniej 40% jagniąt urodzonych w danym roku gospodarczym w jego gospodarstwie było opasanych przez okres co najmniej 45 dni od daty zakończenia żywienia mlekiem owiec-matek oraz których masa ciała po zakończeniu opasu wynosiła 25 kg,</p> <p>2) w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1, oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu warunków określonych w tym przepisie</p> <p>6. Premia za owce-maciorki i premia za kozy-reproduktorki może być wypłacona wyłącznie w przypadku utrzymywania zwierzęcia, za które ma być ona wypłacona, w gospodarstwie producenta rolnego przez okres 100 dni liczonych od dnia 1 maja roku gospodarczego, za który ma być wypłacona premia.</p>	<p>Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3901/89 określające definicję jagniąt opasanych na tusze ciężkie</p>	
Art. 91	<p>1. Po otrzymaniu wniosków o wypłatę premii za owce-maciorki i kozy-reproduktorki, nie wcześniej jednak niż po dniu 1 lipca roku gospodarczego, za który przysługuje dana premia, producentowi rolnemu wypłaca się zaliczkę w wysokości 60% przysługującej mu premii.</p> <p>2. Wypłata pozostałej części premii za owce-maciorki i kozy-reproduktorki za dany rok gospodarczy następuje w terminie do dnia 15 października następnego roku gospodarczego.</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) dotyczące organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego nr 2467/98 art.5 oraz organizacyjne rozwiązania krajowe</p>	
Art. 92	<p>1. W razie odmowy wypłaty premii za owce-maciorki i kozy-</p>	<p>organizacyjne rozwiązania</p>	

	reproduktorki, zaliczka wypłacona na poczet tych premii podlega zwrotowi, do którego stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95).	krajowe	
Rozdział 3 Zakup i sprzedaż interwencyjna oraz prywatne przechowywanie			
Art. 93	<ol style="list-style-type: none"> 1. Agencja może dokonywać interwencyjnego zakupu i sprzedaży mięsa wołowego i wieprzowego. 2. Mięso, o którym mowa w ust. 1, oprócz wymagań określonych odrębnymi przepisami, powinno: <ol style="list-style-type: none"> 1) pochodzić od zwierząt, których chów lub hodowla miały miejsce w kraju, 2) w przypadku mięsa wołowego: <ol style="list-style-type: none"> a) spełniać wymagania jakości handlowej dla klasy R₂, R₃, O₂ lub O₃, b) pochodzić z tusz, których waga nie przekracza 340 kg, 3) w przypadku mięsa wieprzowego spełniać wymagania jakości handlowej dla klasy E, U lub R. 3. Mięso pochodzące ze zwierząt, których ubój nastąpił z konieczności nie może być przedmiotem interwencyjnego zakupu. 4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje mięsa, o których mowa w ust.1, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozporządzenie Rady nr 1254/1999/WE w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, art. 27. 2. Rozporządzenie Komisji nr 562/2000/WE dotyczące szczegółowych zasad obowiązywania RR nr 1254/1999/ odnośnie skupu wołowiny, art. 3, 4. 3. Rozporządzenie Rady nr 2759/1975/EWG w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny, art. 3, 4. 4. Rozporządzenie Komisji nr 391/1968/EWG ustanawiające szczególne zasady skupu interwencyjnego wieprzowiny. 	

Art. 94	<ol style="list-style-type: none">1. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu mięsa wołowego na rynku krajowym, w ramach limitu ustalonego przez Radę Ministrów, jeżeli w ciągu kolejnych dwóch tygodni przeciętna cena rynkowa mięsa wołowego będzie utrzymywała się na poziomie niższym od ceny minimalnej.2. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu mięsa wieprzowego na rynku krajowym, w ramach limitu ustalonego przez Radę Ministrów, jeżeli przeciętna cena rynkowa wieprzowiny spadnie poniżej 103% ceny bazowej i istnieje prawdopodobieństwo, że pozostanie na tym poziomie.3. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu mięsa w drodze przetargów.4. Przedmiotem przetargów jest cena interwencyjnego zakupu i ilość mięsa oferowanego przez przedsiębiorców do sprzedaży na rzecz Agencji.5. Do przetargu, o którym mowa w ust. 3, mogą przystępować wyłącznie krajowi przedsiębiorcy, którzy dokonują uboju zwierząt na własny rachunek i są podatnikami od towarów i usług oraz wpłacili wadium przetargowe. Oferty składane przez przedsiębiorców nie są ważne, jeżeli dotyczą mniej niż 10 ton mięsa.6. Cena kupowanego przez Agencję w ramach interwencji mięsa:<ol style="list-style-type: none">1) w przypadku wołowiny nie może być wyższa od przeciętnej ceny rynkowej w dniu złożenia ofert przetargowych, powiększonej o 10,00 zł na 100 kg mięsa,2) w przypadku wieprzowiny powinna kształtować się w przedziale pomiędzy 78% a 92% ceny bazowej,3) obejmuje koszty dostarczenia mięsa do wskazanych przez	<ol style="list-style-type: none">1. RR nr 2759/1975/EWG art.4, 5.2. RR nr 1254/1999/WE art. 47.3. RKNr 562/2000/WE art. 9, 10, 11, 12, 33, 34.	
---------	--	---	--

	<p>Agencję chłodni i jego rozładunku, z zastrzeżeniem ust. 7.</p> <p>7. Jeżeli mięso jest dostarczane do chłodni położonych w odległości większej niż 200 km, Agencja pokrywa koszty transportu ponad tę odległość według stawek określonych przez Prezesa Agencji.</p> <p>8. Prezes Agencji, po zasięgnięciu opinii Ministra właściwego do spraw rynków rolnych może wstrzymać interwencyjny zakup mięsa, jeżeli przez okres co najmniej jednego tygodnia nie zachodzą warunki określone w ust. 1 i 2.</p> <p>9. Rada Ministrów, w terminie do dnia 31 maja, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, limit, o którym mowa w ust. 1 i 2, na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku, mając na względzie zapewnienie stabilizacji rynku mięsa wołowego i wieprzowego.</p>		
Art. 95	<p>1. Przeciętna cena rynkowa mięsa wołowego, o której mowa w art. 94 ust.1, odpowiadająca przeciętnej cenie rynkowej mięsa wołowego klasy R₃ w kraju, jest obliczana na podstawie procentowego udziału uboju objętych interwencją klas jakościowych wołowiny całkowitej ilości uboju w kraju.</p> <p>2. Przeciętna cena rynkowa mięsa wołowego, o której mowa w ust.1, obejmuje krajowe ceny poubojowe każdej uprawnionej do interwencji klasy jakościowej przeliczane na cenę ekwiwalentu tusz R₃.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania przeciętnej ceny rynkowej mięsa wołowego, w tym współczynniki służące do przeliczania krajowych cen mięsa wołowego na cenę ekwiwalentu tusz R₃, mając na względzie zapewnienie jednolitego systemu ustalania cen rynkowych mięsa wołowego.</p>	1. RR nr 1254/1999/WE	

Art. 96	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mięso zakupione przez Agencję w ramach zakupu interwencyjnego może być sprzedane; <ol style="list-style-type: none"> 1) na rynku krajowym lub 2) za granicą na zasadach określonych w odrębnych przepisach. 2. Decyzję o sprzedaży mięsa na rynku krajowym podejmuje Prezes Agencji, uwzględniając potrzebę stabilizacji rynku, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rynków rolnych. 3. Sprzedaż mięsa na rynku krajowym jest dokonywana w drodze przetargów. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. RR nr 2759/1975/EWG 2. RR nr 1254/1999/WE art. 28 	
Art. 97	<ol style="list-style-type: none"> 1. Agencja może dokonywać sprzedaży posiadanych zapasów mięsa wołowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1, domom pomocy społecznej, placówkom opiekuńczo-wychowawczym, ośrodkom adaptacyjno-opiekuńczym, szpitalom oraz zakładom karnym, zwanym dalej „instytucjami”. 2. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona po z góry ustalonych obniżonych cenach, a minimalna sprzedawana ilość mięsa wołowego wynosi 500 kg. 3. Instytucja ubiegająca się o zakup wołowiny, o której mowa w ust. 1, składa w Agencji wniosek wraz z zabezpieczeniem pieniężnym oraz zawiera umowę, w której zobowiązuje się, że w ciągu sześciu miesięcy od dnia jej zawarcia, wykorzysta zakupione mięso wołowe jedynie w postaci przygotowanych posiłków dostępnych wyłącznie dla osób, które pozostają na utrzymaniu lub pod opieką tej instytucji. 4. Instytucje prowadzą bieżącą rachunkowość na podstawie której możliwe jest zweryfikowanie przeznaczenia i wykorzystania wołowiny, o której mowa w ust. 1. 	<ol style="list-style-type: none"> 3. Rozporządzenie Komisji nr 2271/1995/WE dotyczące sprzedaży niektórych produktów sektora wołowiny i cieleciny znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych instytucjom i organizacjom charytatywnym. 	

	<p>5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa, w drodze rozporządzenia, cenę wołowiny sprzedawanej instytucjom oraz wysokość zabezpieczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>		
Art. 98	<p>1. Agencja może stosować dopłaty do przechowywania w magazynach prywatnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) świeżego lub chłodzonego mięsa pochodzącego z dorosłych sztuk bydła w formie tusz, półtuszy, ćwiartek przednich i tylnych oraz ćwiartek kompensowanych, sklasyfikowanych zgodnie ze skalą oceny jakości określoną w odrębnych przepisach, 2) świeżego lub chłodzonego mięsa wieprzowego w formie tusz i półtuszy wieprzowych sklasyfikowanego zgodnie ze skalą oceny jakości określoną w odrębnych przepisach, 3) świeżego lub chłodzonego mięsa baraniego w formie tusz i półtuszy jagnięcych, których jakość odpowiada wymaganiom określonym w odrębnych przepisach. <p>2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznawane wyłącznie do prywatnego przechowywania mięsa o odpowiedniej jakości handlowej, pochodzącego od zwierząt, których chów lub hodowla miały miejsce w kraju, ubitych nie więcej niż 10 dni przed datą oddania do przechowywania mięsa pochodzącego z tych zwierząt.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozporządzenie Rady nr 1254/1999/WE w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, 2. Rozporządzenie Rady nr 2759/1975/EWG w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny 3. Rozporządzenie Rady nr 2467/1998/WE w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego. 4. Rozporządzenie Komisji nr 3444/1990/EWG ustanawiające przepisy szczegółowe dotyczące udzielania dotacji na przechowywanie wieprzowiny przez jednostki prywatne 5. Rozporządzenie Komisji nr 907/2000/WE określające szczegółowe zasady przyznawania dotacji na przechowywanie wołowiny i cielęciny w sektorze 	

		<p>prywatnym</p> <p>6. Rozporządzenie Komisji nr 3446/1990/EWG określające szczegółowe zasady przyznawania subwencji prywatnemu sektorowi przechowywania mięsa baraniego i koziego.</p>	
Art. 99	<p>1. Agencja dokonuje dopłat do prywatnego przechowywania mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 1, jeżeli przeciętna cena rynkowa mięsa wołowego, notowana w oparciu o skalę klasyfikacji tusz wołowych, określona w odrębnych przepisach, spadnie poniżej 103% ceny bazowej i istnieje prawdopodobieństwo, że pozostanie na tym poziomie.</p> <p>2. Agencja dokonuje dopłat do prywatnego przechowywania mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2, jeżeli przeciętna cena rynkowa mięsa wieprzowego, notowana w oparciu o skalę klasyfikacji tusz wieprzowych, określona w odrębnych przepisach, spadnie poniżej 103% ceny bazowej i istnieje prawdopodobieństwo, że pozostanie na tym poziomie.</p> <p>3. Agencja dokonuje dopłat do prywatnego przechowywania mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 3, jeżeli przeciętna cena rynkowa świeżych lub chłodzonych tusz baranich, w ciągu kolejnych dwóch tygodni utrzymuje się poniżej 70% ceny bazowej.</p> <p>4. Dopłaty, o których mowa w art. 98 ust. 1, są stosowane po zatwierdzeniu przez Radę Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych rocznego programu przechowywania mięsa w prywatnych magazynach.</p>	<p>1. RR nr 1254/1999/WE art. 26, 27, 43, 48.</p> <p>2. RK nr 907/2000/WE</p> <p>3. RR nr 2759/1975/EWG art. 3.</p> <p>4. RK nr 3444/1990/EWG art. 3.</p> <p>5. RR nr 2467/1998/WE art. 12</p> <p>6. RK nr 3446/1990/EWG art. 3.</p>	

	<p>5. Program, o którym mowa w ust. 4, jest sporządzany przez Agencję i zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj, ilość i jakość mięsa, objętego dopłatami do przechowywania, 2) minimalny i maksymalny okres przechowywania, 3) minimalną ilość dostawy, 4) maksymalną wysokość dopłaty, która może być udzielona do przechowywania określonego w art. 98 ust. 1 rodzaju mięsa, 5) limit środków przeznaczonych na dopłaty do przechowywania. <p>6. Po okresie przechowywania mięso może być sprzedawane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na rynku krajowym lub 2) za granicę, na zasadach określonych w odrębnych przepisach. . 		
Art. 100	<ol style="list-style-type: none"> 1. Agencja udziela dopłat do przechowywania mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1, po zawarciu umowy z przedsiębiorcą, określającej w szczególności <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj, ilość i jakość mięsa objętego dopłatami do przechowywania, 2) okres i warunki przechowywania mięsa, 3) wysokość dopłaty. 2. Umowa, o której mowa w ust. 1, jest zawierana w drodze przetargu. 3. Przedmiotem przetargu, o którym mowa w ust. 2, jest wysokość dopłaty oraz ilość określonego w art. 98 ust. 1 rodzaju mięsa, za którego przechowywanie przedsiębiorcy ubiegają się o dopłaty. 4. Do przetargu, o którym mowa w ust. 2, mogą przystępować krajowi przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą 	<ol style="list-style-type: none"> 1. RR nr 1254/1999/WE 2. RK nr 907/2000/WE art. 3,4 . 3. RR nr 2759/1975/EWG 4. RK nr 3444/1990/EWG art. 2, 12. 5. RR nr 2467/1998/WE 6. RK nr 3446/1990/EWG art. 2, 12. 	

	<p>w zakresie przechowywania określonego rodzaju mięsa, o którym mowa w art. 98 ust. 1, przez okres 12 miesięcy przed przystąpieniem do przetargu</p> <p>5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną ilość mięsa, która może być objęta umową, o której mowa w ust.1 mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>		
Art. 101	<p>1. Umowy, o których mowa w art. 100 ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) mogą odnosić się tylko do jednego rodzaju produktów spośród wymienionych w art. 98 ust. 1, 2) powinny zawierać zobowiązanie przedsiębiorcy do przechowywania umownej ilości mięsa na własny koszt i ryzyko. <p>2. Warunkiem zawarcia z Agencją umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1, jest zdeponowanie przez przedsiębiorcę zabezpieczenia pieniężnego w wysokości stanowiącej iloczyn stawki zabezpieczenia i ilości mięsa objętego umową.</p> <p>3. Zabezpieczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, nie może przewyższyć 30% kwoty dopłaty o jaką ubiega się przedsiębiorca.</p> <p>4. Zabezpieczenie pieniężne zostaje zwolnione po wypełnieniu przez przedsiębiorcę warunków umowy. W przypadku nie wywiązania się przedsiębiorcy z warunków umowy kwota zabezpieczenia pieniężnego może ulec częściowemu lub całkowitemu przepadkowi.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki zabezpieczenia</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. RR nr 1254/1999/WE 2. RK nr 907/2000/WE 3. RR nr 2759/1975/EWG 4. RK nr 3444/1990/EWG art.3, 5. 5. RR nr 2467/1998/WE 6. RK nr 3446/1990/EWG art. 3, 5. 	

	<p>pieniężnego , o której mowa w ust. 2, dla danego produktu w złotych na 100 kg oraz szczegółowe zasady przepadku zabezpieczenia na rzecz Agencji, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.</p>		
Art. 102	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dopłata do przechowywania mięsa wypłacana jest przedsiębiorcy wyłącznie za przechowywanie mięsa w ilości objętej umową. 2. Dopłata do przechowywania mięsa przysługuje przedsiębiorcy po spełnieniu warunków umowy, o której mowa w art. 100 ust. 1. W przypadku nie wywiązania się przedsiębiorcy z warunków umowy dopłata nie jest wypłacana. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. RK nr 907/2000/WE 2. RK nr 3444/1990/EWG art. 6. 3. RK nr 3446/1990/EWG art. 6. 	
Art. 103	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorca, który zawarł z Agencją umowę, o której mowa w art. 100 ust. 1, jest obowiązany: <ol style="list-style-type: none"> 1) informować Agencję o każdej partii dostawy mięsa, która została oznakowana i przyjęta do przechowywania, dacie umieszczenia mięsa w chłodni i miejscu jego przechowywania , 2) informować Agencję o terminie wydania mięsa z chłodni, po upływie terminu jego przechowywania, 3) do przechowywania dokumentacji związanej z prywatnym przechowywaniem przez okres 5 lat, od daty zawarcia umowy. 2. Agencja lub inna upoważniona przez Agencję osoba, ma prawo do kontroli należytego przestrzegania warunków realizacji zawartych umów o przechowywanie mięsa, w tym także kontroli dokumentów, które są bezpośrednio związane z realizacją umowy. 3. Koszty wynikające z działalności kontrolnej, o której mowa w ust. 2, ponosi przedsiębiorca. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. RK nr 907/2000/WE 2. RK nr 3444/1990/EWG art. 13. 3. RK nr 3446/1990/EWG art. 13. 	

Art. 104	<ol style="list-style-type: none">1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Prezesa Agencji, określi w drodze rozporządzenia:<ol style="list-style-type: none">1) cenę minimalną i cenę bazową wołowiny,2) cenę bazową wieprzowiny,3) cenę bazową baraniny.2. Ceny wymienione w ust. 1 obowiązują w okresie od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego.3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określając wysokość ceny minimalnej i ceny bazowej, o których mowa w ust. 1, uwzględnia:<ol style="list-style-type: none">1) konieczność ich utrzymywania na poziomie przyczyniającym się do stabilizacji cen rynkowych, z zastrzeżeniem, że nie prowadzi to do tworzenia nadwyżek strukturalnych mięsa w kraju,2) przewidywany poziom cen krajowych oraz cen w imporcie,3) możliwości finansowe Agencji.		

	1.		
Rozdział 7 Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy końcowe			
Art. 74	<p>W ustawie z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 4:</p> <p>a) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: “4) podejmowanie działań określonych w przepisach o regulacji rynku mięsa.”,</p> <p>b) w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „określone w ustawie oraz w przepisach o regulacji rynku mięsa”,</p> <p>2) w art. 8 ust. 1 nadaje się brzmienie: “1. Agencja działa na podstawie niniejszej ustawy, odrębnych przepisów oraz statutu nadanego, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.”.</p>		

Art. 75	<p>W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz. U. Nr 23 , poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998r. Nr 106, poz. 668, Nr 260, poz. 1063, z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 169) w art. 14 dodaje się § 10 i 11 w brzmieniu:</p> <p>“§ 10. W stosunku do produktów rolno – spożywczych określone w niniejszym artykule uprawnienia Ministra Gospodarki przysługują:</p> <p>1) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych – w zakresie wydawania aktów normatywnych,</p> <p>2) Prezesowi Agencji Rynku Rolnego – w zakresie wydawania pozwoleń.</p> <p>§ 11. Od decyzji, o których mowa w § 10 pkt 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”.</p>		
Art. 76	<p>W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928 i z 2000 r. Nr 12, poz. 136) w art. 23b ust. 1 nadaje się brzmienie:</p> <p>“1. Dział rynki rolne obejmuje sprawy przetwórstwa i przechowalnictwa rolno-spożywczego, mechanizmów regulacji rynków rolnych oraz ograniczeń i zakazów w obrocie z zagranicą mięsem i przetworami mięsnymi”.</p>		
Art. 77	<p>W ustawie z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:</p> <p>“Art. 21a. 1. W stosunku do produktów rolno – spożywczych określone w niniejszym rozdziale uprawnienia Ministra Gospodarki przysługują:</p>		

	<p>1) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych – w zakresie wydawania aktów normatywnych, 2) Prezesowi Agencji Rynku Rolnego – w zakresie wydawania pozwoleń. 2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”.</p>		
Art. 78	<p>Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących wypłat płatności bezpośrednich, które wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.</p>		